

การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โดย
นางสาวมานิตา ยืนยง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF GERMAN WRITING ABILITY
BY USING TASK-BASED LEARNING TOGETHER WITH COOPERATIVE LEARNING
FOR MATHAYOMSUKSA 5

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education CURRICULUM AND INSTRUCTION
Department of Curriculum and Instruction
Silpakorn University
Academic Year 2022
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดย	นางสาวมานิตา ยืนยง
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คนบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ พนาวาส)

61263322 : หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การเขียนภาษาเยอรมัน, การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นางสาว มานิตา ยืนยง: การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าอยู่ในระดับใด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) จำนวน 15 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) จำนวน 5 แผน 2) แบบประเมินความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent T- Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมันหลังการการจัดการเรียนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M= 4.18, SD = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน เรียงตามลำดับคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

61263322 : Major CURRICULUM AND INSTRUCTION

Keyword : German Writing Ability, Task-based Learning, Cooperative Learning

MISS Manita YUENYONG : The Development of German Writing Ability by using Task-based Learning together with Cooperative Learning for Mathayomsuksa 5

Thesis advisor : Atikamas Makjui, Ph.D.

The purposes of this Research were 1) to compare German writing ability before and after using Task-based Learning Management with Cooperative Learning Management 2) to study satisfaction of learning German writing through Task-based Learning Management with Cooperative Learning Management. The population were 15 Mathayomsuksa 5 students at Patumwan Demonstration School enrolled in the foreign language (German) in the second semester of academic year 2022, obtained using purposive sampling.

The research instruments included 1) five lesson plans based on Task-based Learning Management with Cooperative Learning Management. 2) German writing ability assessment form 3) rating scale questionnaire of satisfaction. The data were analyzed by mean (M), standard deviation (SD)

The results revealed as follow:

1) German writing ability after using Task-based Learning Management with Cooperative Learning Management higher than before using at .05 level of significant.

2) Student's satisfaction toward Task-based Learning Management with Cooperative Learning Management was at a high level. ($M = 4.18$, $SD = 0.64$) Considering each aspect of the studies found that the students strongly agree with all aspects ordered from the highest to the least, learning activity management, benefits from learning activity, measurement and evaluation and learning environment.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถดำเนินการจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และสนับสนุนจากอาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจ้อย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาให้คำแนะนำในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ พนาวาส ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย อาจารย์ ดร.ประภรณ์ ธิติศุกกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ และอาจารย์อภิสิทธิ์พร ฤกษ์อนันต์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำที่เป็นคุณค่ายิ่งต่อการดำเนินการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่ง จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยลุล่วงได้ด้วยดี

ประโยชน์อันเกิดขึ้นจากวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นความกตัญญูแก่เวทิตาแก่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ให้การอบรมสั่งสอน ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

นางสาว มานิตา ยืนยง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย.....	11
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	11
ขอบเขตการวิจัย.....	11
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	12
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	14
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6.....	15
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ฉบับปรับปรุง 2561.....	20
การเขียน.....	25
ความสำคัญของการเขียน.....	25

องค์ประกอบของการเขียน	26
ประเภทของการเขียน.....	27
กระบวนการเขียน.....	28
การสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร.....	29
ขั้นตอนการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร	30
การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาต่างประเทศ	32
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	35
ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism).....	35
ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	36
ประเภทของภาระงาน.....	37
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	41
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning).....	45
ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	45
องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	46
รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	49
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
งานวิจัยในประเทศ.....	56
งานวิจัยต่างประเทศ.....	61
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	62
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย	62
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	62
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	62
ตัวแปรที่ศึกษา.....	63

แบบแผนการวิจัย	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้วิจัย	64
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	71
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการ จัดการเรียนการจัดการเรียนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	74
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	77
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการวิจัย	81
อภิปรายผลการวิจัย	81
ข้อเสนอแนะ	84
ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้	84
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	85
รายการอ้างอิง	86
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	93
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	95
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	235
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาเยอรมัน	248
ภาคผนวก จ ตัวอย่างผลงานของนักเรียน	250
ประวัติผู้เขียน	254

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6.....	19
ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมัน	21
ตารางที่ 3 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้.....	23
ตารางที่ 4 สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	44
ตารางที่ 5 สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	55
ตารางที่ 6 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	64
ตารางที่ 7 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ	69
ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	74
ตารางที่ 9 คะแนนการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรายบุคคล	75
ตารางที่ 10 ผลคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้าน.....	76
ตารางที่ 11 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	77
ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนอีเมล	236
ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าประสบการณ์	237
ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรม	238
ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี	239
ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การให้แนะนำเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม.	240

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาเยอรมันจาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	241
ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	246

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	9
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้.....	67

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจโลกที่ก้าวเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสังคมอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง เพื่อแย่งชิงอำนาจและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการค้า ประชากรโลกจึงต้องมีทักษะจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้ง 16 ทักษะ โดยแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ ดังนี้ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ประกอบด้วย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสารและความร่วมมือ 2) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ประกอบด้วย ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อ และความรู้ด้านเทคโนโลยี 3) ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน ประกอบด้วย ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิตและความรับผิดชอบเชื่อถือได้ ภาวะผู้นำและรับผิดชอบต่อ (The World Economic Forum, 2015)

จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจโลก จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมปัจจุบัน ดังที่วิจารณ์ พานิช (2555: 16) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับกระแสของสังคมโลกในยุคศตวรรษที่ 21 ว่านักเรียนต้องมีทักษะพื้นฐานจำเป็น 3 ด้าน ได้แก่ Reading คือ สามารถอ่านออก (W)riting คือ สามารถเขียนได้ และ (A)rithmetic คือ มีทักษะในการคำนวณ ซึ่งทักษะจำเป็นพื้นฐานทั้งสามอย่างนี้จะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ประชากรในศตวรรษที่ 21 รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการสืบค้น รวบรวมความรู้ใช้กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้รู้เท่าทันสื่อ และสารสนเทศที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด และสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด กับสังคมอื่นเกิดเป็นรายได้บนเวทีฐานเศรษฐกิจความรู้ ที่มีความรับผิดชอบต่อกฎ กติกา ในขั้นตอนการผลิต และมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ทักษะจำเป็นพื้นฐานทั้ง 3 ด้านที่เป็นทักษะสำคัญของประชากรในศตวรรษที่ 21 แล้ว ยังมีทักษะที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิตอีก 8 ประการ คือ ประการที่ 1 Critical thinking and problem solving คือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ไขปัญหาได้ ประการที่ 2 Creativity and innovation คือ การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม ประการที่ 3 Cross-cultural understanding คือ ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม ประการที่ 4 Collaboration teamwork and leadership คือ ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ ประการที่ 5 Communication information and media literacy คือ มีทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ ประการที่ 6 Computing and IT literacy คือ มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี ประการที่ 7 Career and learning skills คือ มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ ประการที่ 8 Compassion คือ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย เมื่อประชากรมีทักษะจำเป็นพื้นฐานทั้งสามด้าน

และทักษะสำคัญทั้งแปดประการ ก็จะเกิดเป็นคุณลักษณะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 10 คุณลักษณะ คือ เป็นนักคิดวิเคราะห์ นักแก้ปัญหา นักสร้างสรรค์ นักประสานความร่วมมือ รู้จักใช้ข้อมูลข่าวสาร เรียนรู้ด้วยตนเอง นักสื่อสาร ตระหนักรับรู้สถานะของโลก เป็นพลเมืองทรงคุณค่า และมีพื้นฐานความรู้เศรษฐกิจและการคลัง ซึ่งสรุปเป็นคุณลักษณะใน 3 ด้าน ดังนี้ คุณลักษณะด้านการงาน ได้แก่ การปรับตัว และความเป็นผู้นำ คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ ได้แก่ การชี้แนะตนเองการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง คุณลักษณะด้านศีลธรรม ได้แก่ ความเคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์ สำนึกพลเมือง จากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้ระบบการศึกษาต้องสนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการทำงานของกำลังคนในประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน สังคม และประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ที่จะนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการศึกษที่สร้างความมั่นคงในชีวิตของประชาชน สังคมและประเทศชาติ และการส่งเสริมการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 81) ดังนั้น การศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับเด็กไทยได้ก้าวเข้าสู่ Thailand 4.0 อย่างเป็นรูปธรรมในหลายด้าน เช่น การพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ เป็นหัวใจสำคัญในการสื่อสารกับนานาชาติ ทั้งเพื่อการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ การประสานความร่วมมือ และการค้าขาย เพราะฉะนั้นจึงต้องพัฒนาบุคลากรของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถที่จะตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล และก้าวทันโลกปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งข้อมูลสารสนเทศ การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยต้องมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เยาวชนมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในประเทศได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศแต่เพียงอย่างเดียว

จากความเป็นมาดังกล่าว ทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในบริบทของสังคมปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 210) ได้กล่าวถึงบทบาทของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนจะต้องพัฒนาความสามารถที่เกี่ยวข้องกับภาษาไปพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถการเขียนมีความสำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร และเป็นหนึ่งในทักษะจำเป็นสำหรับประชากรโลกยุคปัจจุบัน การเขียนเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และใช้แลกเปลี่ยนข้อมูลในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการค้า ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเผยแพร่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน นอกจากนี้สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557: 21) ยังได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่ได้ผ่านกระบวนการ

เรียบเรียงและกลั่นกรองความคิดแล้ว ในขณะที่มณฑลนคร เจริญรักษา (2552: 45) ได้แสดงทัศนะว่าการเขียนเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีความคงทน มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้อีกด้วย การพัฒนาความสามารถการเขียนให้แก่นักเรียนที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน ทั้งในด้านของการศึกษาต่อ การสมัครรับทุน หรือการสมัครงาน ยิ่งไปกว่านั้นการเสริมสร้างความสามารถการเขียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์ ไวยากรณ์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ต้องนำมาใช้ในการเขียน จนเกิดเป็นความชำนาญในการใช้ภาษาอีกด้วย จากการศึกษาวิจัยของปิยพงษ์ พรหมนนท์ (2558: 4) พบว่าทักษะด้านการเขียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อนักเรียนในการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดของตนเองผู้ที่จะสามารถเขียนได้ดีจะต้องมีทักษะด้านการฟัง การพูด และการอ่านที่ดี โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความสามารถในการเขียนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ในการเขียน โดยเฉพาะความรู้ด้านไวยากรณ์ กาล และการสะกดคำ

การเรียนรู้ภาษาที่ 3 จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่ 3 ที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ดังที่ Die Bundesregierung (2020) ได้ให้ข้อมูลว่าภาษาเยอรมันเป็นภาษาแม่ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐออสเตรีย และราชรัฐลิกเตนสไตน์ และยังเป็นภาษาราชการของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ราชรัฐลักเซมเบิร์ก และราชอาณาจักรเบลเยียม จึงทำให้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่มีประชากรใช้มากเป็นอันดับ 1 ในทวีปยุโรป นอกจากนี้ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีระบบการศึกษาที่เข้มแข็งและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีหลักสูตรอาชีวศึกษาที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากทั่วโลกความโดดเด่นในฐานะประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ และความก้าวหน้าด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรม การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของเยอรมันจึงเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาและการทำงานในประเทศหรือองค์กรที่ใช้ภาษาเยอรมันให้แก่นักเรียน

ทั้งนี้ นักเรียนภาษาเยอรมันในประเทศไทยส่วนมากยังต้องพัฒนาความสามารถด้านภาษาเยอรมันอีกมาก อ้างอิงจากผลการทดสอบวิชาความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (PAT) วิชาภาษาเยอรมันของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2561) ประจำปี 2560 รอบที่ 1 และ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการสอบทั้งสองรอบจากคะแนนเต็ม 300 คะแนน มีผล 88.06, 88.64 ตามลำดับ และผลการทดสอบประจำปี 2561 มีค่าเฉลี่ย 95.11 จากผลคะแนนดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาเยอรมันยังมีความสามารถด้านภาษาเยอรมันน้อย โดยสาเหตุเกิดจากเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษา และการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้ฝึกฝนให้นักเรียนฝึกบูรณาการความรู้ทางด้านไวยากรณ์เข้ากับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน สอดคล้องกับประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาเยอรมันให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นระยะเวลา 7 ปีการศึกษา พบว่า ความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60 และ 65 ตามลำดับ โดยพบปัญหาว่านักเรียนยังไม่สามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนภาษาที่ได้จากการฟัง การพูด และการอ่านมาใช้ในการเขียนได้ และนักเรียนมักเขียนงานโดยใช้วิธีการแปลสารจากภาษาไทยเป็นภาษาเยอรมัน มุ่งเขียนงานโดยละเลยการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ หรือโครงสร้างประโยคให้ถูกต้องตามรูปแบบของภาษาเยอรมัน ทำให้ไม่สามารถสื่อสารความคิดของตนให้ผู้อื่น

เข้าใจได้ สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาเยอรมันเกี่ยวกับความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังต้องเพิ่มพูนลีลาในการใช้ภาษาที่น่าสนใจ รวมถึงการจัดลำดับเนื้อหา และการร้อยเรียงงานเขียนให้เป็นเอกภาพ (อภิสิทธิ์พร ฤกษ์อนันต์, 2562) เช่นเดียวกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนแผนการเรียนภาษาเยอรมันเป็นรายบุคคล จำนวน 21 คน เกี่ยวกับทักษะทางภาษาเยอรมันของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันเป็นทักษะที่ตนเองควรได้รับการพัฒนามากที่สุด เนื่องจากนักเรียนไม่เคยฝึกฝนการเขียนมาก่อน และในขณะที่เขียนมักมุ่งเน้นแต่การบอกเล่าเนื้อหา จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับความถูกต้องทางด้านโครงสร้างทางภาษา ทั้งโครงสร้างด้านไวยากรณ์ (Grammar) กาล (Tense) และสำนวน (Expression) เท่าที่ควร และปัญหาสำคัญอีกประการของนักเรียน คือ ปัญหาด้านคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ในการเขียน (นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาเยอรมัน, 2562) จากการจัดการเรียนการสอนทั้งสองภาคการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถการเขียนจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเป็นอย่างมาก โดยผู้วิจัยควรต้องปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียน และขจัดอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนให้น้อยที่สุด พร้อมทั้งส่งเสริมเจตคติที่ดีแก่นักเรียนในการเรียนภาษาเยอรมันและการพัฒนาความสามารถการเขียน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศวิธีต่าง ๆ พบว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนได้ตามที่ Nunan (2004: 10) ได้อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะทางภาษา ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีจุดประสงค์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับที่สายสุนีย์ เตมสินสุข (2564, 46) ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาทักษะการเขียนต้องสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาซ้ำ ๆ ให้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดทักษะของความทรงจำระยะยาว การนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนจะช่วยเพิ่มประสบการณ์ในการใช้ภาษาเพื่อเขียนสื่อสารให้แก่นักเรียน โดยที่นักเรียนจะได้รับประสบการณ์ด้านการเขียนจากการลงมือปฏิบัติภาระงานที่กำหนด ตามทัศนะของ Ellis (2003: 76-77) การเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักเรียนผ่านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจภาระงานและเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานให้แก่นักเรียน 2) ขั้นปฏิบัติงาน คือ ขั้นตอนการใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติภาระงาน และ 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน คือ ขั้นตอนการประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติภาระงานให้แก่นักเรียนได้ทราบ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานทั้ง 3 ขั้นตอน จะช่วยให้นักเรียนได้และตระหนักถึงจุดมุ่งหมายในการเขียน เรียนรู้ถึงความสำคัญของโครงสร้างทางไวยากรณ์และรูปแบบของภาษาที่ส่งผลต่อการสื่อความ ได้เรียนรู้อุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติภาระงาน และค้นพบวิธีการขจัดอุปสรรค นอกจากนี้ ในขั้นตอนการรายงานผลการปฏิบัติภาระงานให้นักเรียนทราบจะช่วยให้นักเรียนได้รับทราบจุดแข็งและจุดควรพัฒนาในการเขียนของตนเอง และนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนางานเขียนของตนเองได้ต่อไป เช่นเดียวกับแนวคิดในการ

สอนของ Prinz (2010) อ้างถึงใน สายสุนีย์ เต็มสินสุข (2564: 47) ที่กล่าวว่าผู้สอนต้องสร้างโอกาสให้นักเรียนได้มีความเคยชินกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และรูปแบบของภาษา และนำประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปพัฒนางานเขียนของตนได้ ทั้งนี้ในการมอบหมายภาระงานด้านการเขียนให้นักเรียนจะต้องมีการจำลองสถานการณ์ในการเขียนที่นักเรียนจะได้ประสบนอกชั้นเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถการเขียนของตน ตามแนวคิดของ Willis (2000: 66-105) ที่กล่าวว่าภาระงานคือการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะได้ประสบนอกชั้นเรียน มาให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน โดยจะมุ่งเน้นความสนใจไปที่ความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมือนในสถานการณ์จริง ในการปฏิบัติภาระงานนักเรียนจะต้องค้นคว้าความรู้ใหม่ และใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ ใช้กระบวนการในการคิด การวางแผน และการแก้ปัญหาเพื่อช่วยในการผลิตภาษาที่จะใช้ในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของการสื่อสาร ทั้งนี้นักเรียนอาจเกิดความย่อท้อในการปฏิบัติภาระงานได้ หากเกิดปัญหาในการปฏิบัติภาระงาน และไม่มีประสบการณ์ทางภาษาที่เพียงพอ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถการเขียนให้นักเรียนและพบว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งมีแนวคิดหลักคือการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในกลุ่ม สามารถนำมาใช้พัฒนาความสามารถการเขียนของนักเรียนได้เช่นกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือเหมาะสมสำหรับใช้ในการสอนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ให้นักเรียนทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนแก่ตนเองและกันและกัน ในสถานการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีการพึ่งพากันทางบวก (positive interdependence) เพื่อมุ่งผลสำเร็จของนักเรียน (Johnson & Johnson, 1991 อ้างถึงใน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 10) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยขจัดความย่อท้อในการปฏิบัติภาระงานที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนเนื่องจากนักเรียนภาษาเยอรมันส่วนใหญ่ยังไม่ประสบความสำเร็จทางภาษาที่เพียงพอ การร่วมมือกันปฏิบัติภาระงานจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นตามคุณลักษณะของประชากรโลกในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้แบบร่วมมือยังช่วยส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ที่ตนเองมี และร่วมมือกันจัดการความรู้ พัฒนาทักษะ และความสามารถด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีกว่าการลงมือปฏิบัติภาระงานเพียงคนเดียว ดังที่ Artzt and Newman (1990: 448-452) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารความคิดที่แตกต่างหลากหลายจากสมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ของตนเองได้ และนำความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมาหลอมรวมกันเพื่อสรรสร้างชิ้นงานและช่วยกันแก้ไขปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะและให้ความช่วยเหลือ โดยนักเรียนในกลุ่มจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม ทั้งนี้ Slavin (1995: 71-2) ได้เสนอแนวทางการจัดกลุ่มเรียนแบบร่วมมือว่าควรจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน โดยสมาชิกกลุ่มควรมีจำนวน 3-4 คน ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนต้องส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรม สมาชิกกลุ่มต้องเห็นความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของตนเอง และร่วมมือกัน

เรียนรู้ เพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีความรู้ ในกิจกรรมหรือภาระงานที่กลุ่มทำ

จากความสำเร็จและความเข้มแข็งมาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน มีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติภาระงานร่วมกับผู้อื่น จนเกิดความคงทนของความรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้พัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของตนเองให้ดียิ่งขึ้น รวมถึง เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน และลดความตึงเครียดในการปฏิบัติภาระงานให้แก่แก่นักเรียนด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน ให้แก่นักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning: TBL) เป็นการจัดการ เรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงาน สอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่มีแนวคิดว่านักเรียนจะต้องลง มือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถสร้างความรู้ให้แก่ตนเอง (เจดศักดิ์ ชุมนุช, 2541: 21) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการ เรียนรู้และเกิดทักษะทางภาษา ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมี จุดประสงค์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ในการจัดการเรียนรู้ของการสอนภาษาต่างประเทศที่มีจุดมุ่งหมายหลักให้นักเรียนสามารถนำภาษา ไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาระงานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้คือภาระงาน ที่จำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะได้ประสบนอกชั้นเรียนมาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนตามข้อเสนอแนะของ Ellis (2003: 76-77) ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจภาระงานและเตรียมความพร้อม สำหรับการปฏิบัติงานให้แก่นักเรียน
- 2) ขั้นปฏิบัติงาน คือขั้นตอนการใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติ ภาระงาน และ
- 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ในการลงมือปฏิบัติภาระงานจะมุ่งเน้นความสนใจไปที่ ความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และนำภาระงานที่เป็นการจำลองสถานการณ์การเขียน ที่นักเรียนจะได้ประสบภายนอกชั้นเรียนให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนจนเกิด ความคล่องแคล่ว การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนให้แก่นักเรียนได้ เนื่องจากนักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติการเขียนด้วยตนเอง ขณะปฏิบัติภาระงานนักเรียน จะต้องทบทวนความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ กาล สำนวนที่เหมาะสมกับหัวเรื่องที่จะเขียน ประกอบกับกระบวนการในการคิด การวางแผน การลำดับเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ รวมถึงการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยในการผลิตภาษาที่มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ของการสื่อสาร

2) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นให้นักเรียนร่วมมือกันแสวงหาความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยกันแก้ไขปัญหา ผ่านการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน ผู้สอนต้องส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรม โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะและให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องเห็นความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของตนเอง และร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อช่วยให้กลุ่มของตนเองบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความรู้ในกิจกรรม หรือภาระงานของกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยส่งเสริมทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนมองเห็นข้อดีและความสำคัญในการร่วมมือกันปฏิบัติภาระงาน และช่วยขจัดความย่อท้อที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในระหว่างปฏิบัติภาระงานการเขียน เนื่องจากนักเรียนจะสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้คำแนะนำแก่กันและกัน ช่วยกันตรวจสอบการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ สำนวนภาษา เสนอแนะและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษาระหว่างกันในขณะที่ปฏิบัติงาน

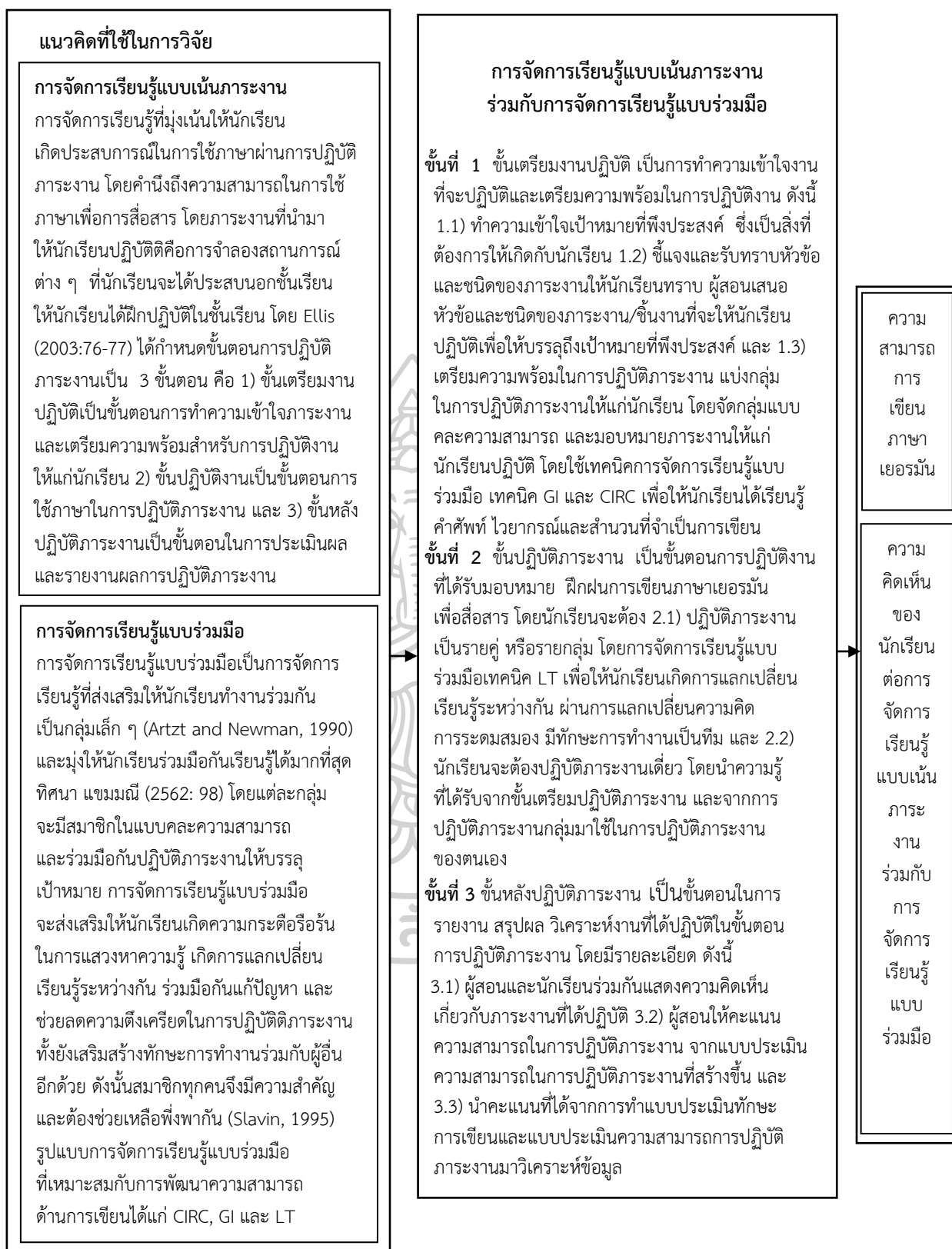
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างประสบการณ์ในการเขียนให้นักเรียนผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงานร่วมกับผู้อื่น การปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้การเขียนภาษาเยอรมันโดยใช้คำศัพท์และสำนวนที่หลากหลายจากสมาชิกในกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนเปิดกว้างทางความคิด เกิดการระดมสมอง การร่วมมือกันแก้ไขปัญหา การร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องทางด้านโครงสร้างภาษา กาล และสำนวน นอกจากนี้การปฏิบัติภาระงานร่วมกันยังช่วยเสริมสร้างการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ลดความกดดันและความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติภาระงานให้นักเรียน เมื่อนักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์การเขียนภาษาเยอรมันจากการปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่มแล้ว นักเรียนจะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปใช้พัฒนางานเขียนของแต่ละบุคคลให้ดีขึ้นได้ รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีดังกล่าวด้วย

การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันผ่านการปฏิบัติภาระงานที่กำหนดให้ ผู้สอนจะจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้นักเรียน โดยกลุ่มการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่ละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน และนักเรียนจะต้องร่วมมือกันปฏิบัติภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแสดงความคิดเห็นพร้อมเหตุผลประกอบ การเขียนเพื่อขอข้อมูล และการเขียนบอกเล่าประสบการณ์ การเขียนอีเมล โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ Ellis (2003: 76) ดังต่อไปนี้ 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ เป็นการทำความเข้าใจงานที่จะปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะให้เตรียมนักเรียนให้รู้จักคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน โครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเยอรมันสำนวนที่เป็นประโยชน์ในการเขียน ผ่านเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรูปแบบ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) หรือ Group Investigation (GI) โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ สำนวนภาษาผ่านบทความ บทสนทนา และกิจกรรม

ที่ได้รับมอบหมาย 2) ชั้นปฏิบัติการะงาน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะแบ่งภาระงานออกเป็น 2 แบบ คือ 2.1) ภาระงานที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติเป็นภาระงานกลุ่ม เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานเขียนเป็นภาษาเยอรมันตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนปฏิบัติภาระงานเขียนในหัวข้อที่กำหนดให้เป็นกลุ่มในรูปแบบ Learning Together (LT) นักเรียนแต่ละกลุ่มจะร่วมมือกันปฏิบัติงานเขียน โดยนักเรียนจะต้องมีการระดมสมอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ทั้งในด้านการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนภาษาต่าง ๆ รวมถึงร่วมร้อยเรียงเนื้อหา และลำดับเนื้อเรื่อง ให้มีความเป็นเอกภาพและต่อเนื่องกันด้วย และ 2.2) ภาระงานที่มอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติเป็นรายบุคคล ภาระงานเขียนที่มอบหมายให้นักเรียนเป็นรายบุคคลมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาศักยภาพด้านการเขียนของตนเองได้อย่างเต็มที่ 3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนในการรายงาน สรุปผล วิเคราะห์ภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล โดยนักเรียนสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้น และได้รับคำชี้แจงจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาให้ทราบเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป และมีการประเมินความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ และใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค

จากปัญหาและความสำคัญของการเขียนภาษาเยอรมัน การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน และการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และนำมาสังเคราะห์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่นำการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มาใช้ในการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนภาษาเยอรมันระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

ความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 2.1 ความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน
 - 2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) จำนวน 15 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกนักเรียนทั้งหมดที่เรียนในแผนการเรียนภาษาต่างประเทศ วิชาเอกภาษาเยอรมัน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระหว่างเดือนธันวาคม 2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ใช้เวลาในการทดลองสอนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเป็น 20 คาบ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาในรายวิชาภาษาเยอรมัน 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Wir sind unterwegs จำนวน 8 คาบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Musik Musik Musik... จำนวน 4 คาบ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Gut für uns จำนวน 8 คาบ รวมเป็นจำนวน 20 คาบ โดยกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนดังนี้ การเขียนเพื่อบอกเล่าข้อมูลหรือประสบการณ์ การเขียนอีเมลเพื่อกิจธุระ (การเขียนขอข้อมูลและนัดหมาย) และการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายและขอบเขตของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้นักเรียนได้ลงมือทำงาน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนภาษาเยอรมันบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ เป็นการทำความเข้าใจงานที่จะปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยผู้สอนจะเป็นผู้ชี้แจงหัวข้อและอธิบายภาระงานให้นักเรียนทราบ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกใช้ภาษาเยอรมันในการเขียนเพื่อสื่อสาร และขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นตอนในการรายงาน สรุปผล วิเคราะห์งานที่ได้ปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติภาระงานเป็นรายกลุ่มแบบคละความสามารถ เพื่อให้นักเรียนเกิดความร่วมมือในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการปฏิบัติภาระงาน และได้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานเป็นรายคู่ หรือรายกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันผ่านการแลกเปลี่ยนความคิด การระดมสมอง และมีทักษะการทำงานเป็นทีม โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ เป็นการทำความเข้าใจงานที่จะปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1.1 ทำความเข้าใจเป้าหมายที่ฟังประสงค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน
- 1.2 ชี้แจงและรับทราบหัวข้อและชนิดของภาระงานให้นักเรียนทราบ ผู้สอนเสนอหัวข้อและชนิดของภาระงาน/ชิ้นงานที่จะให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ฟังประสงค์
- 1.3 เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงาน แบ่งกลุ่มในการปฏิบัติภาระงานให้นักเรียน โดยจัดกลุ่มแบบคละความสามารถ และมอบหมายภาระงานให้นักเรียนปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค GI และ CIRC เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนที่จำเป็นการเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการระงาน เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกใช้ภาษาเยอรมันในการเขียนสื่อสาร โดยนักเรียนจะต้องปฏิบัติการระงานเป็นเป็นรายคู่ หรือรายกลุ่ม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิด การระดมสมอง มีทักษะการทำงานเป็นทีม จากนั้นปฏิบัติการระงานเดี่ยว โดยนำความรู้ที่ได้จากขั้นเตรียมปฏิบัติการระงาน และการปฏิบัติการระงานร่วมกับผู้อื่น มาประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน เป็นขั้นตอนในการรายงาน สรุปผล วิเคราะห์งานของนักเรียน โดยผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

ความสามารถเขียนภาษาเยอรมัน หมายถึง การใช้ภาษาเยอรมันเพื่อเขียนสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง การเขียนแสดงความรู้สึก การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง โดยวัดจากแบบวัดความสามารถเขียนภาษาเยอรมันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินแบบรูปรีด โดยวัดความสามารถ 6 ด้าน ดังนี้ 1) มีจำนวนคำครบถ้วนตามที่กำหนด 2) มีองค์ประกอบของงานครบถ้วนตามประเภทของงานเขียน 3) เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนดและมีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ 4) เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของงานเขียน และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน 5) เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลที่ได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร และเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 6) สะกดคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ มีเกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 18 ข้อ ซึ่งถาม 4 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถเขียนภาษาเยอรมัน บอกเล่าประสบการณ์ของตนเอง และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถเขียนภาษาเยอรมันให้นักเรียนภาษาเยอรมันได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
2. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของการเขียน
 - 2.2 องค์ประกอบของการเขียน
 - 2.3 การสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 การวัดและประเมินผลการเขียน
3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
 - 3.2 ความหมายของการสอนแบบเน้นภาระงาน
 - 3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.4 ประเภทของภาระงาน
 - 3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 190-208) ได้มีมติเห็นชอบให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และส่งเสริมให้นักเรียนมีศักยภาพในการดำรงชีวิตท่ามกลางสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้สถานศึกษานำหลักสูตรไปใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ 6 ประการ คือ

ประการที่ 1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

ประการที่ 2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

ประการที่ 3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ประการที่ 4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

ประการที่ 5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

ประการที่ 6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับนักเรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

จุดหมายที่ 1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จุดหมายที่ 2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

จุดหมายที่ 3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

จุดหมายที่ 4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จุดหมายที่ 5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาให้นักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

ประการที่ 2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

ประการที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

ประการที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

ประการที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ คือ สิ่งที่นักเรียนพึงปฏิบัติได้เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละวิชาจะมีความแตกต่างกันไปตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้นักเรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด คือสิ่งที่ใช้ระบุสิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติได้อย่างเฉพาะเจาะจง โดยตัวชี้วัดจะมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ข้อต่าง ๆ และเป็นเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของนักเรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สามารถสรุปมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
<p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม</p> <p>5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล</p>
<p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p>	<p>1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม</p> <p>2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ</p> <p>3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p>
<p>มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน</p>	<p>1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกลง สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และ นำเสนอด้วยการพูดและการเขียน</p>

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ฉบับปรับปรุง 2561

ปรัชญา

ภาษา คือ กุญแจนำไปสู่โลกภายนอก (Languages connect people around the world)

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระหลักในการจัดและส่งเสริมการศึกษา ภาษาต่างประเทศ ให้นักเรียนเป็นคนดี มีความรู้ มีคุณภาพ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง และเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง – พูด – อ่าน – เขียน ร่วมกับสมรรถนะ ด้านการคิด แก้ปัญหา ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี ในยุคการศึกษา 4.0

พันธกิจ

1. มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง – พูด – อ่าน – เขียน เพื่อนำไปใช้เป็นพื้นฐาน ที่จะนำไปประกอบอาชีพและศึกษาหาความรู้ในระดับสูงต่อไป โดยการจัดเนื้อหาสาระให้เพิ่มมากขึ้น ตามระดับชั้น
2. พัฒนาความสามารถทางภาษาต่างประเทศของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจ สารสนเทศภาษาต่างประเทศ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารสนเทศไปยังประชาคมโลก ได้ถูกต้องและเหมาะสม
3. ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกสอน ฝึกงานของนิสิตเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูที่สมบูรณ์แบบ

อัตลักษณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม การเรียนรู้ สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล ตลอดจนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น อย่างมีความสุข (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2561: 1)

**ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมัน**

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมัน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
ม.4-6	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าวเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/ Congratulations on.../ I like...because.../I love... because.../ I feel... because...I think.../ I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid.../ I don't like.../I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคมและเศรษฐกิจ
ม.4-6	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล ประกอบและยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคมและโลก

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาเอกภาษาเยอรมัน

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

วิชา ภาษาเยอรมัน 1	รหัสวิชา ย31201 จำนวน 2.5 หน่วยกิต รวม 100 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมัน 2	รหัสวิชา ย31202 จำนวน 2.5 หน่วยกิต รวม 100 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมัน 3	รหัสวิชา ย32201 จำนวน 2.5 หน่วยกิต รวม 100 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมัน 4	รหัสวิชา ย32202 จำนวน 2.5 หน่วยกิต รวม 100 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมัน 5	รหัสวิชา ย33201 จำนวน 2.0 หน่วยกิต รวม 80 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมันอ่าน-เขียน 1	รหัสวิชา ย33203 จำนวน 1.0 หน่วยกิต รวม 40 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมัน 6	รหัสวิชา ย33202 จำนวน 2.0 หน่วยกิต รวม 80 ชั่วโมง
วิชา ภาษาเยอรมันอ่าน-เขียน 2	รหัสวิชา ย33204 จำนวน 1.0 หน่วยกิต รวม 40 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ย32202 ภาษาเยอรมัน 4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
จำนวน 2.5 หน่วยกิต/100 ชั่วโมง

ศึกษาคำศัพท์ วลี สำนวน ประโยค บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาที่เป็นทางการ หน้าที่ทางภาษาในหัวเรื่องที่หลากหลาย การตอบคำถามในรูปแบบต่าง ๆ การเล่าเรื่องราวในอดีต การแสดงเหตุผล การแสดงความต้องการ การแนะนำ รวมทั้งบทอ่านหรือข้อความเกี่ยวกับ เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ทั้งด้านการศึกษา ความสนใจ สุขภาพ และเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้มีอุปนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาเยอรมัน รู้จักใช้ภาษาเยอรมันในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร

ผลการเรียนรู้

- เข้าใจคำสั่ง ภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด และจุดมุ่งหมายของผู้พูดที่พบในการสื่อสารเรียนรู้ สื่อสิ่งตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- สามารถใช้ภาษาเยอรมันในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับภาษาที่กำลังศึกษา
- รู้จักวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สอดแทรกอยู่ในภาษาและบทเรียน เข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย
- เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาเยอรมัน มีอุปนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน
- สนใจนำทักษะทางภาษาที่ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

หน่วยการเรียนรู้

ตารางที่ 3 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (คาบ)
1	Wir sind unterwegs.	Pläne für eine Klassenfahrt und Verletzung verstehen	3
		eine Hausordnung verstehen und darüber sprechen	3
		über Aktivitäten auf einer Klassenfahrt sprechen	4

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (คาบ)
1	Wir sind Unterwegs.	einen Rap verstehen und nachsprechen	2
		eine Postkarte verstehen und schreiben	4
		Nebensatz mit weil	4
		Modalverben im Präteritum	5
2	Musik Musik Musik...	Vergleiche mit Komparativ und Superlativ	5
		über ein Lied sprechen	3
		um Erlaubnis bitten	3
		über meinen Liebessänger/ meine Lieblingsband schreiben	4
		Anzeigen verstehen	2
		Vorschläge machen, zustimmen, ablehnen	3
		Nebensatz mit dass	2
Stellung im Satz: Zeit vor Ort	3		
3	Gut für uns	über eine Grafik sprechen / Indefinitpronomen	4
		einen Zeitungartikel verstehen	2
		über Ernährung sprechen und schreiben	4
		über Umweltschutz sprechen	2
		Vorschläge machen/ Konjunktiv II von können	4
		über das Wetter sprechen	3
		Nebensatz mit wenn	3

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (คาบ)
4	zu Hause	Verben mit Dativ und Akkusativ	5
		über Konflikte sprechen/ sich entschuldigen	4
		Tipps und Ratschläge geben	4
		über Einrichtung sprechen	4
		einen Ablauf beschreiben	3
		höfliche Bitten äußern	3
		Adjektive nach dem bestimmten Artikel	5
รวม			100

จากการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาเยอรมัน 4 ผู้วิจัยใช้เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Wir sind unterwegs จำนวน 8 คาบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Musik Musik Musik... จำนวน 4 คาบ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Gut für uns จำนวน 8 คาบ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมันให้นักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมเป็นจำนวน 20 คาบ

การเขียน

ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร หากไม่มีการเขียนแล้วนั้นมนุษย์จะไม่สามารถส่งต่อข้อความ ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือจินตนาการให้แก่กันได้ นักการศึกษาจึงได้ให้ความสำคัญกับการเขียน ดังต่อไปนี้

ประกฤษสร ทำแก้ว (2551: 41) การเขียนมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อให้ผู้อ่านได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนอย่างสมบูรณ์

มณฑนกร เจริญรักษา (2552: 45) การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันของมนุษย์ เป็นทักษะที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการและความต้องการของตนเอง และเป็นสื่อความหมายที่คงทน ใช้บันทึกแทนความจำเพื่อป้องกันการลืมได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ และสามารถพัฒนาเพื่อยึดเป็นงานอาชีพได้

อภิรดี สาริกา (2555: 53) การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางความคิด การถ่ายทอดสติปัญญา การแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ เป็นการแสดงถึงความเจริญและอารยธรรมของมนุษย์

สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557: 21) การเขียนมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ทุกคนในสังคมตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน เป็นการแสดงออกของความคิดที่เรียบเรียงออกมาเป็นเรื่องราว อันแสดงถึงความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม และการรักษาไว้ซึ่งความรู้อันมีค่าให้สืบทอดต่อกันมา

ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557: 72) การเขียนมีความสำคัญมาก นอกจากการเขียนจะมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสาร และเพื่อใช้ในธุรกิจการงานแล้วยังช่วยบันทึกเพื่อทบทวนความจำเรื่องราวต่าง ๆ และเป็นหลักฐานสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และข้อมูลต่าง ๆ ระหว่างมนุษย์ การเขียนเป็นการแสดงความคิดออกมาโดยผ่านการเรียบเรียง และกลั่นกรอง และเป็นเครื่องมือที่มีความคงทน สามารถใช้เป็นหลักฐานได้

องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนเป็นการติดต่อสื่อสารผ่านตัวอักษร โดยต้องมียุคประกอบของการเขียนเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร คือการที่ผู้รับสารได้รับสารที่ถูกต้องตามที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อความ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ดังนี้

Raimes (1983: 83-84) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เขียนสื่อสารความคิดได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ประกอบด้วย โครงสร้างประโยค ความต่อเนื่องของข้อความ และการเลือกรูปแบบภาษา
2. เนื้อหา ประกอบด้วย ความสอดคล้อง ความชัดเจน ความเป็นตัวของตัวเอง และความเป็นเหตุเป็นผล
3. กระบวนการของนักเรียน ประกอบด้วย การรวบรวมความคิด การลงมือเขียน การเขียนฉบับร่าง และการทบทวน
4. ไวยากรณ์ ประกอบด้วย กฎของคำกริยา ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา คำนำหน้านาม และคำสรรพนาม
5. กลไกทางการเขียน ประกอบด้วย ลายมือ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน
6. การเรียบเรียง ประกอบด้วย ย่อหน้า ใจความสำคัญและประเด็นสนับสนุน และการเชื่อมข้อความอย่างสละสลวย
7. การเลือกใช้คำ ประกอบด้วย คำศัพท์ สำนวน และการเลือกใช้คำตามความเหมาะสม
8. จุดมุ่งหมาย ได้แก่ เหตุผลในการเขียน
9. ผู้รับสาร

ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555: 32) การที่นักเรียนจะมีความสามารถในการเขียนนั้นต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้านองค์ประกอบทางภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน ลีลาภาษา กลไกการเขียนและการเรียบเรียงข้อความให้เป็นความเรียงที่ดี โดยมีประโยคใจความสำคัญ ประโยคสนับสนุน มีการใช้คำเชื่อมเพื่อความต่อเนื่องของเนื้อหา นอกจากนี้แล้วยังต้องมีความรู้ทางด้านเนื้อหาสาระที่จะเขียนเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน ตลอดจนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมา สิ่งเหล่านี้นับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้งานเขียนนั้นเป็นงานเขียนที่มีประสิทธิภาพสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557: 73) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบด้วย

1. เนื้อหา (content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดเรียงลำดับเนื้อหา
3. คำศัพท์ ได้แก่ การรู้จักเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับชนิดของการเขียน
4. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายได้
5. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงการ การเลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเฉพาะ หรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส
6. กลไกการเขียน (Mechanic) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 177) กล่าวว่า องค์ประกอบในการเขียนประกอบด้วยความรู้ทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน การเรียบเรียงความคิด

จากองค์ประกอบในการเขียนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญในการเขียนประกอบด้วย เนื้อหา โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ ลีลาในการเขียน การเรียบเรียง และกลไกในการเขียน โดยผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการควบคุมการใช้องค์ประกอบทุกองค์ประกอบ นำมาร้อยเรียงเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ

ประเภทของการเขียน

ประเภทของการเขียนสามารถแบ่งออกตามลักษณะหรือจุดมุ่งหมายของการเขียน นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของการเขียน ดังนี้

มณฑนกร เจริญรักษา (2552: 48) การเขียนโดยทั่วไปมี 2 ประเภทตามลักษณะของงานเขียน คือ การเขียนแบบร้อยแก้ว เป็นการเขียนเป็นความเรียงไม่บังคับตามลักษณะของฉันทลักษณ์ และการเขียนแบบร้อยกรอง เป็นการเขียนแบบบังคับตามฉันทลักษณ์ เช่น โคลง กลอน ฉันท์ กาพย์ ร่าย เป็นต้น

อภิรดี สาริกา (2555: 24) การเขียนสามารถแบ่งตามความมุ่งหมายของผู้เขียนว่าต้องการจะสื่ออะไรให้ผู้อ่านรับรู้ การเขียนจึงมีหลายประเภท ได้แก่ การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง การเขียน

เพื่ออธิบาย การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ การเขียนเพื่อโน้มน้าวจิตใจหรือเปลี่ยนความคิด และการเขียนเพื่อกิจธุระต่าง ๆ

สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557: 75) ประเภทของการเขียนสามารถแบ่งได้หลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการเขียน ดังนี้

1. แบ่งตามจุดประสงค์ในการเขียน
 - 1.1 การเขียนเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 การเขียนเชิงโวหาร
2. แบ่งตามความประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการจะสื่ออะไรให้ผู้อ่านรับรู้
 - 2.1 การเขียนแสดงความต้องการ
 - 2.2 การเขียนเพื่อเล่าเหตุการณ์หรือถ่ายทอดประสบการณ์
 - 2.3 การเขียนเพื่อคำโฆษณาเชิญชวน
3. แบ่งตามลักษณะของงานเขียน
 - 3.1 การเขียนแบบร้อยแก้ว เป็นการเขียนแบบความเรียง ไม่มีการบังคับตามลักษณะของฉันทลักษณ์
 - 3.2 การเขียนแบบร้อยกรอง เป็นการเขียนแบบบังคับตามฉันทลักษณ์

จากประเภทของการเขียนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสามารถแบ่งตามประเภทของลักษณะการเขียนได้เป็น 2 ประเภท คือ การเขียนแบบร้อยแก้ว และการเขียนแบบร้อยกรอง และสามารถแบ่งประเภทของการเขียนตามวัตถุประสงค์ได้หลายประเภท สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะมุ่งเน้นงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสาร

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนคือขั้นตอนในการเขียน ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การเขียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการเขียนไว้ ดังนี้

Flower (1993: 284-285) ได้แนะนำกระบวนการเปลี่ยนความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนการเขียน (planning stage) เป็นกระบวนการสร้างและเรียบเรียงความคิดรวมทั้งการตั้งจุดประสงค์ในการเขียน
2. ขั้นการแปลความคิดเป็นตัวอักษร (translating stage) เป็นขั้นใช้ความรู้ด้านกฎเกณฑ์ภาษาเพื่อสามารถถ่ายทอดความคิดได้ตามวัตถุประสงค์
3. ขั้นอ่านทบทวน (reviewing stage) เป็นขั้นการประเมินและตรวจทาน แก้ไขเพื่อความเหมาะสมและความชัดเจนของเรื่องที่จะเขียน

ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555: 34) กล่าวว่า การเขียนที่ดีนั้นต้องมีกระบวนการในการเขียน เพราะกระบวนการเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้งานเขียนออกมามีคุณภาพ ซึ่งก่อนที่จะเขียนนั้นต้องมีการวางแผนและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน ซึ่งในขั้นนี้เรียกว่า ขั้นก่อนลงมือเขียน เมื่อผ่านขั้นตอนนี้แล้วจึงจะนำไปสู่ขั้นการเขียน ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิดจากข้อมูลที่ได้รับมารวบรวมและเรียบเรียงเป็นงานเขียน และท้ายที่สุดคือ การทบทวนแก้ไขงานเขียนเป็นการ

ตรวจสอบข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นกับงานเขียน ดังนั้นเพื่อให้งานเขียนที่ออกมานั้นสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องคำนึงถึงกระบวนการเขียนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ในการฝึกฝนให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ว่าการเขียนที่ดีเป็นอย่างไร และมีวิธีหรือขั้นตอนในการเขียน ที่เป็นระบบอย่างไร

จากกระบวนการเขียนที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการเขียน มีความสำคัญอย่างยิ่งในงานเขียน เพราะเป็นสิ่งที่จะทำให้การเขียนประสบความสำเร็จ กระบวนการเขียนจะเริ่มต้นตั้งแต่การวางแผนการเขียนว่าจะเขียนเกี่ยวกับสิ่งใด ในรูปแบบใด จากนั้นผู้เขียน จะต้องรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน ก่อนลงมือเขียน หลังจากเขียนเสร็จแล้ว กระบวนการสุดท้ายที่จะขาดไปไม่ได้ในการเขียนคือการปรับปรุงแก้ไข โดยในกระบวนการนี้ผู้เขียนจะต้องอ่าน ทบทวนสิ่งที่เขียนมาทั้ง เพื่อดูว่ามีจุดที่ควรปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ หรืออาจจะให้ผู้อื่นช่วยอ่านทบทวน ก่อนจะนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป การรู้จักกระบวนการเขียนจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถสร้างสรรค์งานเขียนที่ดี และสามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร

การสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถ ติดต่อสื่อสาร หรือแสดงความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นในชีวิตประจำวันผ่านการเขียนในรูปแบบ ต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่นักเรียนต้องการนำเสนอ ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึง สิ่งที่ต้องการให้นักเรียนเขียน ดังที่นักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงการสอนเขียน ภาษาต่างประเทศไว้คล้าย ๆ กัน ดังนี้

Abbot and Wingard (1981: 140) กล่าวว่า การสอนเขียนเพื่อการสื่อสารควรสอนควบคู่ ไปกับทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เพราะการเขียนจะเป็นทักษะที่จะช่วยให้นักเรียน มีความสามารถด้านทักษะภาษาอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น ในการสอนเขียนนักเรียนควรได้รับการฝึกฝน การเขียนในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น การจดบันทึก การเขียนสรุปความ การเขียนรายงาน การเล่า เรื่อง เป็นต้น การเขียนเรื่องที่มีลักษณะของข้อความที่เชื่อมโยงเป็นเรื่องราว นักเรียนจะต้องเข้าใจ เรื่องโครงสร้างของภาษาเพื่อที่จะสามารถเรียบเรียงประโยคให้มีความต่อเนื่องได้

Kelly (1984: 88) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสอนทักษะ การเขียนเพื่อการสื่อสาร และเนื้อหาที่กำหนดให้นักเรียนเขียนจะต้องเป็นเรื่องราวหรือสถานการณ์ ที่นักเรียนจะได้ประสบในชีวิตจริง เพราะจะช่วยให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสาร กับบุคคลอื่น โดยผู้สอนสามารถนำกิจกรรม หรือเทคนิควิธีต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อใ้ นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้ชำนาญ ก่อนที่จะลงมือเขียนด้วยตนเอง เช่นการให้นักเรียนได้ทำงาน เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

อุไร มากคณา (2548: 16) กล่าวว่า การสอนทักษะการเขียนครูต้องให้ความสำคัญ ทุกขั้นตอนในการพัฒนาการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเน้น การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยครูต้องคำนึงถึงการให้ความช่วยเหลือ และ ให้คำแนะนำแก่นักเรียน

สรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารผู้สอนฝึกฝนให้นักเรียนได้เขียนให้รูปแบบที่หลากหลาย ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน เลือกรื้อเนื้อหาการเขียนที่ใกล้ตัวนักเรียน และนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการเขียนเพื่อการสื่อความหมายไปยังผู้อื่น

ขั้นตอนการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่มีความซับซ้อน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนจะต้องประมวลความรู้เกี่ยวกับภาษาใหม่ที่ได้เรียนทั้งทางด้าน คำศัพท์ ไวยากรณ์ รูปแบบของภาษามาผสมผสานเข้ากับข้อมูล และความคิดของตนเอง เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่น การจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารจึงต้องจัดเตรียมความพร้อมในการเขียนให้แก่ นักเรียน และมีสิ่งที่คุณสอนต้องคำนึงถึงในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นนักวิชาการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้เสนอแนะแนวทางไว้ดังนี้

Zamel (1982) อ้างถึงในสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532:28) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอนทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) เป็นขั้นที่จัดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการเขียน ต่อมาคือ ขั้นการเขียน (Writing) เป็นการเขียนร่างแรก โดยมีจุดประสงค์เบื้องต้นที่เนื้อความ การเขียน
2. ขั้นการตอบรับ (Responding) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นช่วยอ่านงานเขียนอย่างคร่าว ๆ เพื่อชี้แนะในเรื่องของข้อความหรือรูปแบบทางภาษา
3. ขั้นปรับปรุงแก้ไข (Revising) เป็นขั้นตอนการนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานฉบับร่าง
4. ขั้นการตรวจสอบ (Editing) เป็นขั้นที่ผู้เขียนตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาของงานเขียน
5. ขั้นประเมินงานเขียน (Evaluation) เป็นขั้นที่ผู้สอนตรวจงานเขียนของนักเรียน
6. ขั้นสุดท้ายคือขั้นหลังการเขียน (Posting-Writing) เป็นขั้นของการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานเขียนมากกว่าที่จะเป็นเพียงการให้เกรด

Newman (2010) ได้แบ่งวิธีการสอนเขียนภาษาต่างประเทศ เทคนิคการสอน และการสอบ เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการเขียน (Prewriting) เป็นขั้นตอนการสอนให้นักเรียนเขียนเชื่อมโยงประโยค ขยายประโยค ลดรูปประโยค และลอกเลียนประโยคโดยใช้คำศัพท์ สำนวนใหม่ในโครงสร้างประโยค แบบเดิม และใช้แบบทดสอบโคลซ (Cloze Text) โดยลบคำที่นักเรียนจะต้องเติมให้ดีกว่า แบบทดสอบโคลซปกติ
2. ขั้นการเขียนตามแนวชี้แนะ (Guided Writing) การสอนเขียนในขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนสามารถเขียนตามที่ผู้สอนกำหนดหรือชี้แนะได้หรือไม่ การสอนในขั้นนี้จะให้นักเรียนเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนของเรื่องที่กำหนดให้ เขียนขยายโครงเรื่องของบทความ และการเขียนตามคำบอก ซึ่งจะกำหนดความยาวของเรื่องที่ต้องเขียนอยู่ที่ 75-100 คำ หากการเขียนตามคำบอกเป็นเพียงส่วนหนึ่งของแบบทดสอบนั้น และกำหนดความยาว 125-200 คำ สำหรับแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกโดยเฉพาะ

3. ขั้นการเขียนโดยอิสระ (Free Writing) ขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตอนที่นักเรียนมีอิสระในการเขียนอย่างเต็มที่ภายใต้ขอบข่ายหรือหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดขอบข่ายหรือหัวข้อให้นักเรียนเขียน เนื่องจากหากให้นักเรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเขียนเอง นักเรียนอาจจะเลือกหัวข้อที่แตกต่างกัน ซึ่งการเขียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน นักเรียนจะต้องใช้ทักษะและความชำนาญที่แตกต่างกัน และผู้สอนจะไม่สามารถเปรียบเทียบและให้คะแนนอย่างยุติธรรมได้

Hamer (1990: 45-46) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารว่าควรเริ่มจากการแนะนำภาษาใหม่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการแนะนำภาษาใหม่ (Introducing new language) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอข้อมูลทางภาษาที่ชัดเจนให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบของภาษาที่ตนจะต้องเขียนในรูปแบบของข้อความและภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ให้เรียนรู้คำศัพท์ที่ต้องใช้ และมีความรู้ในสิ่งที่ต้องเขียน

2. ขั้นการฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นที่ผู้สอนฝึกให้นักเรียนได้ใช้รูปแบบของภาษาที่นำเสนอ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำรูปแบบภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ต่อไป และเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำหนดเนื้อหาและรูปแบบของภาษาให้แก่ นักเรียน ใช้กิจกรรมในการฝึกทักษะการเขียน เช่น การเติมข้อความในประโยค การเรียงลำดับประโยคให้เป็นข้อความ หรือการเขียนข้อความเลียนแบบย่อหน้าที่กำหนดไว้ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนต้องคอยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

3. ขั้นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative activities) หลังจากที่ผู้สอนมั่นใจแล้วว่า ได้ฝึกฝนนักเรียนจนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา ความหมาย และวิธีการใช้ภาษาแล้ว นักเรียนควรมีโอกาสนำสิ่งที่ตนได้เรียนมาใช้ในการสื่อสารจริงด้วยการเขียน การสอนในขั้นตอนนี้ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด นักเรียนควรจะมีประสิทธิผลในการสื่อสารได้ด้วยตนเองจากข้อมูลย้อนกลับของผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้การสื่อสารมีความเหมือนจริงให้มากที่สุด

Prinz (2010) อ้างถึงใน สายสุนีย์ เดิมสินสุข (2564: 51) กล่าวว่า การสอนเขียนเป็นภาษาต่างประเทศมีโมเดลหลักที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ และผู้รับสารที่ชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนสามารถเตรียมข้อมูล และลักษณะภาษาที่เหมาะสม

2. ผู้สอนต้องให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับประเภทของงานเขียน รวมถึงแนะนำภาษาและโครงสร้างภาษาที่เหมาะสมกับประเภทก่อนงานเขียนนั้น ๆ ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มวางแผนและลงมือเขียน

3. นักเรียนลงมือปฏิบัติการเขียนและเขียนฉบับร่าง โดยต้องมีการลำดับเนื้อหา และร้อยเรียงข้อมูลให้มีความต่อเนื่อง โดยใช้ภาษา คำเชื่อม ที่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน ในขั้นตอนนี้ควรใช้กิจกรรมการสอนแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู และเพื่อนเพื่อนำไปปรับปรุงงาน

4. เมื่อนักเรียนได้รับผลย้อนกลับแล้ว จะปรับปรุงและแก้ไขงานเขียน โดยต้องเน้นให้นักเรียนคำนึงถึงไวยากรณ์ คำศัพท์ และภาษา

5. การให้ผลย้อนกลับ และให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เรียนในทุกขั้นตอนของการเขียน

จากการศึกษาแนวทางการสอนเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารของนักวิชาการ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน สรุปได้ว่า ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน และเลือกหัวข้อในการเขียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยควรจัดลำดับขั้นตอนในการสอนออกเป็นลำดับขั้น เพื่อช่วยให้นักเรียนเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การเตรียมการเขียน ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนจะแนะนำภาษาให้นักเรียนรู้จัก ซึ่งจะประกอบไปด้วยการเรียนรู้คำศัพท์ รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่จำเป็นสำหรับการเขียน โดยนักเรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้คำศัพท์ รูปแบบและโครงสร้างภาษาเหล่านี้จนเกิดความแม่นยำในการใช้ภาษา ขั้นตอนที่ 2 คือ การใช้ภาษา ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับขอบเขตหรือหัวข้อที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ได้อย่างอิสระโดยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนอาจให้นักเรียนได้เขียนโครงเรื่องเพื่อลำดับความคิดและกำหนดขอบเขตที่ตนเองต้องการเขียน และให้คำแนะนำแก่นักเรียนก่อนจะลงมือเขียนจริงได้ และ ขั้นตอนที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินงานเขียน ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะตรวจสอบงานเขียนของนักเรียน และให้ผลสะท้อนกลับเพื่อชี้ให้เห็นถึงจุดที่ต้องปรับปรุง และให้คำแนะนำในการพัฒนางานเขียน

การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาต่างประเทศ

การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาต่างประเทศคือการตรวจสอบความสามารถและประสิทธิภาพด้านการเขียนของนักเรียน สามารถวัดและประเมินได้หลายวิธี นักวิชาการหลายท่านได้แสดงแนวทางในการวัดและประเมินผลการเขียนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

Harris and McCann (1994) เสนอแนะการตรวจงานเขียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาศัยความรู้สึกของผู้ตรวจ (Impression method) เป็นเกณฑ์ ดังนี้

9-10 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถสื่อสารได้สอดคล้องกับหัวเรื่อง หรือแนวทางที่กำหนดให้อย่างครบถ้วนและน่าสนใจ เกือบจะไม่บกพร่องทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ หรือเครื่องหมายวรรคตอน

7-8 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถสื่อสารข้อมูลที่จำเป็นได้ มีข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ หรือเครื่องหมายวรรคตอนเล็กน้อย

5-6 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถสื่อสารข้อมูลที่จำเป็นได้เกือบทั้งหมด และมีข้อบกพร่องพอสมควร แต่สามารถเข้าใจได้

3-4 คะแนน หมายถึง นักเรียนใช้ข้อมูลจำนวนมากในการสื่อสาร และมีข้อบกพร่องที่ยากต่อการเข้าใจ

1-2 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถเขียนสื่อสารได้น้อยมาก

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 47) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศว่า การประเมินผลทักษะการเขียนอาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถที่จะสื่อสารโดยการเขียน และประเมินผลปลายภาคเหมือนทักษะอื่น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ให้เลือกคำหรือกลุ่มคำมาเติมในจดหมายให้ถูกต้อง
2. ผู้สอนอาจประเมินผลความสามารถของนักเรียนโดยเปลี่ยนเสียงที่ได้ยินให้เป็นภาษาเขียนเพื่อตรวจสอบการสะกดตัวเขียน คำศัพท์และอื่น ๆ โดยหาวิธีควบคุมคำตอบจากนักเรียน เช่น ให้เขียนตามคำบอก โดยใช้เรื่องที่ทุกคนที่มีความสามารถแตกต่างกันพอจะเขียนได้
3. ใช้ภาพเกี่ยวกับเครื่องแต่งตัว แล้วให้เขียนคำถามคำตอบเกี่ยวกับราคาสินค้าเหล่านั้น
4. ให้สถานการณ์แล้วให้เขียนโดยกำหนดขอบข่ายให้
5. ให้ต่อข้อความจากประโยคที่กำหนดให้
6. ให้เปลี่ยนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า
7. ให้ฟังข้อความจากเทป
8. ให้ดูภาพแล้วบรรยาย
9. ให้ฟังคำบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคนนั้นแล้วให้เขียนลงตารางให้ตรงกับคำบรรยาย
10. ให้ประโยคหน้า 2-3 ประโยค และมีคำถามนำให้แล้วเขียนเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะการเขียน มีอยู่หลายวิธี ผู้สอนอาจเลือกใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์และตามความเหมาะสม ขั้นตอนการตรวจงานเขียนมีดังนี้

1. ชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดโดยการใช้ตัวย่อ หรือเครื่องหมายที่ผู้เขียนเข้าใจดีอยู่แล้ว เช่น

sp	=	spelling error
p	=	punctuation error
v	=	error in verb form or tense
A	=	missing letter or word
2. แก้ไขข้อผิดพลาดให้ เพื่อนักเรียนจะได้เขียนให้ถูกต้อง
3. อธิบายข้อผิดพลาดเป็นรายบุคคล หรือพร้อมกันทั้งห้อง
4. ถ้านักเรียนมีจุดผิดพลาดเหมือนกัน และเกิดขึ้นบ่อย ผู้สอนต้องทบทวนหรืออธิบายใหม่ การให้คะแนนการเขียนมีหลายวิธี ผู้สอนอาจเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น

mechanics	20%
vocabulary choice	20%
grammar and usage	30%
organization	30%
total	100%

ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555: 20) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศว่า สิ่งที่ผู้สอนต้องตระหนักเกี่ยวกับการทดสอบการเขียนเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินประสิทธิภาพของนักเรียน คือ การทดสอบนั้นต้องเป็นการวัดความสามารถรวมหลาย ๆ ด้าน

ไม่ควรทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษาหรือความรู้ทางไวยากรณ์เพียงด้านเดียว แต่ต้องตระหนักถึงประสิทธิภาพในการสื่อสารที่นักเรียนจะสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งแนวทางในการทดสอบการเขียนนั้นมีอย่างหลากหลาย ผู้สอนจึงควรเลือกวิธีการให้เหมาะสมกับนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้การประเมินผลของนักเรียนมีความถูกต้องและเที่ยงตรงมากที่สุด

การตรวจให้คะแนนงานเขียนนั้นมีอยู่มากมายหลายรูปแบบ แต่หากพิจารณาให้ดีนั้นส่วนมากแล้วเกณฑ์การให้คะแนนจะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันเมื่อนำมาจัดประเภทเข้าด้วยกัน คือในการประเมินแบบภาพรวมนั้นเป็นเกณฑ์การประเมินที่ไม่มีเกณฑ์แยกองค์ประกอบที่ชัดเจน ผู้ประเมินสามารถตรวจงานเขียนได้อย่างรวดเร็วโดยใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสิน ซึ่งจะใช้ผู้ตรวจหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นก็ได้ แต่ในกรณีที่ผู้ตรวจมากกว่าหนึ่งคนนั้น ควรจะนำคะแนนมารวมกันแล้วหารเฉลี่ยเป็นคะแนนที่ได้ และอีกวิธีหนึ่งคือ การประเมินแบบวิเคราะห์ ซึ่งเป็น การประเมินแบบมีเกณฑ์โดยการแยกคะแนนเป็นส่วน ๆ จากองค์ประกอบของการเขียน ดังนั้นผู้สอนจึงเลือกเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนให้มีความเหมาะสมกับลักษณะการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้ผลที่ได้มีความถูกต้องและเที่ยงตรงมากที่สุด

สถาพร รุ่งสว่าง (2556: 107) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศว่า การทดสอบทักษะการเขียนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การเขียนเรียงความโดยมีการแนะนำแนวทาง (Directed composition) เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนจดหมายสั้น ๆ บันทึกประจำวัน การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ เป็นต้น และการเขียนเรียงความอย่างอิสระ (Free composition) เช่น การเขียนแสดงความรู้สึก เป็นต้น

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 270) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนว่าการวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ จะเน้นการวัดและประเมินจากองค์ประกอบที่สำคัญทางภาษา ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกในการเขียน และมีการเสนอเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมการตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุด ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ

1. การตรวจโดยการวิเคราะห์ (Analytic Method) เป็นการตรวจโดยการแยกคะแนนเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดน้ำหนักของคะแนนแต่ละองค์ประกอบขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เขียน

2. การตรวจโดยอาศัยความประทับใจ (Impression Method) เป็นการตรวจที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นผู้ตัดสิน

3. การตรวจโดยภาพรวม (Holistic Method) จะเน้นความสำคัญของการสื่อความหมาย ข้อผิดพลาดด้านกลไกที่เป็นจุดย่อย ๆ และกระบวนการสื่อสารเพียงเล็กน้อยจะถูกหักคะแนนน้อยมาก

จากการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่าการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 รูปแบบ คือการวัดและประเมินโดยภาพรวม และการวัดประเมินแบบแยกส่วน โดยการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศควรทำทั้งในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน หรือประเมินแบบปลายภาค เพื่อจะสามารถประเมินความก้าวหน้าทักษะการเขียนของนักเรียน และช่วยแก้ไข พัฒนาทักษะของนักเรียนได้

พื้นที่ว่างที่ก่อนจบภาคการศึกษา การให้คะแนนงานเขียนผู้สอนควรเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และจุดประสงค์ในการเขียนงานแต่ละชิ้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการประเมินความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนโดยใช้การวัดประเมินแบบแยกส่วน ตรวจสอบโดยการวิเคราะห์ (Analytic Method) แยกคะแนนเป็นส่วน ๆ โดยวัดจากแบบประเมินความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีเกณฑ์การวัดความสามารถ 6 ด้าน ดังนี้ 1) มีจำนวนคำครบถ้วนตามที่กำหนด 2) มีองค์ประกอบของงานครบถ้วนตามประเภทของงานเขียน 3) เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด และมีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ 4) เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของงานเขียน และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน 5) เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลที่ได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร และเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และ 6) สะกดคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษา และเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง หรือการจำลองสถานการณ์จริง โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และใช้ภาษาเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติภาระงาน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติภาระงานในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองของเพียเจต์และวิกโกทสกี โดยมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของภาระงานที่ใช้ในการสอนภาษาประเภทของภาระงาน และขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา (Intellectual Development) ของเพียเจต์ (Piaget) และวิกโกทสกี (Vygotsky) โดยเพียเจต์เชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีพัฒนาการทางเขาว์ปัญหาไปตามระดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม วุฒิภาวะ และกระบวนการพัฒนาความสมดุลของบุคคลนั้น ในขณะที่วิกโกทสกีให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมทางสังคม วิกโกทสกีอธิบายว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ทั้งสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ดังนั้นสถาบันทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเขาว์ปัญหาของแต่ละบุคคล และภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาเขาว์ปัญหาขั้นสูงอีกด้วย นอกจากนี้ วิกโกทสกีได้ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล และได้เสนอว่าการให้ความช่วยเหลือชี้แนะแก่เด็กจะช่วยพัฒนาเด็กจากพัฒนาการที่เป็นอยู่ให้ไปถึงระดับพัฒนาการที่เด็กมีศักยภาพจะไปถึงได้ (ทิตนา แชมมณี, 2562: 90) ในขณะที่ สาคร ธรรมศักดิ์ (2541: 1) ได้อธิบายว่าทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในนักเรียน นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้

จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม นักเรียนสร้างความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของนักเรียนได้ แต่สามารถช่วยปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้โดยการจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดสถานะที่ไม่สมดุลขึ้น คือสถานะที่โครงสร้างทางปัญญาเดิมใช้ไม่ได้ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับประสบการณ์มากขึ้น

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นทฤษฎีที่เน้นกระบวนการในการสร้างความรู้ โดยนักเรียนจะต้องเป็นนักเรียนรู้อย่างเต็มตัว สร้างความรู้ ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ลงมือปฏิบัติ เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์ของตน ให้ความหมายกับความรู้ที่รู้นั้นด้วยตนเอง และสามารถควบคุมตัวเองในการเรียนรู้ได้

การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจึงต้องมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีบทบาทในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้ค้นคว้าหาความรู้ และเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ จนเกิดความเข้าใจและให้ความหมายแก่ความรู้ที่รู้นั้นได้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ผ่านการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม คอยให้คำแนะนำแก่นักเรียน (เจ็ดศักดิ์ ชุมนวม, 2541: 21) และสร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันด้วย (ประวีณา นิลนวล, 2541: 6-8) นอกจากนี้ ผู้สอนยังต้องคำนึงถึงความสามารถทางเชาว์ปัญญาของนักเรียนแต่ละคน และจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วย (Troutman and Lichtenberg, 1995: 39-37)

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานคือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความหมายเป็นสำคัญ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารนั้นคู่สนทนาจะช่วยเหลือกันแก้ไข ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้สื่อและผู้รับจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ และผลของการสื่อสารนั้นต้องประเมินได้ว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (Skehan, 1998: 38)

Willis (2000: 23) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานคือกิจกรรมการใช้ภาษาที่ให้ความสำคัญกับผลของกิจกรรมมากกว่ารูปแบบภาษาความหมายหรือบริบท

Ellis (2003: 4) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานคือ แผนการปฏิบัติงานโดยมีเงื่อนไขว่านักเรียนต้องฝึกใช้ภาษาจากสถานการณ์จริงเพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม โดยนักเรียนต้องเข้าใจความหมายของภาษาและใช้ความรู้ความเข้าใจของตนเองในการผลิตภาษา

Nunan (2004: 10) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานคือการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาระงาน กิจกรรม หรือชิ้นงาน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจภาษาเป้าหมาย นำภาษามาผลิตและปรับใช้ และสื่อสารโดยใช้ภาษาเป้าหมายนั้น ๆ โดยจะมุ่งเน้นความสนใจไปที่ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการรวบรวมความรู้ทางไวยากรณ์มาใช้เพื่อช่วยในการสื่อความ โดยภาระงานนั้นจะต้องสามารถสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะป็นตอนเริ่มต้นภาระงาน ระหว่างการปฏิบัติภาระงาน และตอนสิ้นสุดภาระงาน

Littlewood (2007: 243) การสอนแบบเน้นภาระงานคือ การรวมวิธีการสอนสองแบบ คือ รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และรูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง

จากความหมายของภาระงานที่ใช้ในการสอนข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะได้ประสบ นอกชั้นเรียน มาให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน โดยจะมุ่งเน้นความสนใจไปที่ความสามารถการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการปฏิบัติภาระงาน นักเรียนจะต้องค้นคว้าความรู้ใหม่ และใช้ความรู้ ทางไวยากรณ์ ใช้กระบวนการในการคิด การวางแผน และการแก้ปัญหาเพื่อช่วยในการผลิตภาษา ที่จะใช้ในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการใช้ภาษาในการ สื่อความ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยใช้ภาษาเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

ประเภทของภาระงาน

ภาระงานคือกิจกรรม หรือหน้าที่ที่ผู้สอนต้องการให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาของตน โดยภาระงานแบ่งออกได้เป็นหลายแบบด้วยกัน นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน จึงได้แบ่งประเภท และให้ความหมายของประเภทของภาระงานต่าง ๆ ไว้ดังนี้

Prabhu (1987: 46-47) แบ่งประเภทของภาระงานออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเติมคำใน ช่องว่าง (Information-gap activity)
2. กิจกรรมการให้เหตุผลที่ขาดหายไป (Reasoninggap activity)
3. กิจกรรมการให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ขาดหายไป (Opinion-gap activity)

Candlin (1987: 5-25) แบ่งประเภทของภาระงานไว้ และให้คำจำกัดความของภาระงานไว้

ดังนี้

1. กิจกรรมเน้นภาระงานที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในเรื่องของภาษา (Focus on Language Training) โดยเน้นการเรียนภาษาเป้าหมาย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ตลอดจนข้อมูลที่น่าสนใจในการ เรียน

2. กิจกรรมเน้นภาระงานที่ให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Focus on InformationSharing) ผลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลขณะดำเนินกิจกรรม

3. กิจกรรมเน้นภาระงานที่เน้นให้นักเรียนทำการวิจัยและทดลอง (Focus on Research and Experimentation)

4. กิจกรรมเน้นภาระงานที่เน้นกลวิธีในการเรียนภาษาของนักเรียน (Focus on Learner Strategy) โดยเน้นการที่นักเรียนรับรู้ปัญหา การเลือกรูปแบบในการแก้ปัญหา การสรุปอ้างอิง การตัดสินใจปัญหา ตลอดจนวิธีการที่นักเรียนนำผลลัพธ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้

Willis (2000: 66-105) ได้แบ่งประเภทของภาระงานออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาระงานจริง และภาระงานจัดกิจกรรม

ภาระงานจริงเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาจริงในสังคม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

ระดับความหมาย คือ ชั้นที่นักเรียนสร้างความหมายเพื่อการสื่อสารได้จริง

ระดับสื่อสาร คือ ชั้นที่นักเรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การเดาความหมาย การแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ระดับกิจกรรม คือ ชั้นที่นักเรียนใช้ภาษาสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมได้เสมือนกับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เช่น การเล่าเรื่อง การอธิบายถึงวิธีการประดิษฐ์สิ่งของ เป็นต้น

นอกจากนี้ Willis (2000) ยังได้กล่าวถึงภาระงานที่เกี่ยวข้องกันกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ดังต่อไปนี้

1. ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for specific purposes) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ผู้สอนจะต้องสะท้อนให้นักเรียนได้เกิดการใช้ภาษาได้เสมือนในสถานการณ์จริง เช่น ภาษาเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ และภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ ดังตัวอย่างภาระงานภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางตามรูปแบบของวิลลิซ คือ ภาระงานการทำนาย (prediction task) เช่น การให้อ่านบทความเชิงวิชาการ เพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเฉพาะทาง โดยอาจมีการกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรมเริ่มจากจับกลุ่มสามคน อ่านบทความหรืองานวิจัย จัดบันทึกคำถามที่สำคัญที่อาจมีคำตอบอยู่ในบทความ จากนั้นผู้สอนจึงถามนักเรียนทายคำตอบสิ่งที่กลุ่มตนเองได้ตั้งคำถามไว้

2. ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (Everyday English) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มักเป็นรูปแบบของการให้ภาระงานที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การพูดสนทนา การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ การร่วมกันสรุปและอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ ร่วมกันในห้องเรียนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารได้มากที่สุด

ประเภทภาระงานในการจัดกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานทำรายการ (Listing task)

การจัดรายการถือเป็นภาระงานที่ออกแบบได้ง่ายที่สุด และอาจดูเหมือนกับว่าเป็นภาระงานที่ง่ายที่สุดในการทำกิจกรรม แท้จริงแล้วภาระงานประเภทนี้มีความยากต่อผู้สอนในการกำหนดหัวข้อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม ในการทำภาระงานการจำแนกนักเรียนสามารถเขียนจำแนกได้ทั้งที่เป็นคำศัพท์ วลีสั้น ๆ หรือแม้แต่ประโยคยาว ๆ ซึ่งมีกระบวนการในการทำกิจกรรมดังนี้

1.1 การระดมสมอง (Brainstorming) มีส่วนช่วยให้นักเรียนที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งห้อง แบบจับคู่ และแบบกลุ่มเล็ก ๆ โดยร่วมกันระดมความคิดตามหัวข้อและเวลาที่ผู้สอนกำหนด จากนั้นจึงนำเสนอด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

ตัวอย่างหัวข้อที่ใช้ในการระดมสมอง

- Things that cats tend to do/like doing
- Strategies for learning English outside class. เป็นต้น

1.2 การหาข้อเท็จจริง (Fact - finding) เป็นการทำให้นักเรียนได้สืบค้นถึงข้อมูลที่เป็นจริงผ่านช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การสอบถาม หรือการอ่านในหนังสือ

โดยผู้สอนจะกำหนดหัวข้อให้นักเรียนได้ทำการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอ ซึ่งผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการหาข้อเท็จจริงเป็นการบ้านให้นักเรียนได้ไปสืบค้นเองได้

ตัวอย่างหัวข้อที่ใช้ในการหาข้อเท็จจริง

Find out what three people outside this class think about cats and pets. Do they like cats or not? List the reasons they give. Prepare to report their views in English in your next lesson.

2. ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and sorting task) เป็นภาระงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งในการทำกิจกรรมยังขึ้นอยู่กับข้อความคิดเห็นส่วนบุคคลในการทำภาระงานประเภทนี้ มีกระบวนการดังนี้

2.1 การเรียงลำดับ (Sequencing) การเรียงลำดับมักให้นักเรียนได้ลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังตามข้อมูลที่คุณสอนกำหนดให้ถูกต้อง เช่น การเรียงรูปภาพเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามลำดับโดยเรียงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่เหตุการณ์ที่เกิดท้ายสุด นอกจากนี้ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อประเภทวิดีโอเปิดให้นักเรียนดูแล้วจดจำภายในครั้งเดียว จากนั้นจึงให้นักเรียนลำดับเหตุการณ์ถึงสิ่งที่ได้เห็นอย่างถูกต้องตามลำดับ

2.2 การจัดอันดับ (Rank ordering) การจัดอันดับมักให้นักเรียนได้ทำการจัดอันดับเองตามความคิดเห็นส่วนตัว โดยมากการกำหนดหัวข้อให้จัดอันดับจะเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น การจัดอันดับสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากไปมากที่สุด 5 แห่ง พร้อมกับจับคู่แบ่งปันข้อมูลกันหรือพูดแบ่งปันกับทั้งห้องเรียน

2.3 การจัดหมวดหมู่ (Classifying) การจัดหมวดหมู่สามารถทำได้ทั้งการจัดหมวดหมู่ด้วยตัวนักเรียนเองตามข้อมูลที่คุณสอนกำหนดให้ และจัดหมวดหมู่ตามประเภทที่กำหนดไว้แล้ว เช่น การจัดคำศัพท์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกันลงในตารางที่คุณสอนกำหนดให้

3. ภาระงานเปรียบเทียบ (Comparing task) ในการจัดกิจกรรมภาระงานเปรียบเทียบนักเรียนมักจะจับกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยน เปรียบเทียบกันในกลุ่มเล็ก ๆ 3-4 คน เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว เช่น ตารางชีวิตประจำวัน เพื่อเปรียบเทียบดูว่าใครเป็นผู้ที่ตื่นเช้าที่สุด เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนสามารถกำหนดหัวข้อที่ยากขึ้นตามระดับความสามารถนักเรียนได้ เช่น หัวข้อเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น โดยมีกระบวนการที่สัมพันธ์กับการทำภาระงานเปรียบเทียบดังนี้

3.1 การจับคู่ (Matching) เป็นขั้นทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนในทุกช่วงชั้น โดยเป็นการจับคู่สองสิ่งที่มีสัมพันธ์กัน อีกทั้งการจับคู่ช่วยให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ทางภาษาและเตรียมพร้อมที่จะใช้ภาษาในการพูดได้มากขึ้น

3.2 การหาความเหมือนและความแตกต่าง (Finding similarities and finding differences) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น things in common จับคู่และบอกสิ่งที่ทำเป็นกิจวัตรในช่วงวันหยุด ผลัดกันพูดกับคู่ของตนเอง โดยพยายามหาสิ่งที่เหมือนกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลาสามนาที

4. ภาระงานแก้ปัญหา (Problem solving task) คือภาระงานที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหามาตามที่กำหนด เช่น สภาวะปัญหาโลกร้อน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกันและนำเสนอแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด โดยนักเรียนอาจทำการจดบันทึก (Note-taking) การร่างแนวทางการแก้ไขปัญหา (Drafting) ก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5. ภาระงานโครงการ (Project and creative task) มักมีรูปแบบโดยการทำกิจกรรมแบบจับคู่และแบบกลุ่ม โดยในการทำกิจกรรมนักเรียนจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานของกลุ่มตนเอง โดยสามารถเป็นการเรียนรู้ในห้องเรียนได้และระยะเวลาในการทำโครงการจะยาวนานกว่าการทำภาระงานประเภทอื่น เช่น การทำโครงการเกี่ยวกับแผนพับหรือโปสเตอร์โฆษณาการท่องเที่ยว นักเรียนจะต้องมีการวางแผนทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ ภาษา ความสวยงาม ความเหมาะสม และปัจจัยอื่น ๆ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด

6. ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experience task) จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง หรือการเล่าเรื่องในหัวข้อที่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่แล้ว เช่น ความทรงจำในวัยเด็ก Your most memorable childhood experience เป็นต้น โดยผู้สอนอาจมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

- 6.1 กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะพูด (Individual thinking/preparation at home)
- 6.2 ให้ความเวลาในการเตรียมตัวเล่าเรื่อง (Private rehearsal)
- 6.3 นักเรียนเล่าเรื่องกับคู่ของตนเอง (Tell story to partner)
- 6.4 ผู้สอนให้คำแนะนำหลังการเล่าเรื่อง (Review of performance)
- 6.5 เตรียมการเล่าเรื่องอีกครั้ง (Prepare to retell)
- 6.6 เปลี่ยนคู่และเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง (Change partners and retell story)
- 6.7 เขียนสรุปเรื่องราวตามที่เล่าเพื่อแลกเปลี่ยนอ่านในชั้นเรียน (Write it up for the class to read)

Nunan (2004: 59-61) ได้กล่าวถึงประเภทของภาระงาน และให้คำอธิบายไว้ดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน โดยแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (Rehearsal rationale) เป็นภาระงานที่นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตนเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (Resume) นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำภาระงานนี้จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

1.2 ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (Activation rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำภาระงานกลุ่ม ๆ ละ 3 คน โดยกำหนดสถานการณ์ให้ นักเรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และนักเรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะถึงจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่านักเรียนมีภาชนะก้นน้ำ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโล ให้นักเรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่จะนำไปด้วย โดยมีรายการต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

2. ภาระงานจริง (Real-world task) คือสิ่งที่เราทำเป็นประจำในทุก ๆ วัน เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทั้งการเขียนบทกลอนจนรวมไปถึงการจองตั๋วเครื่องบิน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยในทั่วไปนั้นมีระดับการใช้ภาษาอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

- 2.1 การใช้ภาษาเพื่อการค้าและบริการ (Goods and services)
- 2.2 การใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social macrofunction)
- 2.3 การใช้ภาษาเพื่อความเพลิดเพลิน (Aesthetic macrofunction)

สรุปได้ว่า ภาระงานคือหน้าที่ หรือกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้นในชั้นเรียน โดยจำลองสถานการณ์จริงที่คาดว่านักเรียนจะได้ประสบภายนอกห้องเรียน โดยนักเรียนต้องปฏิบัติตามภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งภาระงานมีหลากหลายประเภท และจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการใช้ภาษาและโครงสร้างของภาษาในการแก้ปัญหา เปรียบเทียบ แสดงเหตุผล และความคิดเห็นของตน พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร โดยเน้นพัฒนาทั้ง 4 ทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในการสื่อสาร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้รูปแบบภาระงาน 3 ประเภท จากรูปแบบภาระงานทั้ง 4 ประเภท ที่ Candlin (1987: 5-25) ได้แบ่งไว้ คือ

1. กิจกรรมเน้นภาระงานที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในเรื่องของภาษา (Focus on Language Training) โดยเน้นการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ตลอดจนข้อมูลที่น่ามาใช้ในการเรียน
2. กิจกรรมเน้นภาระงานที่ให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Focus on Information Sharing) ผลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลขณะดำเนินกิจกรรม
3. กิจกรรมเน้นภาระงานที่เน้นกลวิธีในการเรียนภาษาของนักเรียน (Focus on Learner Strategy) โดยเน้นการที่นักเรียนรับรู้ปัญหา การเลือกรูปแบบในการแก้ปัญหา การสรุปอ้างอิง การตัดสินใจปัญหา ตลอดจนวิธีการที่นักเรียนนำผลลัพธ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้

โดยผู้วิจัยจะมอบหมายภาระงานข้างต้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค GI, CIRC และ LT

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือขั้นตอนในการจัดกิจกรรม หรือการมอบหมายภาระงานให้นักเรียนได้ปฏิบัติในชั้นเรียน หรือนอกชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังต่อไปนี้

Willis (2000: 56) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการปฏิบัติของการสอนแบบเน้นภาระงานว่า มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่จะปฏิบัติ
2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task-cycle) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายแล้วจึงนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนอยู่ 3 ขั้นตอน คือ

- 2.1 ขั้นเตรียมงาน นักเรียนจะร่วมกันทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

- 2.2 ขั้นเตรียมนำเสนอ นักเรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มจะเตรียมการนำเสนอผลงานของตนเองและทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ

- 2.3 ขั้นนำเสนอ นักเรียนจะนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน

3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) ประกอบด้วยขั้นตอนอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

- 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา ในขั้นวิเคราะห์ภาษานักเรียนในแต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่ม จะช่วยกันวิเคราะห์และอภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ผู้สอนแปลภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ

- 3.2 ขั้นฝึกภาษา จะนำปัญหาจากขั้นวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝนโดยผู้สอน จะทบทวนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนทั้งชั้นให้เกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่วมากขึ้น

Nunan (2001: 71-78) แบ่งการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการสร้างความรู้ (Schema building) โดยการทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ สิ่งที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติภาระงานเป้าหมาย โดยผู้สอนจัดเตรียมบริบทที่เกี่ยวข้องกับภาระงาน และแนะนำคำศัพท์และสำนวนสำคัญที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติภาระงาน ผ่านการปฏิบัติภาระงานที่ได้มอบหมาย

2. ขั้นตอนการเตรียมนักเรียนโดยใช้การฝึกแบบควบคุม (Controlled practice) ให้นักเรียน ได้ฝึกใช้คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และหน้าที่ทางภาษาของภาษาเป้าหมาย

3. ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟัง (Authentic listening practice) โดยออกแบบภาระงาน ให้สอดคล้องกับบทสนทนา

4. ขั้นตอนการมุ่งเน้นองค์ประกอบของภาษา (Focus on linguistic elements) ขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนทำความเข้าใจองค์ประกอบของภาษา จากขั้นตอนของภาระงานทั้ง 3 ขั้นตอนข้างต้น โดยนักเรียนจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความหมายที่ใช้ในการสื่อสาร และรูปแบบของภาษาได้ง่ายกว่าการสอนโครงสร้างทางภาษาเพียงอย่างเดียว

5. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ (Provide freer practice) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ ใช้ภาษาอย่างอิสระ ภายหลังจากที่ได้จำลองการใช้ภาษาต้นแบบจากกิจกรรมและแบบฝึกหัดที่ผู้สอน ได้จัดไว้ให้ในกิจกรรมก่อนหน้าแล้ว

6. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Introduce the pedagogical task) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอน ที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานเป้าหมายด้วยตนเอง

Ellis (2003: 76-77) แบ่งการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมนักเรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการ 4 วิธีดังต่อไปนี้

1.1 สนับสนุนนักเรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ (Task)

1.2 ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ (Task)

1.3 กระตุ้นนักเรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นต่อไป

2. ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธีในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือ ขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ กำหนดให้นักเรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง ระบุสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

Willis and Willis (2007: 66-67) กล่าวถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นภาระงานเป้าหมาย (Target task) คือ ให้นักเรียนจัดประเภทสิ่งที่รับประทานได้ สิ่งที่มีค่าได้ กีฬาการขนส่ง เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ คำทักทาย และคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโรงเรียนลงในช่องว่างที่แบ่งไว้แต่ละประเภท

2. ชั้นการทำกิจกรรม (During task)

2.1. ผู้สอนแบ่งช่องเพื่อจัดประเภทบนกระดาน โดยแต่ละประเภทจะมีตัวอย่างให้ไว้หนึ่งตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงาน

2.2. นักเรียนพูดคำศัพท์ที่เหมาะสมกับแต่ละประเภท อย่างเช่น ประเภทกีฬา นักเรียนจะพูดคำศัพท์ เทนนิส (tennis) และ กอล์ฟ (golf) เป็นต้น

อุษา มะหะหมัด (2558: 48-49) แบ่งการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนปฏิบัติงาน คือขั้นตอนที่ผู้สอนชี้แจงภาระงาน และกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน ผู้สอนคอยชี้แนะและควบคุมนักเรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา

2. ชั้นปฏิบัติงาน ผู้สอนให้ทักษะของงานที่อยู่ในโลกของความจริงหรือใกล้เคียงกับโลกของความเป็นจริงนักเรียนเมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วเตรียมรายงานแล้วนำเสนอโดยผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้นักเรียนได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้อง

3. ชั้นหลังปฏิบัติการ นักเรียนฝึกฝน ผู้สอนทบทวนเพื่อสร้างความมั่นใจ

- สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ดังนี้
1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจงานที่จะปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน
 2. ขั้นปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกใช้ภาษาในการสื่อความหมาย
 3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนในการรายงาน สรุปผล วิเคราะห์งานที่ได้ปฏิบัติ
- ซึ่งทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาในแผนการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน)

ตารางที่ 4 สัเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอน	บทบาทผู้สอน	บทบาทนักเรียน
1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แจกเป้าหมายที่พึงประสงค์/ สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียนให้นักเรียนทราบ 2. แจกหัวข้อและชนิดของภาระงานให้นักเรียนทราบ 3. ครูอธิบาย ชี้แจง เตรียมความพร้อมนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนทำความเข้าใจเป้าหมายของการปฏิบัติ/ สิ่งที่ต้องเกิดขึ้นแก่ตนเอง 2. นักเรียนรับทราบหัวข้อและชนิดของภาระงานที่ต้องปฏิบัติ 3. นักเรียนฟังคำอธิบาย ฟังคำชี้แจง เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงาน
2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. คอยให้คำแนะนำ หรือให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการปฏิบัติภาระงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
3. ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนประเมินภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ สรุปและวิเคราะห์ผล 2. ผู้สอนแจ้งผลสะท้อนกลับให้นักเรียนทราบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อภาระงานที่ของตนเอง สอบถาม และรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้สอน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้ มีการช่วยเหลือกันในกลุ่มเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งหน้าที่กันในการปฏิบัติงาน และช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อให้การปฏิบัติงานของกลุ่มบรรลุผลสำเร็จ โดยนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

Artzt and Newman (1990: 448-452) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่นักเรียนทำการแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาผู้สอนไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

Johnson and Johnson (1991) อ้างถึงใน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 10) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การทำงานร่วมกันซึ่งภายในกิจกรรมที่ทำร่วมกันนี้ นักเรียนแต่ละคนจะแสวงหาผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกคนอื่น การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ในการสอนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ให้นักเรียนทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนสูงสุดแก่ตนเองและกันและกัน ในสถานการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีการพึ่งพากันทางบวก (positive interdependence) ในการมุ่งผลสำเร็จของนักเรียน

Slavin (1995: 71-82) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

บัญญัติ ชำนาญกิจ (2551: 7) การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการเรียนร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วย

วาริรัตน์ สติราษฎร์ (2553: 30) ได้ให้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกันทั้งอายุ เพศ และความสามารถ แต่มีเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีบทบาทที่ชัดเจนในการเรียนหรือการทำกิจกรรมอย่างเท่าเทียม

กัน และได้เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง ได้พัฒนาทักษะความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม สามารถสื่อสารกันและร่วมกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบผลงาน ขณะเดียวกันก็ต้องช่วยกันรับผิดชอบ การเรียนรู้งานในทุกขั้นตอนของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ดังนั้น นักเรียนจึงต้องช่วยเหลือ ฟังพา และสนับสนุนเพื่อนทุกคนในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของทั้งกลุ่มโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งเป็นกำลังใจให้กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่เรียนอ่อน เมื่อกลุ่มบรรลุเป้าหมายทุกคนก็จะรู้สึกประสบความสำเร็จและความภาคภูมิใจร่วมกัน

ทิตินา แชมมณี (2562: 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการหลัก ได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนนและระบบ การให้รางวัล ไม่ว่าจะเป็รูปแบบใด ต่างก็มีวัตถุประสงค์ในทิศทางเดียวกันคือ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยน ความรู้กันระหว่างกลุ่ม ความแตกต่างจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ วิธีการเสริมแรง

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะต้องร่วมกันค้นหา ความรู้ โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะและให้ความช่วยเหลือ การจัดกลุ่มเรียนรู้ด้วยตนเองควรจัดกลุ่ม นักเรียนแบบความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน โดยสมาชิกกลุ่มควรมีจำนวน 3-4 คน ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนต้องส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และการปฏิบัติ กิจกรรม สมาชิกกลุ่มต้องเห็นความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของตนเอง และร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อให้ กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีความรู้ในกิจกรรม ภาระงาน ที่กลุ่มทำ

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดประโยชน์ สูงสุด จึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ด้วย โดยนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านให้ข้อมูล เกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังต่อไปนี้

Johnson and Johnson (1991: 31-37) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การสร้างความรู้สึกพึ่งพากันทางบวกให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน (Positive interdependence) วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึ่งพากันจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการพึ่งพากันในด้านการได้รับประโยชน์จากความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน เช่น รางวัลหรือคะแนน และพึ่งพากันในด้านกระบวนการทำงานเพื่อให้งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมาย โดยมีการกำหนดบทบาทของแต่ละคนที่เท่าเทียมกันและสัมพันธ์ต่อกันจึงจะทำให้งานสำเร็จ

และการแบ่งงานให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มให้มีลักษณะที่ต่อเนื่องกัน ถ้าขาดสมาชิกคนใดจะทำให้งานดำเนินต่อไปไม่ได้

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างนักเรียน (Face-to-face promotive interaction) คือ นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีการอภิปราย อธิบาย ซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้เหตุผลซึ่งกันและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำงานของตน สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือ สนับสนุน กระตุ้น ส่งเสริมและให้กำลังใจกันและกันในการทำงานและการเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual accountability) คือ ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนโดยต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องรับผิดชอบในผลการเรียนของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องใด มีการกระตุ้นกันและกันให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์ มีการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือไม่ โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการประกันว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันกับกลุ่ม

4. ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills) การทำงานกลุ่มย่อยจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทางสังคมและทักษะในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นนักเรียนควรจะต้องทำความรู้จักกัน เรียนรู้ลักษณะนิสัยและสร้างความไว้วางใจต่อกันและกัน รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล รู้จักติดต่อสื่อสาร และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา ข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ โดยสมาชิกกลุ่มต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานและดำเนินงานตามแผนร่วมกัน และที่สำคัญจะต้องมีการประเมินผลงานของกลุ่ม ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม ประเมินบทบาทของสมาชิกว่า สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้นได้อย่างไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจว่าควรมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงอะไร และอย่างไร ดังนั้นกระบวนการกลุ่มจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

Kagan and Kagan (2009: 55) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือว่า ต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจนโดยมีแนวคิดสำคัญ 6 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. เป็นกลุ่ม (Team) ซึ่งเป็นกลุ่มขนาดเล็กประมาณ 2-6 คน เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมมืออย่างเท่าเทียมกัน ภายในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่แตกต่างกัน
2. มีความตั้งใจ (Willing) เป็นความตั้งใจที่ร่วมมือในการเรียนและทำงาน โดยช่วยเหลือกันและกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน
3. มีการจัดการ (Management) การจัดการเพื่อให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

4. มีทักษะ (Skills) เป็นทักษะทางสังคมรวมทั้งทักษะการสื่อความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีหลักการสำคัญ 4 ประการ (Basic principles) เป็นตัวบ่งชี้ว่าเป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบร่วมมือต้องมีหลักการ 4 ประการ ดังนี้

5.1 การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive interdependence) การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อสู่ความสำเร็จและตระหนักว่าความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม

5.2 ความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual accountability) ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ ความสำเร็จในการค้นคว้าทำงาน สมาชิกทุกคนต้องเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนเหมือนกัน จึงถือว่าเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

5.3 ความเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วม (Equal participation) ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งทำได้โดยกำหนดบทบาทของแต่ละคน

5.4 การมีปฏิสัมพันธ์ไปพร้อม ๆ กัน (Simultaneous interaction) สมาชิกทุกคนจะทำงานคิด อ่าน ฟัง ฯลฯ ไปพร้อม ๆ กัน

6. มีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดกิจกรรม (Structures) รูปแบบการจัดกิจกรรมหรือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นสิ่งที่ใช้เป็นตัวนำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน เทคนิคต่าง ๆ จะต้องเลือกใช้ให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการแต่ละเทคนิคนั้นออกแบบได้เหมาะสมกับเป้าหมายที่ต่างกัน

ทิสนา แชมมณี (2562: 31-32) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นักเรียนควรร่วมมือในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันซึ่งมีหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องตระหนักว่าทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคน กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ต้องพึ่งพาสมาชิกทุกคน และในขณะเดียวกันหากกลุ่มประสบความสำเร็จ สมาชิกแต่ละคนก็จะประสบความสำเร็จด้วย ดังนั้นสมาชิกแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตน และช่วยเหลือเกื้อกูลสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ ด้วยเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาอาศัยกัน เป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ สมาชิกในกลุ่มจะห่วงใย ใ้วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องไม่มีสมาชิกคนใดในกลุ่มได้รับประโยชน์โดยไม่รับผิดชอบหน้าที่ของตน ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบผลงานของสมาชิกกลุ่ม

4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและระหว่างการทำงาน การเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องอาศัยทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์ ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา รวมทั้งการยอมรับใ้วางใจกันและกัน เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์วิธีการทำงานของกลุ่มพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม

จากองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ในข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะสังคม สร้างความร่วมมือในการเรียนรู้และส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในบทบาทและหน้าที่ของตน ในการช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย

2. การส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สมาชิกในทุกคนในกลุ่มต้องมีความสามารถในการอธิบาย ซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน และส่งเสริมกันในการเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย

3. การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ โดยต้องมีการตรวจสอบผลงานของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าสมาชิกทุกคนได้รับผิดชอบในหน้าที่ของตน

4. นักเรียนต้องมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการสื่อสาร การแสดงความคิดเห็นของตนเอง และการยอมรับฟังความคิดของผู้อื่น การใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และสามารถตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การตรวจสอบผลงาน และวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นด้วย

องค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจะช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้นั้นประสบความสำเร็จ ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้ให้ครบถ้วน หมั่นสังเกตและประเมินการทำกิจกรรมของเรียนทั้งเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลว่าในการดำเนินกิจกรรม พร้อมทั้งส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานได้ครบถ้วนตามองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีรูปแบบและเทคนิควิธีในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งผู้สอนควรคำนึงถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา และวัยของนักเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด นักวิชาการศึกษาได้อธิบายถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังต่อไปนี้

ทิตานา แชมมณี (2562: 33-34) ได้อธิบายถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบจะมีวิธีการหลัก ๆ ได้แก่ การจัดกลุ่มการศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการและมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุดโดยอาศัยการร่วมกัน ช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มนักเรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษา

เนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบันมี 8 รูปแบบดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Jigsaw จัดนักเรียนเข้ากลุ่มและความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน กลุ่มนี้เรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home-group) มอบหมายเนื้อหาให้ช้อย่อยแตกต่างกันแล้ว กลับไปกลุ่มที่มีเนื้อหาเดียวกัน เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เมื่อศึกษาเนื้อหาอย่างละเอียดก็กลับไปกลุ่มบ้านสอนเพื่อนในกลุ่มในเรื่องสาระของตน สมาชิกของกลุ่มได้รายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมดและทดสอบ นำคะแนนทดสอบรายบุคคลมารวมกันหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

2. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ STAD จัดนักเรียนเข้ากลุ่มละ 4 คนตามความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คนเรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในกลุ่มรับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกันเป็นหลายตอนและสมาชิกในกลุ่มทำแบบทดสอบแต่ละตอนเก็บคะแนนไว้แล้วหาค่าเฉลี่ยของตนไว้ สมาชิกทดสอบรวมยอดครั้งสุดท้าย เอาคะแนนรวมยอดลบคะแนนเฉลี่ยก็จะได้คะแนนเฉลี่ย คะแนนพัฒนาการมารวมกันในกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ LT-Learning Together จัดกลุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกันโดยกำหนดบทบาทให้แต่ละคนมีหน้าที่ช่วยเหลือกลุ่มในการเรียนรู้ กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนเท่ากันทุกคนในการทำกิจกรรม

4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Group Investigation รูปแบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยกันสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนเริ่มจากจัดนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดยแบ่งหัวข้อย่อยให้สมาชิกไปศึกษาหาคำตอบ โดยให้นักเรียนอ่อนเลือกก่อนเมื่อศึกษาเสร็จแล้วก็มาให้กลุ่มกลุ่มอภิปรายร่วมกัน สรุปผลการศึกษา นำเสนอหน้าชั้น

5. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Team Assisted Individualization จัดนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) ตั้งเป็นกลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกัน และสมาชิกจับคู่ทำแบบฝึกหัด ผู้ที่ทำแบบฝึกหัดได้ 75% จะรับการทดสอบรวบยอด สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยให้สมาชิกทุกคนทำแบบฝึกหัดได้ถึง 75% เพื่อให้ได้ทดสอบรวบยอดเมื่อแต่ละกลุ่มแข่งขันเสร็จ จะนำคะแนนสมาชิกทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Team Games Tournament จัดนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน เรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในบ้านรับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นตามความสามารถ คือ คนเก่งแข่งกับคนเก่ง คนอ่อนแข่งกับคนอ่อน และรวมคะแนนของตนได้ตามโบนัสที่กำหนด เมื่อแต่ละกลุ่มแข่งขันเสร็จสิ้น จะนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Co-operative Integrated Reading and Composition เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้สอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ มีขั้นตอนดังนี้ แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คน

อีก 2 คน แตกต่างกัน ผู้สอนจะเรียกคู่ที่มีระดับความรู้เท่ากันมาสอน จากนั้นให้กลับเข้ากลุ่ม แล้วเรียกคู่ต่อไปที่มีความรู้ต่างกันมาสอน และทดสอบรายบุคคลคะแนนที่ได้เป็นทั้งรายบุคคลและทีม

8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Complex Instruction รูปแบบนี้คล้ายคลึงกับ รูปแบบ จี.ไอ ซึ่งมีขั้นตอนคือ จัดนักเรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มรับเนื้อหาสาระมาร่วมกันศึกษาและสืบค้น สมาชิกในกลุ่มจะได้รับเนื้อหาตามความสามารถ โดยให้คนอ่อนเลือกเนื้อหา ก่อน เมื่อแต่ละคนศึกษาเนื้อหาแล้ว จะกลับเข้ากลุ่ม นำคำตอบให้สมาชิกร่วมกันอภิปราย และสรุปผลการศึกษา เสนอผลงานหน้าชั้น

วันเพ็ญ จันทรเจริญ (2542: 80-85) กล่าวถึงเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้หลาย เทคนิค แต่ในที่นี้จะยกตัวอย่างการจัดการจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ต้องใช้เวลาจัดการเรียนรู้ ทั้งคาบการเรียน ดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม Team-Games-Tournament คือ การจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน โดยละความสามารถ (Heterogeneous teams) คือ นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานของกลุ่มเอาไว้ และทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอผู้สอน จากนั้นจัดกลุ่มใหม่เป็นกลุ่มแข่งขันที่มีความสามารถเท่า ๆ กัน (Homogeneous tournament teams) มาแข่งขันตอบปัญหาซึ่งจะมีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล คะแนนของกลุ่มจะได้จากคะแนนของสมาชิกที่เข้าแข่งขันร่วมกับกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกัน และมีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบ STAD คือการจัดกลุ่มเหมือน Team-Games-Tournament แต่ไม่มีการแข่งขัน นักเรียนทุกคนจะต้องทำข้อสอบ แล้วนำคะแนนพัฒนาการ (คะแนนที่ดีกว่าเดิมในการสอบครั้งก่อน) ของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่มและมีการให้รางวัล

3. เทคนิคการจัดกลุ่มแบบ Team Assisted Individualization เทคนิคนี้เหมาะกับวิชาคณิตศาสตร์ ใช้สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 3-6 โดยจัดให้มีสมาชิกกลุ่ม 4 คน แบบละความสามารถ ผู้สอนจะเรียกนักเรียนที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนตามความยากง่ายของเนื้อหา โดยใช้วิธีที่สอนจะแตกต่างกัน จากนั้นนักเรียนจะกลับไปยังกลุ่มของตนเอง และต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และครูจะให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีขึ้น

4. เทคนิค Cooperative Integrated Reading and Composition นี้ใช้สำหรับวิชาอ่าน เขียน และทักษะอื่น ๆ ทางภาษา ผู้สอนจะจัดให้มีสมาชิกในกลุ่ม 4 คน แบบละความสามารถ โดยให้มีความสามารถในระดับเดียวกัน อย่างละ 2 คน จากนั้นผู้สอนจะเรียกคู่ที่มีความรู้ระดับเท่ากัน จากกลุ่มทุกกลุ่มมาสอน และให้นักเรียนกลับเข้ากลุ่ม จากนั้นเรียกคู่ต่อไปจากทุกกลุ่มมาสอน และพิจารณาคะแนนของกลุ่มจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

5. เทคนิค Jigsaw เทคนิคนี้เหมาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โดยแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิก 6 คน แบบละความสามารถ สมาชิกแต่ละคนจะต้องเรียนรู้ร่วมกันกับสมาชิกของกลุ่มอื่นในหัวข้อที่ต่างกันออกไป ภายในเวลาที่ผู้สอนกำหนดให้ จากนั้นทุกคนกลับมายังกลุ่มของตน และแลกเปลี่ยน

ความรู้ที่ตนเองได้ไปศึกษามากับเพื่อนในกลุ่ม โดยคะแนนของกลุ่มจะมาจากการประเมินผลเป็นรายบุคคล และนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. เทคนิค Jigsaw II เทคนิคนี้จะประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน แต่มีความสนใจหัวข้อย่อยที่แตกต่างกัน ผู้ที่สนใจหัวข้อย่อยเดียวกันจะจับกลุ่มกันเพื่อค้นคว้าและอภิปราย จากนั้นสมาชิกทุกคนกลับมายังกลุ่ม และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับหัวข้อย่อยที่ตนเองได้ไปศึกษามากับสมาชิกคนอื่น คะแนนของกลุ่มจะมาจากการประเมินผลเป็นรายบุคคล และนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีขึ้น (คิดคะแนนเหมือน STAD) จะได้รับรางวัล ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

6.1 ผู้สอนแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม

6.2 จัดกลุ่มนักเรียนโดยให้มีความสามารถคล้ายกันภายในกลุ่มเป็นกลุ่มบ้าน (Home group) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ตนได้รับมอบหมายเท่านั้น โดยใช้เวลาตามที่คุณสอนกำหนด

6.3 จากนั้นนักเรียนที่อ่านหัวข้อย่อยเดียวกันมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงาน ซักถามและทำกิจกรรม โดยจะเรียกนี้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) สมาชิกทุก ๆ คน ร่วมมือกันอภิปรายหรือทำงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยใช้เวลาตามที่คุณสอนกำหนด

6.4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับมายังกลุ่มบ้าน (Home group) ของตน จากนั้นผลัดเปลี่ยนกันอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง โดยเริ่มจากหัวข้อย่อยที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

6.5 ทำการทดสอบหัวข้อย่อย 1-4 กับนักเรียนทั้งห้อง และนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการตีประกาศ

7. เทคนิคการตรวจสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) เทคนิคนี้จะประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่ม 2-6 คน เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่มีความซับซ้อน โดยแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม มีการวางแผนการดำเนินงาน วิเคราะห์และการสังเคราะห์งานที่ทำ มีการนำเสนอผลงานหรือรายงานหน้าชั้นเรียน คะแนนจะพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

8. เทคนิค Learning Together เทคนิคนี้เหมาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน แบบคละความสามารถ ผู้สอนทำการสอนทั้งชั้น จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยพิจารณาคะแนนจากผลงานของกลุ่ม

9. เทคนิค Co-op - Co-op เทคนิคนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ นักเรียนช่วยกันอภิปรายหัวข้อที่จะศึกษา โดยแบ่งหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่ต่างกัน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาตามความสนใจ ภายในกลุ่มจะแบ่งหัวข้อย่อยออกเป็นหัวข้อเล็ก ๆ ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเลือกศึกษาหัวข้อเล็ก ๆ นั้น โดยจะต้องมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม จากนั้นสมาชิกแต่ละคนจะศึกษาหัวข้อเล็ก ๆ ที่ตนเลือก และนำเสนอต่อสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะรวบรวมหัวข้อต่าง ๆ จากสมาชิก แล้วรายงานผลงานต่อชั้นเรียน คะแนนจะพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบและเทคนิควิธีที่หลากหลาย ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของรูปแบบ หรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของชั้นเรียน และรายวิชา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษา ในการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ GI โดยให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันหาคำตอบของหัวข้อย่อยต่าง ๆ เช่น จับคู่คำศัพท์หรือวลีที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่ เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ ที่เหมาะสมกับการเขียนในแต่ละประเภท รวมถึงรู้จักองค์ประกอบของการเขียนประเภทต่างๆ ใช้เทคนิค CIRC โดยเลือกอธิบายบทความหรือแบบฝึกหัดให้สมาชิกที่มีความสามารถเท่ากันของแต่ละกลุ่ม และให้สมาชิกกลับไปสอนสมาชิกที่เหลือในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียน หรือสามารถแยกแยะคำศัพท์ หรือวลีที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้ เพื่อให้นักเรียนรู้จักและสามารถเลือกใช้ถ้อยคำหรือวลีที่เหมาะสมกับบริบทของการเขียน โดยจะมีการทดสอบ และนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย ในขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนจะใช้เทคนิค LT ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันวางแผน หาข้อมูล ลำดับข้อมูล เลือกใช้คำศัพท์ วลี และสำนวนที่เหมาะสมกับหัวข้อ และร่วมกันลงมือเขียนบทความ เพื่อให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ได้รับข้อมูล วิชิตคิด ความคิดเห็นที่หลากหลายจากสมาชิกในกลุ่ม และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการเขียนของตนเองได้ในลำดับถัดไป

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ สามารถนำมาใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันให้นักเรียนได้ จึงเกิดแนวคิดในการนำการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบมาผสมผสานกันเกิดเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นหลักร่วมกับสอดแทรกเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เกิดเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนตามแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และแทรกเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน จะได้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ เป็นการทำความเข้าใจงานที่จะปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทำความเข้าใจเป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน
2. ชี้แจงและรับทราบหัวข้อและชนิดของภาระงานให้นักเรียนทราบ ผู้สอนเสนอหัวข้อและชนิดของภาระงาน/ชิ้นงานที่จะให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์
3. เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงาน แบ่งกลุ่มในการปฏิบัติภาระงานให้นักเรียน โดยจัดกลุ่มแบบคละความสามารถ และมอบหมายภาระงานให้นักเรียนปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค Group Investigation (GI) และ Cooperative integrated

Reading and Composition (CIRC) เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนที่จำเป็นการเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการระงาน เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกฝนการเขียนภาษาเยอรมันเพื่อสื่อสาร โดยนักเรียนจะต้องปฏิบัติการระงานเป็นเป็นรายคู่หรือรายกลุ่ม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together (LT) เพื่อให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันผ่านการแลกเปลี่ยนความคิด การระดมสมอง มีทักษะการทำงานเป็นทีม และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการระงานร่วมกับผู้อื่น มาพัฒนาความสามารถของตนเองได้

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน เป็นขั้นตอนในการรายงาน สรุปผล วิเคราะห์งานที่ได้ปฏิบัติในขั้นตอนการปฏิบัติการระงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ปฏิบัติ
2. ผู้สอนให้คะแนนความสามารถในการปฏิบัติการระงาน จากแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติการระงานที่สร้างขึ้น
3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินทักษะการเขียนและแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติการระงาน มาวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 สัณเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้นตอน	บทบาทผู้สอน	บทบาทนักเรียน
1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แจ้งเป้าหมายที่ฟังประสงค์/ สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียนให้นักเรียนทราบ 2. แจ้งหัวข้อและชนิดของภาระงานให้นักเรียนทราบ 3. ครูอธิบาย ชี้แจง เตรียมความพร้อมนักเรียน แบ่งกลุ่มในการปฏิบัติภาระงานให้นักเรียน โดยจัดกลุ่มแบบความสามารถ และมอบหมายภาระงานให้นักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับงานเขียน โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค GI และ CIRC เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างภาษาที่เหมาะสมการหัวข้อการเขียนแต่ละประเภท 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนทำความเข้าใจเป้าหมายของการปฏิบัติ/ สิ่งที่ต้องเกิดขึ้นแก่ตนเอง 2. นักเรียนรับทราบหัวข้อและชนิดของภาระงานที่ต้องปฏิบัติ 3. นักเรียนฟังคำอธิบาย ฟังคำชี้แจง และปฏิบัติภาระงานตามกลุ่มการเรียนรู้เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างภาษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงาน
2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้คำแนะนำ/ ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการปฏิบัติภาระงานเขียนร่วมกันโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติภาระงานการเขียนภาษาเยอรมันร่วมกันตามกลุ่มการเรียนรู้ของตนเอง โดยนักเรียนต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมมือกันในการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT
3. ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแสดงความคิดเห็น/ให้คำแนะนำต่อภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ 2. ผู้สอนประเมินภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนร่วมแสดงความความคิดเห็นต่อภาระงานของตนเอง สอบถาม และรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้สอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งในและต่างประเทศ พบว่ามีผู้ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

พนอ สงวนแก้ว (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะขามวิทยาจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) กิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน 2) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยาย 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดี 2) คะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดผลเท่ากับ 3.17 หมายถึงระดับใหญ่มาก 3) ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับมาก 4) คะแนนหลังเรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หมายถึงนักเรียนมีความคงทนในการเรียน และ 5) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบเป็นด้านบวก

ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการ อ่าน-เขียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมมีค่าเท่ากับ 81.22/77.177 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ความสามารถทางการอ่าน-เขียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้น หลังจากการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนเทศบาล 2 วัดไทรย้อย (ญาณธรรมสัมฤทธิ์) จังหวัดเพชรบุรี ทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านรักความเป็นไทย และใฝ่เรียนรู้ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าประสิทธิภาพ 85.15/81.20 2) นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ และรักความเป็นไทย/รักท้องถิ่นอยู่ในระดับดี และ 4) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับเป็นรายด้าน ดังนี้ 1) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ นักเรียนได้สัมผัสสื่ออย่างใกล้ชิด สื่อการเรียนรู้มีเพียงพอกับนักเรียน และสื่อมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม และ 4) ด้านประโยชน์ของแบบฝึก นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนดีขึ้น และมีความเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น

ชนิษฐา ทวีศรี (2557) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่าน และเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลบางแพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 23 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เว็บไซต์บทเรียนเรื่องการเขียนเรียงความ 3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปรีค 6) แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หลังเรียน (ค่าเฉลี่ย = 17.48 , SD = 1.62) สูงกว่าก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ย = 9.48, SD = 4.49) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 3.45, SD = 0.43) และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 2.83 , SD = 0.37)

อุษา มะหะหมัด (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางหลวงที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการขยายการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่หูช้าง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน 2) คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4) แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.29/81.30 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 2.1) หลังเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก

2.3) หลังเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และ 3) ผลการขยายผลรูปแบบพบว่า หลังการเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากและมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ปิยพงษ์ พรหมนนท์ (2558) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ที่เรียนวิชา อ33202 ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การอ่านและการเขียน ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากห้องเรียนจำนวน 5 ห้อง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 43 คน เป็นกลุ่มทดลอง ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Time Series Design และเนื้อหาที่ใช้สอนตามชนิดของเนื้อความ คือ เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative genre) เรื่องจากประสบการณ์ (Recount genre) และเรื่องแสดงความคิดเห็น (Exposition genre) โดยใช้เวลาดทดลองทั้งหมด 30 ชั่วโมง 15 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบคู่ขนาน 2 ฉบับ (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 และ 0.83) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.63) และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measures) และสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลองครั้งที่ 1 และหลังการทดลองครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 31 และมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นร้อยละ 75 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 อยู่ในระดับมาก

อิสรา รุ่งอภิญา (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี จำนวน 26 คน ใช้เวลา 10 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องชนิดของประโยค 2) แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องชนิดของประโยค และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(SD) การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.73

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ (2559) ได้พัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการอ่านภาษาจีน 1 ภาคการศึกษาที่ 1/2559 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน แผนการจัดการเรียนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงาน แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบและแบบสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-test for dependent samples) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.76/98.00 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นในช่วงระหว่างเรียนจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ในระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) มีพฤติกรรมการในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนสูงขึ้น และ 4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3. ในการขยายผลพบว่าหลังเรียนตามรูปแบบฯ นักศึกษากลุ่มขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการการอ่านภาษาจีนที่สูงขึ้นและมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ปิยภัทร พลัฒา (2560) ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติ และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) แบบมาตราส่วน

ประเมินค่าวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบได้แก่ หลักการ วัดดูประสงค์ สาระสำคัญ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล โดยดัชนีการประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, $SD = 0.39$) และดัชนีการประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนโดยคณะกรรมการนิเทศการสอน จำนวน 3 ท่าน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, $SD = 0.32$) 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) เจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภกานต์ วงศ์ขารี (2561) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD โดยให้นักเรียนจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบะยาวพัฒนาศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดผลหลังการทดลอง (One-Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนร้อยละ 80 คิดเป็นจำนวนนักเรียน 20 คน มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 โดยมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์คือร้อยละ 74.26 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.28 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.36$)

งานวิจัยต่างประเทศ

Mahmoud (2014: 616-625) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน ที่ศึกษาในรายวิชา EN211 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2013 ในวิทยาลัยภาษาและการแปล มหาวิทยาลัย Al-Imam เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คะแนนเต็ม 45 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ 100 นาที สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

Munirah and Muhsin (2015: 182-190) ได้ศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยแบ่งการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 2 รอบการจัดการเรียนรู้ แต่ละรอบจะประกอบด้วยการสัมมนา 4 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 34 คน ที่ศึกษาใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2013 และ 2014 ที่ Muhammadiyah Makassar of University เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ โดยนักเรียนได้ค่าคะแนนเฉลี่ยในรอบการเรียนที่หนึ่งร้อยละ 52.70 รอบการเรียนที่สองร้อยละ 75.05 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วของนักเรียนในรอบการเรียนที่สองเพิ่มขึ้นจากรอบที่หนึ่งร้อยละ 22.35

Pratama Adhitya (2015: 1) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนของนักเรียน ที่ใช้เทคนิคแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน SMP N 2 Gondangrejo, Karanganyar ประเทศปาปัวนิวกินี ปีการศึกษา 2014 และ 2015 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบการเขียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 75.67 เป็นร้อยละ 89.19 และนักเรียนร้อยละ 75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 64 ขึ้นไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับการนำจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาต่างประเทศให้แก่ นักเรียน ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบสามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ยังไม่มีผู้ใดนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ในการพัฒนาความสามารถภาษาเยอรมันให้แก่ นักเรียน จึงสนใจนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาต่างประเทศภาษาอื่น

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นหน่วยการวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) จำนวน 15 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นนักเรียนที่ทั้งหมดที่เรียนในแผนการเรียนภาษาต่างประเทศที่เลือกวิชาเอกเป็นภาษาเยอรมัน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือ เนื้อหาในรายวิชาภาษาเยอรมัน 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Wir sind unterwegs จำนวน 8 คาบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Musik Musik Musik... จำนวน 4 คาบ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Gut für uns จำนวน 8 คาบ รวมเป็น 20 คาบ โดยกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนดังนี้ การเขียนเพื่อบอกเล่าข้อมูลหรือประสบการณ์ การเขียนอีเมลเพื่อกิจธุระ (การเขียนขอข้อมูลและนัดหมาย) และการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระหว่างเดือนธันวาคม 2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ใช้เวลาในการทดลองสอนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเป็น 20 คาบ

ตัวแปรที่ศึกษา

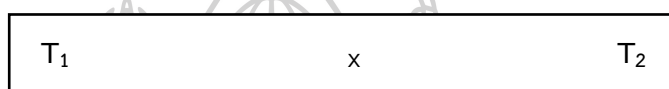
ผู้วิจัยศึกษาตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมัน และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) ดังนี้

T₁ แทน การวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

T₂ แทน การวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 5 แผน โดยสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 20 คาบ

2. แบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันแบบคู่ขนานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 ข้อ แบ่งเป็นแบบวัดความสามารถด้านการเขียนก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 2 ข้อ และหลังเรียน (Posttest) จำนวน 2 ข้อ และเกณฑ์การประเมินแบบรูปรีด โดยวัดความสามารถ 6 ด้าน ดังนี้

1) มีจำนวนคำครบถ้วนตามที่กำหนด 2) มีองค์ประกอบของงานครบถ้วนตามประเภทของงานเขียน 3) เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนดและมีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ 4) เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของงานเขียน และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน 5) เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลที่ได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร และเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 6) สะกดคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียด วิธีการและขั้นตอนในการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ในด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้

1.2 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจากงานวิจัย หนังสือและเอกสารทางวิชาการ รวมถึงเทคนิค การวัดผลประเมินผลวิชาภาษาต่างประเทศ

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ เวลาเรียน สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และบันทึก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 6 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ประเภทการเขียน	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	ขั้นตอน	จำนวน คาบ
การเขียนอีเมล	E-Mail kennenlernen	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ รูปแบบ GI	1
	formell oder informell	ขั้นปฏิบัติภาระงาน รูปแบบ CIRC	1
	E-Mail beantworten	ขั้นปฏิบัติภาระงาน และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน รูปแบบ CIRC และ LT	2
การเขียนเล่า ประสบการณ์	Der Bericht von der Klassenfahrt	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ รูปแบบ GI	1
	über eine Ausflug berichten	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ	1
	unser interessantes Ereignis	ขั้นปฏิบัติภาระงาน และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน รูปแบบ CIRC และ LT	2

ประเภทการเขียน	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	ขั้นตอน	จำนวน คาบ
การแลกเปลี่ยน ความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรม	Sind die Deutschen Bierweltmeister?	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ และขั้นปฏิบัติการงาน รูปแบบ CIRC	2
	Typisch Thailand	ขั้นปฏิบัติการงาน และขั้นหลังปฏิบัติการงาน รูปแบบ LT	2
การแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ ดนตรี	Dem Himmel entgegen	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ รูปแบบ GI	2
	Musik Interview	ขั้นปฏิบัติการงาน รูปแบบ LT	1
	Mein Lieblingsänger	ขั้นปฏิบัติการงาน และขั้นหลังปฏิบัติการงาน รูปแบบ LT	1
การให้คำแนะนำ เกี่ยวกับ การปกป้อง สิ่งแวดล้อม	Umweltschutz	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ และขั้นปฏิบัติการงาน รูปแบบGI และ CIRC	2
	Projekt für die Umwelt	ขั้นปฏิบัติการงาน และขั้นหลังปฏิบัติการงาน รูปแบบ LT	2
รวม			20

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แบ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาเยอรมัน จำนวน 1 คน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านเวลา เนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congrucnce : IOC) โดยนำคะแนนที่ได้ มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

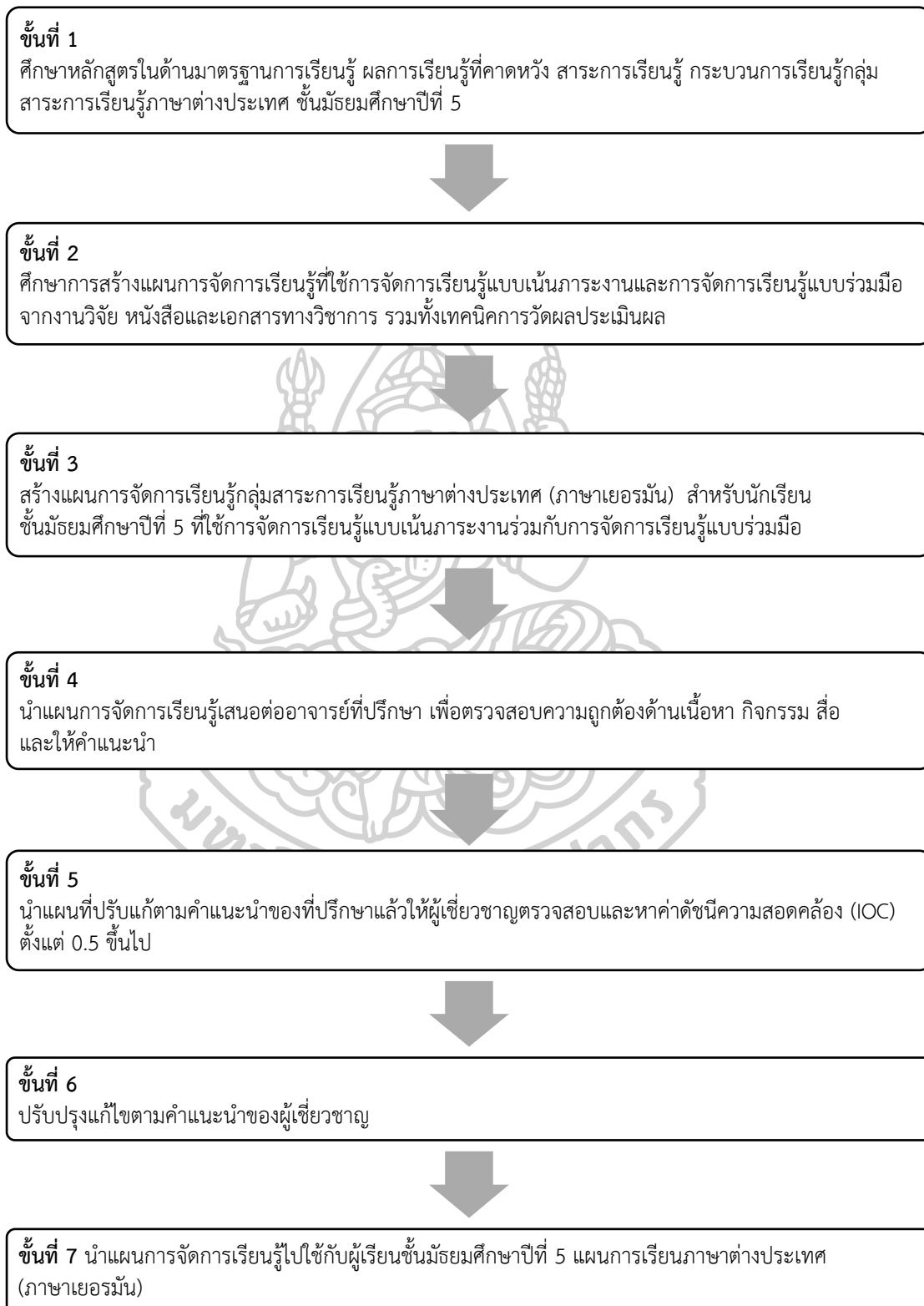
+1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาตามผล การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาตามผล การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามผล การเรียนรู้

โดยค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้อง จากผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปกป้อง สิ่งแวดล้อม ในขั้นนำ ปรับการวัดและประเมินผล ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยเพิ่มการให้นักเรียนแต่ละคนบอกวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อมคนละ 1 ประโยค ให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้จริงกับกลุ่มทดลองต่อไป ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

2. การสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันแบบคู่ขนาน จำนวน 4 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 2 ข้อ และหลังเรียนจำนวน 2 ข้อ (Posttest) โดยเป็นอัตนัยที่ระบุประเด็นที่นักเรียนต้องเขียน และประเมินตามเกณฑ์รูบริกที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จาก

2.1.1 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.2 ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.4 การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถการเขียน จากเอกสารหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 สร้างแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันแบบคู่ขนานจำนวน 6 ข้อ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก ประเมินในหัวข้อ ดังนี้ 1) จำนวนคำ 2) องค์ประกอบของงานเขียน 3) เนื้อหา 4) การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา 5) ไวยากรณ์และกาล และ 6) อักษรวิธี ใช้ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน โดยแบบวัดความสามารถการเขียนจะกำหนดให้นักเรียนเขียนภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสารในหัวข้อการเขียนอีเมลเพื่อขอข้อมูลและนัดหมาย และการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน เมื่อสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนและเกณฑ์การให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว นำแบบวัดความสามารถและเกณฑ์การประเมิน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้คำแนะนำ

ตารางที่ 7 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนแต่ละประเภท	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหา หรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และข้อความตั้งแต่ 4 ประโยคขึ้นไปไม่สามารถสื่อความหมายได้
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิดไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

2.4 นำแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันจำนวน 6 ข้อ และเกณฑ์การให้คะแนน ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาเยอรมัน จำนวน 1 คน ตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและใช้ดุลพินิจเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และสร้างตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยพิจารณาเลือกแบบวัดความสามารถที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 จากผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกแบบวัดความสามารถที่มีความทัดเทียมกัน จำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 4 และข้อที่ 6 มาใช้ในการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของผู้เรียน

2.5 นำแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 3 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เนื่องจากนักเรียนได้ผ่านการเรียนวิชาภาษาเยอรมัน เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารในหัวข้อดังกล่าวมาแล้ว คะแนนของนักเรียนจะได้มาจากผู้ตรวจจำนวน 2 ท่าน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbac's Alpha Coefficient) ตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธ์, 2558: 162) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

2.6 นำแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) โดยใช้เกณฑ์หาค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.46-0.74

2.7 นำแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน)

3. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ข้อ รวมเป็น 18 ข้อ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบและสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งข้อคำถามเป็น 4 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การแปลผล ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 ขึ้นไป หมายถึง ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.51 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

3.2 นำแบบสอบถามความคิดเห็นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 แผนการเรียนภาษาเยอรมัน จำนวน 15 คน

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการวัดความสามารถก่อนเรียน ด้วยแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานตามกระบวนการที่กำหนดและได้ผลผลิตจากการปฏิบัติตามภาระงานที่กำหนดไว้ได้ โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ เป็นการทำความเข้าใจงานที่จะปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ทำความเข้าใจเป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน
2. ชี้แจงหัวข้อและชนิดของภาระงานให้นักเรียนรับทราบ ผู้สอนอธิบายหัวข้อและชนิดของภาระงาน/ชิ้นงานที่จะให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์
3. เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงาน แบ่งกลุ่มในการปฏิบัติภาระงานให้นักเรียน โดยจัดกลุ่มแบบความสามารถ และมอบหมายภาระงานให้นักเรียนปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค GI และ CIRC เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนที่จำเป็นการเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ฝึกใช้ภาษาในการสื่อความหมาย โดยนักเรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานเป็นรายคู่ หรือรายกลุ่ม ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิด การระดมสมอง มีทักษะการทำงานเป็นทีม จากนั้นนำความรู้ที่ได้จากการเตรียมตัวปฏิบัติภาระงานและการปฏิบัติภาระงานร่วมกับผู้อื่นมาประยุกต์ใช้ในภาระงานเขียนรายบุคคล

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นตอนในการรายงาน สรุปผล วิเคราะห์งานที่ได้ปฏิบัติ ในขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงานที่ได้ปฏิบัติ
2. ผู้สอนให้คะแนนความมีส่วนร่วมในการปฏิบัติภาระงาน จากแบบประเมินความมีส่วนร่วมที่ผู้สอนสร้างขึ้น
3. ผู้วิจัยดำเนินการวัดความสามารถหลังเรียน ด้วยแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถการเขียนมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
 - 1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปรีค ดังนี้
 - 1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
 - 1.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ cronbach (Cronbach 's Alpha Coefficient) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป

1.3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Rating Scale) ดังนี้

1.3.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2.2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การหาความคิดเห็นในด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจุดประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าอยู่ในระดับใดโดยผู้วิจัยแบ่งผลการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีรายละเอียดในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 ความสามารถด้านการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	N	คะแนนเต็ม	M	SD
คะแนนก่อนเรียน	15	36	17.80	4.41
คะแนนหลังเรียน	15	36	28	4.79

จากตารางพบว่า ความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ($M= 28,SD= 4.79$) สูงกว่าก่อนเรียน ($M = 17.80, SD = 4.41$) โดยมีรายละเอียดของนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 คะแนนการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรายบุคคล

	คะแนนก่อนเรียน (36 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (36 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
คนที่ 1	20	29	9
คนที่ 2	22	32	10
คนที่ 3	24	34	10
คนที่ 4	18	28	10
คนที่ 5	19	30	11
คนที่ 6	14	23	9
คนที่ 7	12	20	8
คนที่ 8	23	33	10
คนที่ 9	19	31	12
คนที่ 10	13	24	11
คนที่ 11	12	22	10
คนที่ 12	22	33	11
คนที่ 13	22	33	11
คนที่ 14	15	26	11
คนที่ 15	12	22	10
คะแนนเฉลี่ย	17.80	28	10.20

จากตารางพบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของตนเองให้สูงขึ้นได้ โดยสามารถพัฒนาผลต่างของคะแนนได้สูงสุด 12 คะแนน ค่าผลต่างของคะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน และมีค่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.20 คะแนน

เมื่อนำเกณฑ์การประเมินมาพิจารณาคะแนนในแต่ละหัวข้อ พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนทั้ง 6 ด้านการประเมิน ได้แก่ ด้านจำนวนคำ ด้านองค์ประกอบของงานเขียน ด้านเนื้อหา ด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน ด้านไวยากรณ์และกาล และด้านอักขรวิธี

ตารางที่ 10 ผลคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้าน

เกณฑ์การประเมิน	จำนวนคำ (6 คะแนน)	องค์ประกอบ ของงานเขียน (6 คะแนน)	เนื้อหา (6 คะแนน)	การใช้ คำศัพท์และ สำนวน ภาษา (6 คะแนน)	ไวยากรณ์ และกาล (6 คะแนน)	อักขรวิธี (6 คะแนน)
คะแนน ก่อนเรียน (36 คะแนน)	2	3.3	3.5	3	3	3
คะแนน หลังเรียน (36 คะแนน)	4	5	5	5	5	4
ค่าผลต่างของ คะแนน	2	1.7	1.5	2	2	1

จากตารางพบว่า หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันให้สูงขึ้นได้ในทุกหัวข้อการประเมิน โดยมีรายละเอียดค่าผลต่างของคะแนนดังต่อไปนี้ ด้านจำนวนคำ ด้านเนื้อหา และด้านการใช้คำศัพท์ และสำนวนภาษา เป็นหัวข้อที่มีค่าผลต่างของคะแนนสูงสุด โดยมีค่าผลต่างเท่ากับ 2 คะแนน ในทุกหัวข้อ ลำดับที่ 2 ได้แก่ ด้านองค์ประกอบของงานเขียน มีค่าผลต่างของคะแนน คือ 1.7 คะแนน ลำดับที่ 3 ได้แก่ ด้านเนื้อหา มีค่าผลต่างของคะแนนคือ 1.5 คะแนน และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านอักขรวิธี มีค่าผลต่างของคะแนนคือ 1 คะแนน

**ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยในข้อที่ 2 จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม
ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีผลดังนี้

**ตารางที่ 11 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

ความคิดเห็น	M	SD	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				
1. อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน มีความเหมาะสม และเพียงพอต่อการใช้งาน	4.20	0.67	มาก	2
2. นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในกลุ่ม	4.07	0.79	มาก	3
3. นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น	3.87	0.74	มาก	5
4. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม	4.00	0.75	มาก	4
5. นักเรียนมีความสนใจในการเรียน	4.40	0.73	มาก	1
สรุปด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	4.11	0.74	มาก	3
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1. นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรม การเรียนรู้	4.07	0.59	มาก	4
2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติภาระงาน	4.27	0.70	มาก	3
3. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็น รับฟัง และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	4.40	0.64	มาก	2
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ ความคิดสร้างสรรค์	3.87	0.52	มาก	5
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	4.47	0.51	มาก	1
สรุปด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.23	0.59	มาก	1

ความคิดเห็น	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้				
1. นักเรียนได้รับความรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม	4.40	0.50	มาก	2
2. นักเรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติภาระงาน	4.00	0.66	มาก	4
3. นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม	4.27	0.46	มาก	3
4. นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนที่หลากหลายจากการปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	4.00	0.76	มาก	4
5. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น	4.47	0.52	มาก	1
สรุปด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้	4.23	0.58	มาก	1
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
1. การวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนมีความเหมาะสม	3.93	0.70	มาก	3
2. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.51	มาก	1
3. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.13	0.74	มาก	2
สรุปด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	4.16	0.65	มาก	2
สรุปรวม 4 ด้าน	4.18	0.64	มาก	

จากตารางพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 4.18$, $SD = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน เรียงตามลำดับคือ ลำดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.23$, $SD = 0.59$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.23$, $SD = 0.58$) ลำดับที่ 2 คือ ด้านการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ($M = 4.16$, $SD = 0.65$) และลำดับที่ 3 คือด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ($M = 4.11$, $SD = 0.74$) โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 4.23$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้ง 5 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเขียน ($M = 4.47$, $SD = 0.51$) ลำดับที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รับฟัง และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.40$, $SD = 0.64$) ลำดับที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติภาระงาน ($M = 4.27$, $SD = 0.70$) ลำดับที่ 4 นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.07$, $SD = 0.59$) และลำดับสุดท้าย กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ($M = 3.87$, $SD = 0.52$)

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 4.23$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้ง 5 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น ($M = 4.47$, $SD = 0.76$) ลำดับที่ 2 นักเรียนได้รับความรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.40$, $SD = 0.50$) ลำดับที่ 3 นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม ($M = 4.27$, $SD = 0.46$) และลำดับที่ 4 ได้รับระดับความคิดเห็นจากนักเรียนเท่ากัน 2 ข้อ คือ นักเรียนได้รับความรู้จากการปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.00$, $SD = 0.66$) และนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนที่หลากหลายจากการปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.00$, $SD = 0.76$)

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 4.18$, $SD = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้ง 3 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.40$, $SD = 0.51$) ลำดับที่ 2 การวัดประเมินผลมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ($M = 4.13$, $SD = 0.74$) และลำดับสุดท้าย การวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนมีความเหมาะสม ($M = 3.93$, $SD = 0.70$)

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 4.11$, $SD = 0.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้ง 5 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 นักเรียนมีความสบายใจในการเรียน ($M = 4.40$, $SD = 0.73$) ลำดับที่ 2 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน ($M = 4.20$, $SD = 0.67$) ลำดับที่ 3 นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.07$, $SD = 0.79$) ลำดับที่ 4 นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม ($M = 4.00$, $SD = 0.75$) และลำดับสุดท้าย นักเรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ($M = 3.87$, $SD = 0.79$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียน ภาษาเยอรมัน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง รวมนักเรียนจำนวน 15 คน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียน การจัดการเรียนรู้อิงแบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าอยู่ในระดับใด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาเยอรมัน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 5 แผน 2) แบบประเมินความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน แบบคู่ขนานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 ข้อ แบ่งเป็นแบบวัดความสามารถการเขียนก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 2 ข้อ และหลังเรียน (Posttest) จำนวน 2 ข้อ และใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.46–0.74 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.97 3) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนซึ่งเป็นมาตรฐาน ประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 18 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ คือ 1) ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการเขียน ภาษาเยอรมันเรื่องการเขียนเล่าประสบการณ์ และการเขียนอีเมล และ 2) ค่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) โดยหาค่าเฉลี่ย (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนหลังการจัดการรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยมากในทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ เรียงตามลำดับคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามรูปแบบของ Ellis (2003: 76-77) ที่มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการแจ้งเป้าหมายของภาระงานอย่างชัดเจนตั้งแต่ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ โดยผู้วิจัยมอบหมายภาระงานโดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ใช้เนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลาย ในขั้นเตรียมงานปฏิบัติผู้สอนแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องมีความสามารถเช่นใด จึงช่วยให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อม และทราบว่าในแต่ละคาบเรียนควรให้ความสำคัญกับสิ่งใด สอดคล้องกับที่ Willis (2000: 56) ได้กล่าวว่าในขั้นตอนนี้ต้องแนะนำหัวข้อ และงานที่จะปฏิบัติให้นักเรียนทราบ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี หรือโครงสร้างประโยคเบื้องต้นเกี่ยวกับเนื้อหา และรูปแบบการเขียนแต่ละประเภท ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ตามรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น การให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแยกประเภทคำศัพท์ เรียงลำดับบทความ จับคู่องค์ประกอบกรเขียนกับข้อความ เป็นต้น ขั้นตอนนี้จึงช่วยให้นักเรียนมีคลังคำศัพท์ วลี ที่สามารถนำไปใช้ในการเขียน รวมถึงได้ทราบองค์ประกอบของการเขียนแต่ละรูปแบบ ขั้นปฏิบัติภาระงานนักเรียนต้องลงมือฝึกการเขียนร่วมกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้อาจมีกิจกรรมการเขียนที่แตกต่างกันออกไปตามประเภทงานเขียนแต่ละประเภท ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้ร่วมกันวางแผนการเขียน การลำดับเนื้อหาที่ต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผล

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน วลี โครงสร้างประโยค และคำเชื่อมที่เหมาะสมในการร้อยเรียงข้อความ ดังที่ Nunan (2004: 10) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะทางภาษา ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงาน ชั้นปฏิบัติภาระงานจึงเป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้เรียนรู้กลวิธีการเขียนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเขียนของตนเองได้ในลำดับต่อไป การมอบหมายภาระงานให้แก่ นักเรียนผ่านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นปฏิบัติภาระงาน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางด้านภาษาที่หลากหลาย ตามที่ Artzt and Newman (1990: 448-452) ได้ให้ทัศนะว่าการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาต่างประเทศร่วมกับบุคคลอื่นจะสามารถช่วยให้ผู้ที่เรียนรู้ภาษานั้น ๆ สามารถพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพกว่าการเรียนรู้ภาษาเพียงลำพัง สอดคล้องกับ Johnson and Johnson (1991: 31-37) อ้างถึงใน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 10) ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ นักเรียนได้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันขณะปฏิบัติภาระงาน จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานร่วมกัน นอกจากนี้ การได้ฝึกฝนการเขียนร่วมกับเพื่อนในกลุ่มยังช่วยลดความตึงเครียดในการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนมีเพื่อนคอยช่วยเหลือ และให้ข้อเสนอแนะระหว่างกัน ทั้งนี้ขั้นตอนสุดท้ายคือขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ถือเป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นหนึ่งในการส่งเสริมความสามารถการเขียนให้แก่ นักเรียน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้รับผลสะท้อนกลับจากผู้สอน ส่งผลให้นักเรียนได้รับทราบข้อควรพัฒนา หรือข้อผิดพลาดของตนเอง และนำไปพัฒนางานเขียนของตนเองให้ดีขึ้นได้ต่อไป

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นเมื่อนำคะแนนการวัดความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาคะแนนด้านจำนวนคำ ด้านไวยากรณ์และกาล และด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้มากที่สุด โดยมีค่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้านเท่ากับ 2 คะแนน เนื่องจากนักเรียนมีคลังคำศัพท์และสำนวนที่สามารถนำมาใช้ในการเขียนมากขึ้น รวมถึงการมีประสบการณ์จากการปฏิบัติภาระงาน และการได้รับผลสะท้อนกลับหลังปฏิบัติภาระงาน ทำให้นักเรียนสามารถพิจารณาและเลือกใช้ไวยากรณ์และกาลที่เหมาะสมกับการเขียนแต่ละประเภทได้ดีขึ้น ลำดับถัดมา คือ ด้านองค์ประกอบของงานเขียน มีค่าผลต่างของคะแนนคือ 1.7 คะแนน เนื่องจากการได้รับข้อมูลสะท้อนกลับจากผู้สอนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคำนึงถึงองค์ประกอบในงานเขียนและคำนึงวิธีการเขียนเพื่อแยกองค์ประกอบให้ชัดเจนตามหลักเกณฑ์ของการเขียนภาษาเยอรมัน ลำดับที่สาม ได้แก่ ด้านเนื้อหา มีค่าผลต่างของคะแนนเท่ากับ 1.5 คะแนน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้การเรียงลำดับเนื้อหาที่เป็นขั้นตอน จากการอภิปรายและวางแผนร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านอักขรวิธี มีค่าผลต่างของคะแนนคือ 1 คะแนน โดยหลังการปฏิบัติภาระงานช่วงส่งเสริมให้นักเรียนระมัดระวังการสะกดคำมากขึ้น รวมถึงได้เรียนรู้หลักการในการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการเขียนภาษาเยอรมัน จากผลต่างคะแนนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละหัวข้อประเมินดังกล่าว สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นได้ เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาที่ใช้หลักการทำงานของสมอง

เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดไปสู่ความเข้าใจ ความรู้ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ (กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

จากการสังเกตประเมินพฤติกรรมของนักเรียนขณะปฏิบัติภาระงาน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะ และช่วยเหลือกันในกลุ่ม ความสามารถในการเขียนภาษาเยอรมันของนักเรียนส่วนมากจึงอยู่ในระดับที่ดีขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องคำนึงถึงขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงานทั้ง 3 ขั้นตอน รวมถึงคำนึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้มีความแตกต่างกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติภาระงาน

2. ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแต่ละด้านเป็นลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเขียน ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ภาระงานที่เรียงลำดับจากง่ายไปยาก โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในแต่ละหัวข้อ และท้ายที่สุดผู้เรียนจะได้ปฏิบัติงานเขียนบทความสั้น ๆ ในหัวข้อที่ต่างกัน จึงส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเขียนที่หลากหลาย ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนแต่ละหัวข้อ นักเรียนจะได้ปฏิบัติภาระงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน โครงสร้างของการเขียนแต่ละรูปแบบ การเรียงประโยค รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถี และลีลาในการเขียนจากเพื่อนในกลุ่ม จนได้ประสบการณ์จากการปฏิบัติภาระงานกลุ่ม และสามารถประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้พัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนในรูปแบบนี้ สอดคล้องกับที่ Hamer (1990: 45-46) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนเขียนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าควรเริ่มจากการแนะนำภาษาใหม่ ดังนี้ 1) ขั้นตอนแนะนำภาษาใหม่ 2) ขั้นตอนฝึกใช้ภาษา 3) ขั้นตอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ลำดับที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขั้นตอนแรกของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ดังนั้นนักเรียนจึงทราบว่าเมื่อเสร็จสิ้นภาระงานที่ได้ปฏิบัติร่วมกันในกลุ่ม นักเรียนจะต้องสามารถทำสิ่งใดได้ ลำดับสุดท้ายคือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ นักเรียนมีความสบายใจในการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติภาระงาน ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองของ Constructivism ซึ่งเนคคักดี ชูมนุม (2541: 21) ได้เสนอทัศนะในการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจด้วยตนเอง ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจึงให้นักเรียนในการทำกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ระหว่างกัน โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำหรือความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการเท่านั้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสบายใจในการเรียน เนื่องจากมีบรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้กันในกลุ่มเพื่อน และไม่ถูกควบคุมจากผู้สอนมากเกินไป

ทั้งนี้จากผลการสอบถามความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่าประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดจากข้อคำถามทั้ง 4 ด้าน มี 2 ประเด็น คือ นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ผู้วิจัยเป็นผู้จัดกลุ่มการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่กล้าเสนอความคิดเห็นมากนัก เนื่องจากต้องปฏิบัติตามภาระงานร่วมกับเพื่อนที่ตนเอง อาจไม่ค่อยได้ร่วมงานด้วย นอกจากนี้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความยืดหยุ่นกับหัวข้อ การเขียนแต่ละประเภทอย่างชัดเจน จึงอาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ากิจกรรมการเรียนรู้ ไม่ได้ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาครั้งต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าว สามารถพัฒนาความสามารถการเขียนของนักเรียนได้ จึงสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น ทักษะการอ่านจับใจความ เพื่อเป็นการ พัฒนาความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อประเด็นการมีอิสระในการแสดง ความคิดเห็น และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก แต่ได้คะแนนเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้นจึงควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้นักเรียนกล้านำเสนอ ความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น โดยอาจมีกิจกรรมเพื่อสานความสัมพันธ์ของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม การเรียนรู้ก่อนการปฏิบัติภาระงาน เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น นอกจากนี้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยคำนึงถึงการจัดรูปแบบกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถช่วยเตรียมความพร้อม และส่งเสริมความสามารถการเขียนภาษาเยอรมันให้นักเรียนได้ โดยเฉพาะในด้านการใช้คำศัพท์และภาษา และการเลือกใช้ไวยากรณ์และกาลที่เหมาะสมกับการเขียนประเภทต่าง ๆ จึงควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ให้นักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ

2. จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการใช้คำศัพท์และภาษา ให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี จึงควรมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้วิชาภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชนิษฐา ทวีศรี. (2557). “ผลการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาชัยน์ อิมส์สารานู. (2558). **ภาษากับการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: พี.เพรส.เจ็ดศักดิ์ ชุมนุม. (2549). “นิรมิตนิยม-ทฤษฎีการสร้างความรู้โดยนักเรียน (Constructivism)” ใน **รวมบทความบทเรียน: นวัตกรรมจากโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**, กรุงเทพฯ: สำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (ม.ป.ป.). **การสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- ทิตินา แชนมณี. (2562). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธมน ชัชวาลกิจกุล. (2555). “การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนภาษาเยอรมัน. (2562). นักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. สัมภาษณ์, 2 ตุลาคม.
- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2551). “Active Learning by Cooperative Learning.” **วารสารการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์** 3(3): 4-14.
- บุญเรือน จันทร์โต. (2546). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ประภัสสร ทำแก้ว. (2551). “ผลการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ประวีณา นิลนวล. (2541). “ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามกรอบแนวคิดผู้เรียนสร้างความรู้เอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยพงษ์ พรหมนนท์. (2558). “การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3.” ปริญญาโทปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยภัทร พลัฒลา. (2560). “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 14(64): 229-230.
- พนอ สงวนแก้ว. (2554). “การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบขยายและความคงทนในการเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณฑนกร เจริญรักษา. (2552). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 8. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. (2561). **หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. (2542). **การเรียนการสอนปัจจุบัน**. สกลนคร: สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วาริรัตน์ สติราษฎร์. (2553). “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์รายวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องสารรอบตัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.

- ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภกานต์ วงศ์ขารี. (2561). “การศึกษาศักยภาพด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค STAD.” วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏขอนแก่น 12(3): 101-111.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). **ค่าสถิติพื้นฐาน และของทดสอบ GAT/PAT ปีการศึกษา 2560 จำแนกตามรายวิชา.** เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก https://www.niets.or.th/uploads/editor/files/GAT-PAT/ค่าสถิติพื้นฐานและช่วงคะแนนGATPATครั้งที่1_2560.pdf
- _____. (2562). **ค่าสถิติพื้นฐาน และตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนตามช่วงคะแนนผลการสอบ GAT/PAT ปีการศึกษา 2561 จำแนกตามรายวิชา.** เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/4169>
- สถาพร รุ่งสว่าง. (2556). “ประสิทธิภาพของกิจกรรมเว็บควิสที่เน้นสาระการท่องเที่ยวในประชาคมอาเซียนที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน-เขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2564). **นวัตกรรมการเรียนการสอน: อ่าน-เขียนภาษาอังกฤษระดับอนุเจต. นครราชสีมา: สมบูรณ์การพิมพ์.**
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิสิทธิ์พร ฤกษ์อนันต์. (2562). อาจารย์สาธิต โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. สัมภาษณ์, 2 ตุลาคม.
- อภิรดี สาริกา. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อิศรา รุ่งอภิญา. (2558). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษา มะหะหมัด. (2557). “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปริญญาตรี สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

- Abbot, G., and Wingard, P. (1981). **The teaching of English as an International Language: A Practice Guide**. Glasgow: William Collins, Sons & Co.
- Artzt, A. F., and Newman, Claire M. (1990). “Cooperative Learning.” **The Mathematics Teacher** 83(6): 448-452.
- Candlin, C. N. (1987). “Toward Task-based Language Learning.” in C. Candlin and D. Murphy (eds.). Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Die Bundesregierung. (2020). **8 Dinge, die Sie noch nicht über die deutsche Sprache wussten**. Accessed April 1, 2021. Available from <https://www.bundesregierung.de/breg-de/aktuelles/fakten-deutsche-sprache-1723168>
- Ellis, R. (2003). **Task-Based language Learning and Teaching**. New York: Oxford University Press.
- Flower, L. (1993). **Problem-Solving Strategies for writing**. 4th ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
- The World Economic Forum. (2015). **New Vision for Education Unlocking the Potential of Technology**. Accessed July 17, 2019. Available from http://www3.weforum.org/dos/WEFUSA_NewVisionforEducation_Report2015.pdf

- Hamer, J. (1990). **The Practice of English Language Teaching**. London: Longman Group.
- Harris, M., and McCann, P. (1994). **Assessment**. Oxford: Macmillan.
- Heaton, J. B. (1975). **Writing English Language Tests: A Practical Guide for Teachers of English As a Second or Foreign Language**. London: Longman.
- Johnson, D. W., and Johnson, R.T. (1991). **Learning together and alone**. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Kagan, S., and Kagan, M. (2009). **Cooperative Learning**. California: Kagan, San Clemente.
- Kelly, P. G. (1984). "Teaching Writing to Tertiary Level ESL Students." **RELC Journal**
- Littlewood, W. (2007). "Communicative and task-based language teaching in East Asian classrooms." **Language Teaching** 40(3): 243-249.
- Madsen, H. S. (1983). **Techniques in Testing (Teaching Techniques in English as a Second Language)**. New York: Oxford University Press.
- Mahmoud, M. M. A. (2014). "The Effectiveness of Using the Cooperative Language Learning Approach to Enhance EFL Writing Skills among Saudi University Students." **Journal of Language Teaching and Research** 5(3): 616-625.
- Muhsin, A., and Munirah. (2015). "Using Task-Based Approach in Improving the Students' Speaking Accuracy and Fluency." **Journal of Education and Human Development** September 4(3): 182-190.
- Nunan, D. (2004). **Task – Based Language Teaching**. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Prabhu, N. S. (1979). **The Procedural syllabus in Communication syllabus design and methodology**. Oxford: Pergamon Press.
- Prabhu, N. S. (1987). **Second Language Pedagogy**. Oxford: Oxford University Press.
- Pratama, A. (2019). **Improving student writing skill using mind mapping technique (A classroom action research on the seventh grade of SMP 2 Gondangrejo, Karangany in the school year of 2014/2015**. Accessed December 15, 2019. Available from <http://docplayer.net/46084220-Adhitya-pratama-slamet-riyadi-university-abstract.html>
- Raimes, A. (1983). **Techniques in Teaching Writing**. New York: Oxford University Press.
- Skehan, P. (1996). "A framework for implementation of Task-Based Instruction." **Applied Linguistics** 17: 38-62.

- Skehan, P. (1998). **A Cognitive Approach to Language Learning**. Oxford: Oxford University Press.
- Slavin, R. E. (1995). **Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice**. United States: University of Michigan.
- Troutman, A. P., and Lichtenberg, B.K. (1995). **Mathematics A Good Beginning**. 5th ed. USA: Brooks/Cole.
- Willis, D., and Willis, J. (2007). **Doing Task-Based Teaching**. New York: Oxford University Press.
- Willis, J. (2000). **A framework for Task-Based Learning**. Oxford: Longman Handbook.

ภาคผนวก

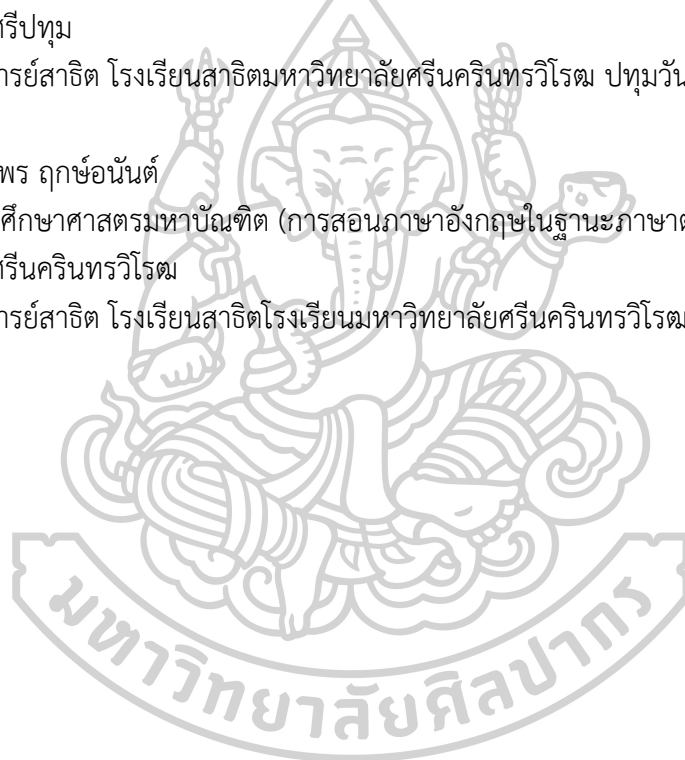

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร.ประภารัตน์ ธิติศุภกุล
 วุฒิการศึกษา การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ตำแหน่ง อาจารย์สาธิต โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

2. ผศ.ดร.นภาพักษณ์ รุ่งสุวรรณ
 วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 ตำแหน่ง อาจารย์สาธิต โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

3. นางอภิณหพร ฤกษ์อนันต์
 วุฒิการศึกษา ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ตำแหน่ง อาจารย์สาธิต โรงเรียนสาธิตโรงเรียนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง E-Mail-Kennenlernen
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Wir sind unterwegs
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ปรากฏในหน้าจอกการเขียนอีเมลได้
2. นักเรียนบอกโครงสร้างของการเขียนอีเมลได้
3. นักเรียนสามารถลำดับโครงสร้างในการเขียนอีเมลได้
4. นักเรียนสามารถระบุข้อความที่สัมพันธ์กับโครงสร้างของอีเมลได้

2. สาระสำคัญ

การเขียนอีเมลเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความรวดเร็วและได้รับการยอมรับในปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ จะใช้โครงสร้างของการเขียนอีเมลที่เป็นสากล การเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของการเขียนอีเมลทั้ง รวมถึงการศึกษาคำศัพท์ ที่ปรากฏในหน้าจอกการเขียนอีเมลจะช่วยให้ นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

โครงสร้างของการเขียนอีเมล
 คำศัพท์เกี่ยวกับโครงสร้างในการเขียนอีเมล

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้
 มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. ใบงานเรื่อง Aufbau der E-Mail
2. แบบทดสอบย่อยเรื่อง E-Mail kennenlernen

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
 ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงานและใบงาน
 ตรวจสอบความถูกต้องจากการทำแบบทดสอบท้ายคาบ

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
 เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน
 แบบทดสอบ

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
 เกณฑ์ดีขึ้นไป
 ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
 ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นสัปดาห์ ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดทั้งกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดทั้งกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มให้คนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยอาจพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติตามภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจ่อกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติตามภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิ หรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติตามภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่ร่วมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึก และนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

- 17-20 คะแนน หมายถึง ดีมาก
- 14-16 คะแนน หมายถึง ดี
- 11-13 คะแนน หมายถึง พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ

2. ครูถามนักเรียนว่า Habt ihr E-Mail geschrieben? (นักเรียนเคยเขียนอีเมลหรือไม่) Was sind die Bestandteile einer E-Mail? (อีเมลประกอบด้วยอะไรบ้าง) Und wie heißt das auf Deutsch? (และส่วนประกอบเหล่านั้นมีชื่อเรียกเป็นภาษาเยอรมันว่าอะไรบ้าง)

3. ครูเปิดรูปภาพหน้าจอการเขียนอีเมลให้นักเรียนดู และสอบถามนักเรียนว่า Ist die E-Mail-Bildschirm ähnlich wie die E-Mail, die ihr schon gesehen habt? (หน้าจอการเขียนอีเมลที่นักเรียนเคยเห็นเป็นแบบนี้หรือไม่)

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(35 นาที)

(ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ)

1. ครูเปิดหัวข้อที่ใช้เรียกโครงสร้างของการเขียนอีเมลให้นักเรียนดูว่ามีหัวข้อดังต่อไปนี้ Empfänger, Absender, Betreff, Anrede, Einleitungssatz, Hauptteil, Schlusssatz, Grußformel, Name โดยยังไม่เรียงลำดับและแปลความหมายของแต่ละหัวข้อให้นักเรียนทราบ

2. ครูแจกใบงานที่ 1 Aufbau der E-Mail ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ครูอธิบายกติกาในการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านอีเมลตัวอย่างจากใบงานที่แจกให้

3.2 ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันนำข้อความจากในอีเมลตัวอย่าง ใส่ในหัวข้อโครงสร้างอีเมลให้ถูกต้อง โดยต้องเรียงหัวข้อโครงสร้างให้ถูกต้องตามลำดับก่อนหลังด้วย

3.3 กลุ่มใดทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ให้ยกมือเพื่อให้ครูช่วยตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มที่แยกประโยคได้ถูกต้องทั้งหมด และใช้เวลาน้อยที่สุดจะเป็นกลุ่มผู้ชนะ และจะได้รับคะแนน 4 คะแนน และกลุ่มที่ทำสำเร็จเป็นกลุ่มต่อมาจะได้คะแนน 3 คะแนน, 2 คะแนน และ 1 คะแนน ตามลำดับ

3.4 แจ้งให้นักเรียนทราบว่าหลังจากทุกกลุ่มทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว จะมีการทดสอบความเข้าใจเป็นรายบุคคล และนำคะแนนของแต่ละบุคคลมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม หากมีสมาชิกในกลุ่มได้รับคะแนนไม่ถึงร้อยละ 80 กลุ่มจะโดนตัดคะแนน 3 คะแนน

4. ครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม โดยครูคอยสังเกตการณ์และให้ความช่วยเหลือหากนักเรียนต้องการ

5. หลังจากทุกกลุ่มทำกิจกรรมเสร็จสิ้น และทราบคะแนนของกลุ่มตนเองแล้ว ครูแจกแบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับอีเมลให้นักเรียนทุกคนทำ และบอกนักเรียนว่าจะแจ้งคะแนนรายบุคคล และรายกลุ่มให้นักเรียนทราบในคาบเรียนถัดไป

ขั้นสรุป

(5 นาที)

เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มทำกิจกรรมเสร็จสิ้น และรับทราบคะแนนของกลุ่มตนเองแล้ว ครูจะสรุปโครงสร้างของการเขียนอีเมลให้นักเรียนทั้งชั้นเรียนฟังอีกครั้ง โดยฉายสไลด์ให้นักเรียนเห็นการเรียงลำดับโครงสร้างอีเมล แปลความหมายของคำศัพท์ที่ใช้เรียกหัวข้อ พร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดในแต่ละหัวข้อ

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง Aufbau der E-Mail
- Powerpoint เรื่อง Aufbau der E-Mail

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

โครงสร้างในการเขียนอีเมลจะถูกแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. Empfänger หมายถึง ผู้รับอีเมล ในหน้าจ่ออีเมลจะระบุส่วนของผู้รับด้วยคำว่า An: ผู้เขียนอีเมลจะต้องใส่ที่อยู่อีเมลของผู้รับให้ถูกต้อง
2. Absender หมายถึง ผู้ส่งอีเมล ในหน้าจ่ออีเมลจะระบุส่วนของผู้ส่งด้วยคำว่า Von: ผู้เขียนอีเมลจะต้องใส่ที่อยู่อีเมลของตนเอง
3. Betreff, หมายถึงหัวข้อ หรือชื่อเรื่องของอีเมล โดยหัวข้อควรเป็นข้อความสั้น ๆ ที่สื่อความหมายได้ชัดเจนถึงเนื้อหาที่จะถูกกล่าวถึงในอีเมล
4. Anrede คือวลีที่ใช้ในการกล่าวทักทาย เป็นข้อความแรกที่ปรากฏในอีเมล
5. Einleitungssatz คือประโยคเกริ่นนำหรือประโยคที่จะนำเข้าสู่เนื้อหาหลักในอีเมล
6. Hauptteil คือส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญในอีเมล เป็นใจความสำคัญที่ผู้เขียนอีเมลต้องการจะสื่อไปยังคนรับสาร
7. Schlusssatz คือข้อความที่ใช้ในการกล่าวสรุป หรือข้อความที่ใช้ในการกล่าวเพื่อจะจบการสื่อสารในอีเมล
8. Grußformel คือวลีที่ใช้ในการกล่าวลงท้าย หรือใช้ในการกล่าวลา
9. Dein Name คือการลงชื่อผู้เขียนอีเมล

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง Aufbau der E-Mail
- ใบความรู้จาก Power Point

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Beispiel

An: *Annamarbel@gmail.com*

Von: *Tinaschneider@gmail.com*

Betreff: *Sommerfest bestätigen*

Liebe Anna,

vielen Dank für deine Einladung zum Sommerfest.

Wir kommen gerne und bringen auch etwas zu trinken mit (Saft und Wasser).

Leider können wir keinen Kuchen mitbringen, aber mein Mann hat eine andere

Idee: Wir bringen Luftballons für die Kinder mit. Die meisten Kinder mögen

Luftballons sehr gerne! Mein Mann hilft auch beim Abbauen der Strände, er hat
am Abend Zeit.

Ich freue mich darauf, dass ich dich bald treffen.

Viele Grüße.

Tina Schneider

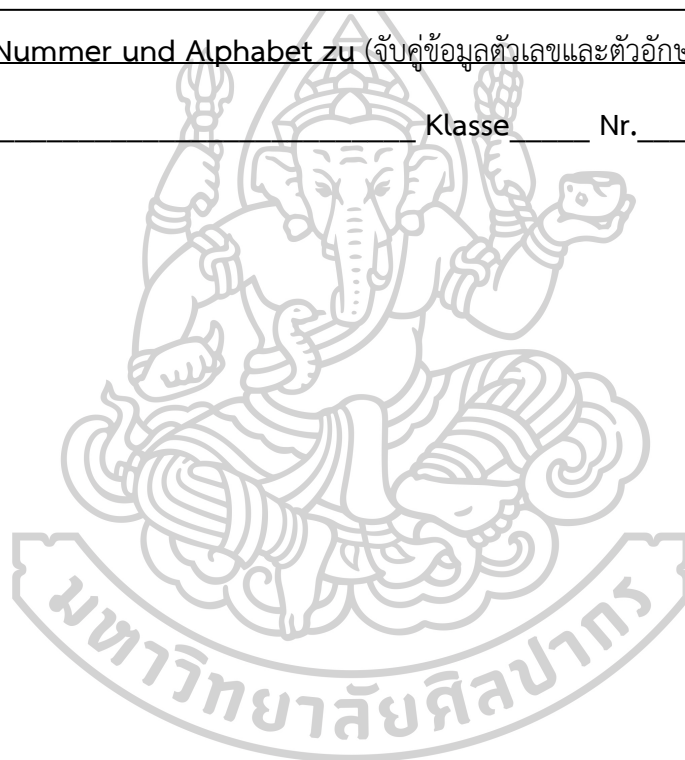

Quiz: Aufbau der E-Mail

_____ 1. Anrede	a. dein Jakob
_____ 2. Einleitung	b. Ich freue mich auf dem Fest.
_____ 3. Satzsatz	c. Lieber Klaus
_____ 4. Grüßformel	d. Danke für deine E-Mail
_____ 5. Name	e. Liebe Grüße

Ordne die Nummer und Alphabet zu (จับคู่ข้อมูลตัวเลขและตัวอักษรให้ถูกต้อง)

Name _____ Klasse _____ Nr. _____ Gruppe _____

Üb 1 Arbeitsblatt 1: Aufbau der E-Mail

Ordnet Bestandteile in der richtigen Reihenfolge und Ergänzt passende Information oder Sätze vom Beispiel in die Tabelle.

Bestandteile der E-Mail

Hauptteil	Absender	Einleitungssatz
Betreff	Empfänger	Name
Anrede	Schlussatz	Grußformel

Bestandteile	Information / Sätze
Empfänger	<i>Annamarbel@gmail.com</i>
Absender	Tinaschneider@gmail.com
Betreff	Sommer bestätigen
Anrede	Liebe Anna,
Einleitungssatz	vielen Dank für deine Einladung zum Sommerfest.
Hauptteil	Wir kommen gerne und bringen auch etwas zu trinken mit (Saft und Wasser). Leider können wir keinen Kuchen mitbringen, aber mein Mann hat eine andere Idee: Wir bringen Luftballons für die Kinder mit. Die meisten Kinder mögen Luftballons sehr gerne! Mein Mann hilft auch beim Abbauen der Strände, er hat am Abend Zeit.
Schlussatz	Ich freue mich darauf, dass ich dich bald treffen.
Grußformel	Viele Grüße.
Name	Tina Schneider

Quiz: Aufbau der E-Mail

___ e ___	1. Anrede	a. dein Jakob
___ d ___	2. Einleitung	b. Ich freue mich auf dem Fest.
___ b ___	3. Satzesatz	c. Lieber Klaus
___ c ___	4. Grüßformel	d. Danke für deine E-Mail
___ a ___	5. Name	e. Liebe Grüße

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง formell oder informell หน่วยการเรียนรู้ Wir sind unterwegs
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความแตกต่างของสำนวนภาษาที่ใช้เขียนอีเมลแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ
2. นักเรียนระบุประโยคที่ใช้เขียนในอีเมลแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเนื้อหาที่จะใช้ในการเขียนอีเมลได้

2. สาระสำคัญ

การเขียนอีเมลเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความรวดเร็วและได้รับการยอมรับในปัจจุบัน การรู้จักคำศัพท์ วลี หรือสำนวน ที่ใช้ในการเขียนอีเมล แต่ละรูปแบบจะช่วยให้สามารถเขียนอีเมลได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารที่ต้องใช้รูปแบบการเขียนอีเมลที่เป็นทางการ ผู้เขียนอีเมลต้องระมัดระวังในการใช้คำศัพท์ วลี ให้ถูกต้องตามแบบแผน เพื่อให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์และสำนวนภาษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนอีเมลทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. กิจกรรมเรื่อง Silvesterparty von Jen und Stefan
2. ใบงานเรื่อง die Einladung

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

ตรวจความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

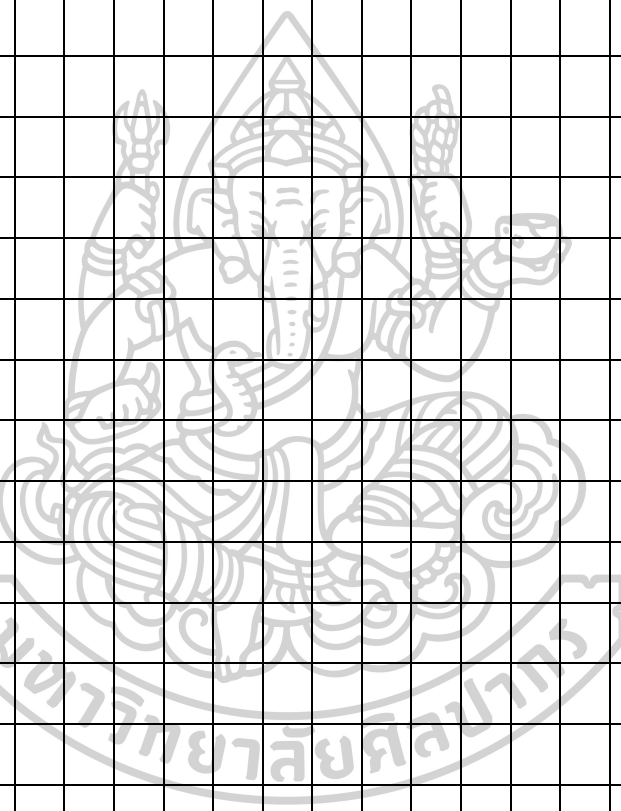
การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป

ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อ สกุล	ความร่วมมือ				การแสดงความคิดเห็น				การรับฟังความคิดเห็น				ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน				การร่วมปรับปรุงผลงาน				รวม	หมายเหตุ			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอผู้อื่น แสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่รวมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

- 17-20 คะแนน หมายถึง ดีมาก
- 14-16 คะแนน หมายถึง ดี
- 11-13 คะแนน หมายถึง พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

ครูถามนักเรียนว่า Habt ihr schon einmal eine Party gemacht? (นักเรียนเคยจัดงานสังสรรค์หรือไม่) Wenn ja, Wie war die Party? Wenn nein, Wie würdet ihr eure Party machen? Wen würdet ihr zu eurer Party einladen? (ถ้าเคย งานสังสรรค์นั้นเป็นอย่างไรบ้าง และถ้าไม่เคย นักเรียนจะจัดงานสังสรรค์อย่างไร และจะเชิญใครมางานของนักเรียนบ้าง)

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(40 นาที)

(ขั้นปฏิบัติการงาน)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ
2. ครูแจกสื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรม formell oder informell ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยสื่อจะประกอบด้วยบัตรหัวข้อจำนวน 3 ใบ และบัตรประโยคจำนวน 13 ใบ
3. ครูอธิบายกติกาในการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ดังนี้
 - 3.1 ให้แต่ละกลุ่มอ่านประโยคทั้ง 13 ประโยคบนบัตรที่ได้รับ
 - 3.2 ให้ช่วยกันแยกประโยกว่าประโยคใดเป็นประโยคที่มีลักษณะภาษาแบบเป็นทางการ (formell) และไม่เป็นทางการ (informell) หรือใช้ได้ทั้งสองรูปแบบ (beide) โดยให้จัดประโยคแยกไว้ตามหัวข้อ
 - 3.3 กลุ่มใดทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ให้ยกมือเพื่อให้ครูช่วยตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มที่แยกประโยคได้ถูกต้องทั้งหมด และใช้เวลาน้อยที่สุดจะเป็นกลุ่มผู้ชนะ และจะได้รับคะแนน 4 คะแนน และกลุ่มที่ทำสำเร็จเป็นกลุ่มต่อมาจะได้คะแนน 3 คะแนน, 2 คะแนน และ 1 คะแนน ตามลำดับ
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติการงานที่ได้รับมอบหมาย โดยครูคอยสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ
5. เมื่อทุกกลุ่มทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว และได้รับทราบคะแนนของกลุ่มแล้ว ครูแจกใบงานเรื่อง Die Einladung zur Silvesterparty ให้นักเรียนทุกคน จากนั้นให้ทุกคนเขียนจดหมายเชิญ ทั้งในรูปแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยใช้ประโยคจากกิจกรรม formell oder informell จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงานของแต่ละคน โดยครูชี้แจงให้ทราบว่าคะแนนใบงานของสมาชิกทุกคนจะส่งผลต่อคะแนนกลุ่ม

ขั้นสรุป

(5 นาที)

เมื่อนักเรียนทุกคนส่งใบงาน Die Einladung zur Silvesterparty ครบทุกคนแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปองค์ประกอบของการเขียนอีเมลอีกครั้งว่ามีองค์ประกอบหลักสำคัญเฉพาะในส่วนของเนื้อหาจะประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ Anrede Einleitung Hauptteil Schlusssatz และ Grußformel โดยจะมีสำนวนของการเขียนอีเมลแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการที่แตกต่างกัน

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- กิจกรรม formell oder informell
- ใบงานเรื่อง Die Einladung zur Silvesterparty

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

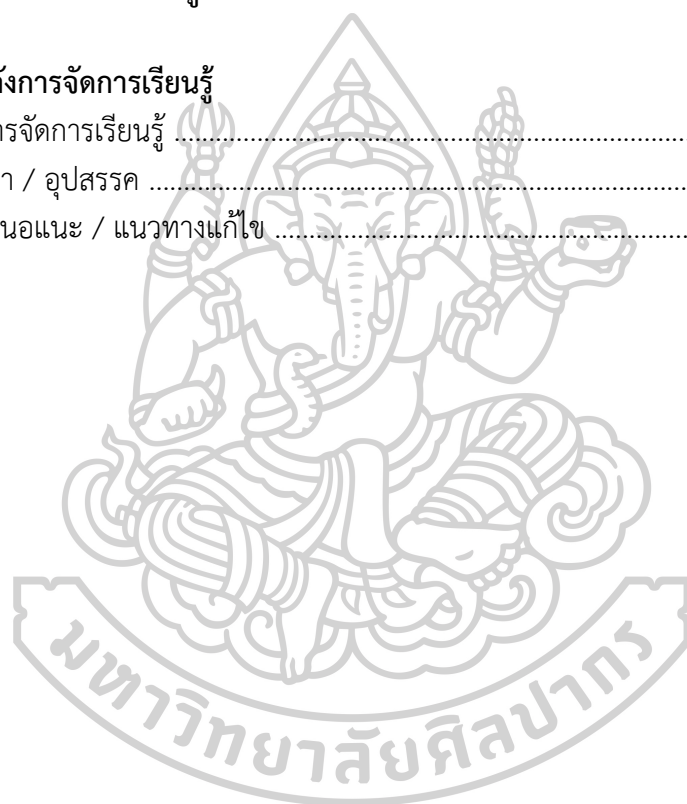
-

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

กิจกรรม formell oder informell

formell
informell
Beide
Sehr geehrte Herr Dr. Spiegel,
Hast du am Silvesterabend schon etwas vor?
Wir würden uns sehr freuen, wenn Sie kämen!
Dieses Jahr wollen wir in unserem neuen Haus ab 19 Uhr eine große Silvesterparty feiern.
Wir hoffen auf eine positive Antwort von dir!
Komm doch auch, wir würden uns so freuen!
Liebe Waltraud,
Mit freundlichen Grüßen
Es gibt ein leckeres Buffet, Musik und – wer möchte! – auch Tanz.
Herzliche Grüße
um Antwort wird gebeten bis 15.12.
Dazu möchten wir Sie herzlich einladen.
Bitte gib uns noch vor Weihnachten Bescheid, ob du kommen kannst, dann können wir lange genug planen.

เฉลยกิจกรรม formell oder informell

formell	informell
Sehr geehrte Herr Dr. Spiegel,	Hast du am Silvesterabend schon etwas vor?
Wir würden uns sehr freuen, wenn Sie kämen!	Wir hoffen auf eine positive Antwort von dir!
um Antwort wird gebeten bis 15.12.	Herzliche Grüße
Dazu möchten wir Sie herzlich einladen.	Komm doch auch, wir würden uns so freuen!
Mit freundlichen Grüßen	Liebe Waltraud,
	Bitte gib uns noch vor Weihnachten Bescheid, ob du kommen kannst, dann können wir lange genug planen.

Beide
Dieses Jahr wollen wir in unserem neuen Haus ab 19 Uhr eine große Silvesterparty feiern.
Es gibt ein leckeres Buffet, Musik und – wer möchte! – auch Tanz.

Arbeitsblatt

Die Einladung zur Silvesterparty

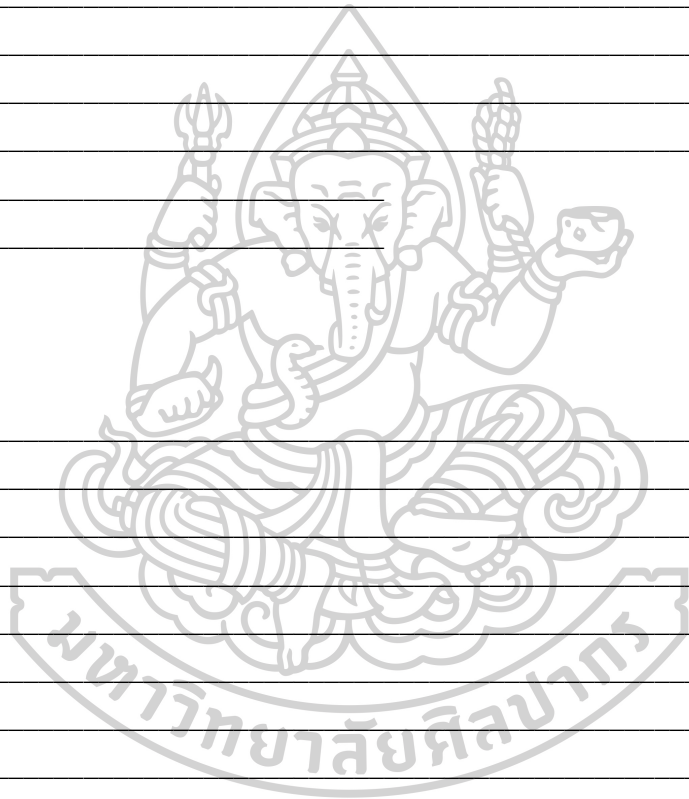
Bitte schreib die Einladung, einmal informell und einmal formell.

1. informell:

Liebe Waltraud,

2. formell:

Sehr

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

เฉลยใบงาน Die Einladung zur Silvesterparty

1. informell:

Liebe Walttraud,

Hast du am Silvesterabend schon etwas vor?

Dieses Jahr wollen wir in unserem neuen Haus ab 19 Uhr eine große Silvesterparty feiern.

Es gibt ein leckeres Buffet, Musik und – wer möchte! – auch Tanz.

Komm doch auch, wir würden uns so freuen!

Bitte gib uns noch vor Weihnachten Bescheid, ob du kommen kannst, dann können wir lange genug planen.

Wir hoffen auf eine positive Antwort von dir!

Herzliche Grüße

Stefanie und Jens

2. formell:

Sehr geehrte Herr Dr. Spiegel,

hätten Sie schon etwas am Silvesterabend vor?

Dieses Jahr wollen wir in unserem neuen Haus ab 19 Uhr eine große Party am Silvester feiern.

Dazu möchten wir Sie herzlich einladen.

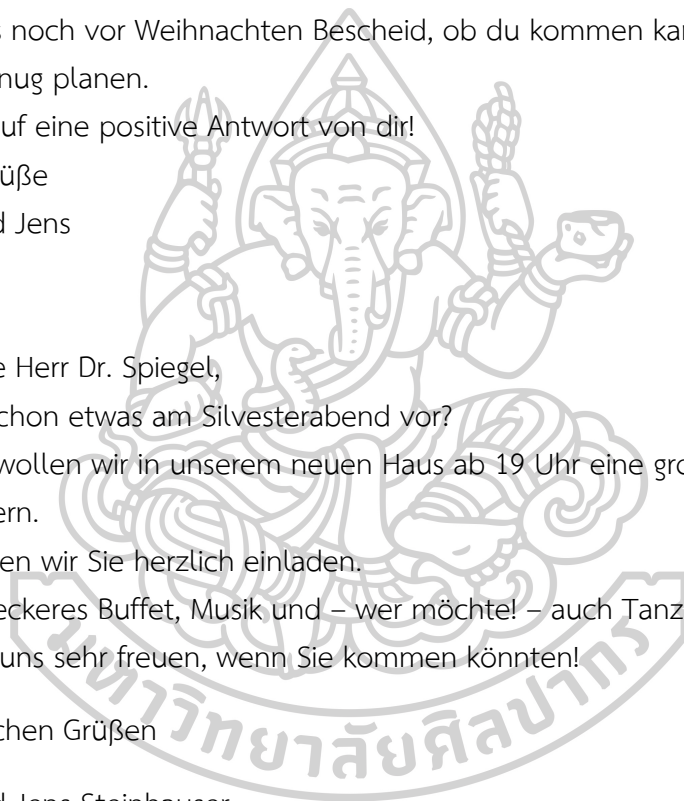
Es gibt ein leckeres Buffet, Musik und – wer möchte! – auch Tanz.

Wir würden uns sehr freuen, wenn Sie kommen könnten!

Mit freundlichen Grüßen

Stefanie und Jens Steinhauser

uAwg. bis 15.12.

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง E-Mail beantworten หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Wir sind unterwegs
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนรู้จักคำศัพท์ วลี สำนวนที่ใช้ในการเขียนอีเมลเพื่อตอบรับ และขอข้อมูล ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
2. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ วลี สำนวนในการเขียนอีเมลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม กับสถานการณ์
3. นักเรียนสามารถลำดับเนื้อหาที่จะใช้ในการเขียนอีเมลได้

2. สาระสำคัญ

การเขียนอีเมลเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความรวดเร็วและได้รับการยอมรับในปัจจุบัน การรู้จักคำศัพท์ วลี หรือสำนวน ที่ใช้ในการเขียนอีเมล แต่ละรูปแบบจะช่วยให้สามารถเขียนอีเมลได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารที่ต้องใช้รูปแบบการเขียนอีเมลที่เป็นทางการ ผู้เขียนอีเมลต้องระมัดระวังในการใช้คำศัพท์ วลี ให้ถูกต้องตามแบบแผน เพื่อให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ วลี และสำนวนภาษาเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการเขียนอีเมลทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. nützliche Redemitteln
2. formell und informell E-Mail

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

ตรวจความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป

ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบให้ได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอผู้อื่น แสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะผู้อื่น แสดงความคิดเห็นมากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิ หรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่รวมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึก และนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

แบบประเมินภาระงานการเขียนอีเมลเพื่อขอข้อมูลและนัดหมาย

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนอีเมลครบถ้วน ทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ คำทักทาย คำนำ เนื้อเรื่อง ประโยคจบข้อความ และคำลงท้าย	ขาดคำทักทาย หรือคำลงท้าย หรือขาดการองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งในส่วนของเนื้อหา (คำนำ, เนื้อเรื่อง, ประโยคจบข้อความ)	ขาดคำกล่าวนำหรือคำลงท้าย ร่วมกับขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหาหรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิด ไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

ครูถามนักเรียนว่า Was habt ihr schon über E-Mail gewusst? (นักเรียนทราบข้อมูลอะไรเกี่ยวกับอีเมลแล้วบ้าง) Wie viele Bestandteile gibt es? (องค์ประกอบของอีเมลมีกี่อย่าง อะไรบ้าง) Was sind die Unterschiede zwischen formelle und informelle E-Mail? (ความแตกต่างของอีเมลแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการคืออะไร)

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(80 นาที)

(ขั้นปฏิบัติการระงาน)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ
2. ครูแจกสื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรม nützliche Redemittel ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยสื่อจะประกอบด้วยบัตรหัวข้อจำนวน 2 ใบ และบัตรวลี/สำนวน จำนวน 22 ใบ บัตรตัวอย่างอีเมล 8 ฉบับ
3. ครูอธิบายกติกาในการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ดังนี้
 - 3.1 ให้แต่ละกลุ่มอ่านวลี/ สำนวน ทั้ง 22 วลีบนบัตรที่ได้รับ รวมถึงอีเมลตัวอย่างทั้ง 8 ฉบับ
 - 3.2 ให้ช่วยกันแยกวลี/สำนวน รวมถึงอีเมลใดที่มีลักษณะภาษาแบบเป็นทางการ (formell) และไม่เป็นทางการ (informell) โดยให้จัดประโยคแยกไว้ตามหัวข้อ
 - 3.3 เมื่อนักเรียนแยกบัตรคำ และบัตรตัวอย่างอีเมลเรียบร้อยแล้ว ให้ยกมือแจ้งครูให้ช่วยตรวจสอบ
 - 3.4 หลังจากครูตรวจสอบความถูกต้องแล้ว จะแจกใบงาน formell und informell E-Mail ให้แก่สมาชิกทุกคนในกลุ่ม ให้ทุกคนช่วยกันสรุป คำสรรพนาม คำแสดงความเป็นเจ้าของที่ใช้ในการเขียนอีเมลทั้งสองประเภท รวมถึงบันทึกวลีหรือสำนวนที่สำคัญในการเขียนขึ้นต้นเขียนเกริ่นเนื้อหา การตั้งคำถาม และการเขียนลงท้ายเพิ่มเติมลงในใบงาน
 - 3.5 กลุ่มที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มส่งงานได้เร็วที่สุด จะได้รับคะแนน 4 คะแนน และกลุ่มที่ทำสำเร็จเป็นกลุ่มต่อมาจะได้คะแนน 3 คะแนน, 2 คะแนน และ 1 คะแนน ตามลำดับ และคะแนนจากใบงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะถูกนำมาคิดรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติการระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยครูคอยสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ เมื่อทุกกลุ่มทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ครูจะสรุปเนื้อหาที่นักเรียนได้ทำอีกครั้ง โดยฉายหน้าจอและอธิบาย รวมถึงสอบถามความเข้าใจและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อมูลเพิ่มเติม
5. ครูแจกใบงานเรื่อง auf E-Mail antworten ให้นักเรียนทุกคนทำ โดยนักเรียนจะต้องเขียนตอบอีเมลทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน และมี

ประเด็นในการเขียนตามที่โจทย์กำหนด ทั้งนี้การให้เหตุผลในประเด็นที่โจทย์กำหนดของสมาชิกในกลุ่มต้องไม่ซ้ำกัน

ขั้นสรุป

(15 นาที)

(ขั้นหลังปฏิบัติการงาน)

ครูบันทึกข้อผิดพลาดที่พบจากการสังเกตการปฏิบัติการงานของนักเรียน และนำมาสรุปโดยไม่ระบุชื่อผู้เขียน เพื่อแก้ไขความเข้าใจให้ถูกต้อง และช่วยย้ำเตือนผู้อื่นให้ระมัดระวังข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- กิจกรรม nützliche Redemittel
- ใบงานเรื่อง auf E-Mail antworten
- Power Point เรื่อง nützliche Redemittel

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่อง nützliche Redemittel

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

สื่อประกอบกิจกรรมเรื่อง nützliche Redemittel

Sehr geehrte Frau Lange, / Sehr geehrter Herr Scholz
Sehr geehrter Herr Professor Meyer,
Sehr geehrte Damen und Herren,
Guten Tag Frau Lange, / Guten Tag Herr Scholz,
Hallo Karin,
Liebe Laura, / Lieber Paul,
vielen Dank für Ihre E-Mail / Ihre Anfrage.
ich danke Ihnen sehr für Ihre E-Mail.
vielen Dank für deine Anfrage, die ich dir gern beantworte.
danke für deine E-Mail.
Vielen Dank im Voraus.
Über eine Antwort würde ich mich sehr freuen.
Ich freue mich darauf, bald von Ihnen zu hören.

Im Voraus vielen Dank für Ihre Mühe.
Ich freue mich auf deine Antwort.
Ich würde mich freuen, bald wieder von dir zu hören
Mit freundlichen Grüßen
Mit freundlichem Gruß
Viele / Herzliche Grüße
Viele Grüße aus München
Viele / Liebe Grüße
Alles Liebe

Lest die E-Mail und ordnet zu. Welche sind formell? Welche sind informell?
Notiert die Pronomen Possesivpronomen wichtige Redemittel.

Lieber Michael,

A

vielen Dank für die Einladung zu deinem Geburtstag.

Wir haben uns sehr gefreut und möchte natürlich gerne kommen. Wir haben nur ein Problem: Wir können erst um 21.00 Uhr kommen, weil Bettina bis 20.00 Uhr arbeiten muss. Ist das für dich Okay? Wir brauchen auch kein Bett, denn wir können bei Johannes Übernachten. Lisa und Sven können bei der Oma bleiben. Jetzt haben wir noch eine Frage: Was wünschst du dir zum Geburtstag? Wir freuen uns schon auf den 28. April!

Viele Grüße

Fred und Bettina

Sehr geehrte Frau Müller,

B

Ich danke Ihnen für die Einladung zu Ihrer Einweihung.

Ich habe mich gefreut und möchte natürlich gern mit meiner Frau, Sara, kommen. Aber sie muss bis 19.30 Uhr arbeiten. Wir können erst um 20.00 Uhr kommen. Ist das Okay für Sie?

Ich habe noch eine Frage, was wünschen Sie zur Einweihung?

Ich freue mich schon auf Ihre Einweihung.

mit freundlichen Grüßen

Max Neuerbau

Sehr geehrter Herr Neubau,

Ich danke Ihnen für die Einladung zu der Exkursion am Bodensee.

C

Ich würde natürlich gerne kommen und kann mit Daniel das Zimmer teilen. Aber ich habe ein Problem: Ich habe Freitagnachmittag einen Folgetermin mit dem Arzt. Darf ich später am Samstagmorgen kommen? Und könnten Sie mir erklären, wie kann ich dort fahren?

Auf Ihre positive Antwort warte ich ab
mit freundlichen Danken

Susanne Heimmann

sehr geehrter Herr Lehrmann,

ich danke Ihnen für Ihre Einladung zu Ihrer Hochzeit .

D

Es hat mich ja sehr gefreut.

Ich würde gern kommen. Darf ich meinen Ehemann Julian mitbringen? Es tut mir leid. Ich habe dem Weg schon vergessen. Könnten Sie dem Weg via E-Mail beschreiben?

Ich würde auf Ihre Antwort warten

Mit freundlichen Danken.

Sarah Dubois

Guten Tag, Lehrmann!

E

Vielen Dank für deine Einladung. Darüber freue ich mich sehr.

Ich gehe gern zu deiner Hochzeit mit meiner Frau, Sabina. Wir haben das exotische Geschenk aus Thailand für euch. Den Weg weiß ich nicht genau

Kannst du mir eine Karte mit dem Weg via E-Mail senden?

Viele Grüße

Andrey Kirienko

Liebe Sarah,

F

vielen Dank für deine Mail!

Ich habe mich sehr über deine Einladung gefreut und komme gern zu deiner Party.

Soll ich etwas mitbringen? Einen Salat oder Kuchen vielleicht? Ich könnte dir nach der Party auch helfen aufzuräumen, wenn du möchtest. Sag mir einfach Bescheid!

Ich möchte auch wissen, Wann die Party anfängt?

Viele Grüße

Tamara

Liebe Julia,

G

oh! Herzliche Glückwünsche! ich freue mich sehr darauf. Vielen Dank für die Einladung zu deiner Hochzeit. Gerne komme ich zur Hochzeit. Kannst du mir die Adresse erklären? Ich möchte auch etwas für dich kaufen. Was kaufe ich für dich? Auf deine schnelle Antwort warte ich gerne.

Herzliche Grüße

Marina

H

Liebe Frau Tal,

vielen Dank für die Einladung zum Sommerfest. Wir kommen gerne und können natürlich auch helfen. Wir bringen Apfel- und Orangensaft mit.

Wir wissen ja, dass wir einen Laden mit arabischen Spezialitäten haben. Wir bringen deshalb auch gerne ein Blech Baklava für das Buffet mit.

Leider können wir aber nicht helfen, die Stände aufzubauen. Ich bin schwanger und mein Mann hat Rückenprobleme. Wenn Sie noch Hilfe brauchen, kann ich aber Freunde fragen.

Außerdem haben wir noch eine gute Idee für ein lustiges Spiel mit den Eltern und Kindern. Brauchen Sie denn noch Spiele? Ich kann Ihnen das Spiel gerne am Telefon erklären.

Wir freuen uns schon auf das Fest.

Viele Grüße

Tina Schneider

Arbeitsblatt: formell und informell E-Mail

Lest die gegebene E-Mail und Ergänze Informationen.

formelle E-Mail

Pronomen _____

Possessivpronomen _____

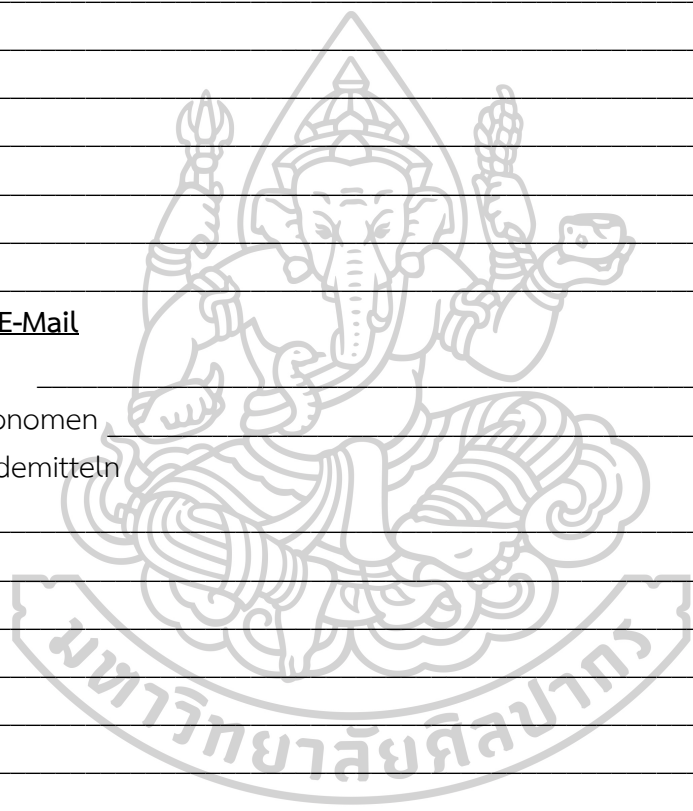
Wichtige Redemitteln

informelle E-Mail

Pronomen _____

Possessivpronomen _____

Wichtige Redemitteln

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

Arbeitsblatt: auf E-Mail antworten

Beantworte die E-Mail von Jen und Stefanie in formellen mit den folgenden Punkte.

Achte auf Bestandteile. (mindesten 60 Wörter)

informell

- sag, dass du kommen kannst
- informiere, dass du jemanden bringen
- frag, ob du etwas mitbringen sollst

formell

- sag, dass du kommen kannst
- informiere, dass du später kommen
- frag, ob du etwas mitbringen sollst

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

เฉลยกิจกรรม nütliche Redemittel

formell

Sehr geehrte Frau Lange, / Sehr geehrter Herr Scholz

Sehr geehrter Herr Professor Meyer,

Sehr geehrte Damen und Herren,

vielen Dank für Ihre E-Mail / Ihre Anfrage.

ich danke Ihnen sehr für Ihre E-Mail.

Über eine Antwort würde ich mich sehr freuen.

Ich freue mich darauf, bald von Ihnen zu hören.

Im Voraus vielen Dank für Ihre Mühe.

Mit freundlichen Grüßen

Mit freundlichem Gruß

E-Mail: B,C,D

informell

Hallo Karin,

Liebe Laura, / Lieber Paul,

vielen Dank für deine Anfrage, die ich dir gern beantworte.

danke für deine E-Mail.

Vielen Dank im Voraus.

Ich freue mich auf deine Antwort.

Ich würde mich freuen, bald wieder von dir zu hören

Viele / Herzliche Grüße

Viele Grüße aus München

Viele / Liebe Grüße

Alles Liebe

E-Mail: A, E, F, G, H

เฉลยใบงาน formell und informell E-Mail

Lest die gegebene E-Mail und Ergänze Informationen.

formelle E-Mail

Pronomen **Sie**

Possessivpronomen **Ihr, Ihre, Ihren, Ihrer, Ihrem**

Wichtige Redemitteln

- Ich danke Ihnen für die Einladung zu Ihrer Einweihung
- Wir können erst um 20.00 Uhr kommen. Ist das Okay für Sie
- Ich freue mich schon auf Ihre Einweihung.
- Ich danke Ihnen für die Einladung zu der Exkursion am Bodensee
- Darf ich später am Samstagmorgen kommen?
- Auf Ihre positive Antwort warte ich ab
- Es hat mich ja sehr gefreut.
- Darf ich meinen Ehemann Julian mitbringen
- Könnten Sie dem Weg via E-Mail beschreiben?

informelle E-Mail

Pronomen **du**

Possessivpronomen **dein, deine, deinen, deiner, deinem**

Wichtige Redemitteln

- Wir haben uns sehr gefreut
- Wir können erst um 21.00 Uhr kommen
- Wir freuen uns schon auf den 28. April!
- Den Weg weiß ich nicht genau
- Kannst du mir eine Karte mit dem Weg via E-Mail senden?
- Ich möchte auch wissen, Wann die Party anfängt?
- ich freue mich sehr darauf
- Auf deine schnelle Antwort warte ich gerne.
- Wir freuen uns schon auf das Fest.

เฉลยใบงาน: auf E-Mail antworten

Beantworte die E-Mail von Jen und Stefanie mit den folgenden Punkte.

Achte auf Bestandteile. (mindesten 60 Wörter)

(เขียนตอบอีเมลของ Jen และ Stefanie ตามประเด็นที่ระบุ อย่างน้อย 60 คำ)

informell

- sag, dass du kommen kannst (บอกว่าจะไปร่วมงาน)
- informiere, dass du jemanden bringen (แจ้งว่าจะพาคนอื่นไปร่วมงานด้วย)
- frag, ob du etwas mitbringen sollst (ถามว่าให้นำอะไรไปร่วมงานบ้าง)

Lieber Jen, Liebe Stefanie,

vielen Dank für die Einladung zu eurer Silvesterparty.

Ich will natürlich gerne bei euch am Silvester feiern. Aber mein Bruder, Lukas, kommt an diesem Tag zu Besuch. Darf ich ihn mitbringen? Ich habe auch eine Frage, Soll ich etwas Essen oder Getränke mitbringen? Ich kann auch einen Kuchen backen. Wenn du willst, sag mir Bescheid, bitte.

Ich freue mich schon auf die Party

Viele Grüße

Martina

formell

- sag, dass du kommen kannst (บอกว่าจะไปร่วมงาน)
- informiere, dass du später kommen (แจ้งว่าจะไปถึงงานช้า)
- frag, ob du etwas mitbringen sollst (ถามว่าให้นำอะไรไปร่วมงานบ้าง)

Sehr geehrte Frau Schneider,

Ich danke Ihnen für die Einladung zu Ihrer Silvesterparty.

Ich will natürlich gerne bei Ihnen feiern. Aber mein Mann muss bis 19.00 Uhr arbeiten. Ich kann erst um 20.00 Uhr kommen. Ist das Okay für Sie?

Soll ich etwas Essen oder Getränke mitbringen? Ich kann auch einen Kuchen backen.

Auf Ihre positive Antwort warte ich ab

Mit freundlichen Grüßen

Martina Neuman

ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Der Bericht von der Klassenfahrt
 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Wir sind unterwegs
 รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกข้อมูลสำคัญที่ได้รับจากการอ่านบทความ
2. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจคือข้อมูลใดบ้าง

2. สาระสำคัญ

การเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ ผู้เขียนจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่องชัดเจน และมีความน่าสนใจ รวมถึงต้องรู้จักคำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับการเขียนบอกเล่าประสบการณ์ด้วย

3. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค และข้อมูลจำเป็นที่ต้องใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์และประสบการณ์ที่น่าสนใจ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน/ ชิ้นงาน

- ภาระงาน Infographic แสดงข้อมูลจากบทความที่ได้อ่าน

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินภาระงาน, ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงาน
กลุ่ม

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินภาระงาน,แบบประเมินการมีส่วนร่วมการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การวัดและประเมิน

ภาระงานมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไป
การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป

แบบประเมินชิ้นงาน Infographic

ชื่อ-สกุล	ด้านเนื้อหา			ด้านการออกแบบ		รวม	หมายเหตุ
	1	2	3	1	2		

เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านข้อมูล

เนื้อหามีความถูกต้อง และมีประเด็นครบถ้วน	เท่ากับ	3
เนื้อหามีความถูกต้อง แต่ประเด็นไม่ครบถ้วน	เท่ากับ	2
เนื้อหาไม่ชัดเจน และประเด็นไม่ครบถ้วน	เท่ากับ	1

ด้านการออกแบบ

การจัดวางองค์ประกอบสวยงาม เป็นระบบ และเข้าใจง่าย	เท่ากับ	2
การจัดวางองค์ประกอบไม่เป็นระบบ ยากต่อการเข้าใจ	เท่ากับ	1

เกณฑ์การตัดสินผล

5	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
4	คะแนน	หมายถึง	ดี
3	คะแนน	หมายถึง	พอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่รวมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการตั้งคำถามว่า Habt ihr schon eine Klassenfahrt gemacht? Wo? und Wie war das? (นักเรียนเคยไปทัศนศึกษากับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนไหม ถ้าเคยไปที่ไหน และการทัศนศึกษาเป็นอย่างไรบ้าง) นักเรียนตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ตามประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(35 นาที)

(ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่ครูจัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคละความสามารถ

2. ครูแจกใบงานเรื่อง Der Bericht von der Klassenfahrt และกระดาษฟลิปชาร์ต ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จากนั้นชี้แจงการปฏิบัติกิจกรรมว่า ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทความเรื่อง Der Bericht von der Klassenfahrt และทำ Infographic เพื่อนำเสนอข้อมูลจากบทความที่ได้อ่าน ลงบนกระดาษฟลิปชาร์ตที่ครูแจกให้

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติภาระงาน โดยครูคอยให้คำแนะนำตามความเหมาะสม

4. ครูบอกนักเรียนว่า Die Zeit ist um. (หมดเวลาแล้ว) จากนั้นแจกสติ๊กเกอร์ ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น และชี้แจงนักเรียนว่า Schaut die Infografiken von den anderen Gruppen und danach legt den Aufkleber auf die Infografik, die euch am besten gefällt. Die Gruppe, die am meisten Aufkleber bekommt, ist der Gewinne. (ให้นักเรียนดู Infographic ของเพื่อน ๆ แต่ละกลุ่ม เมื่ออ่านครบทุกกลุ่มแล้วให้นักเรียนติดสติ๊กเกอร์บน Infographic ที่นักเรียนชอบที่สุด กลุ่มที่ได้รับสติ๊กเกอร์มากที่สุดจะเป็นกลุ่มผู้ชนะ)

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าเพราะเหตุใดกลุ่มผู้ชนะจึงได้รับความชื่นชมมากที่สุด

ขั้นสรุป

(10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปว่าข้อมูลใดเป็นข้อมูลสำคัญ และจำเป็น ต้องมี โดยครูแจก Link จากเว็บไซต์ Padlet เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งคำตอบ

2. ครูแสดงคำตอบของแต่ละกลุ่มบนจอสมาร์ทบอร์ดให้นักเรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกัน อ่าน และให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันว่าข้อมูลใดบ้างที่ถือเป็นข้อมูลสำคัญในการเขียนเล่าเรื่องราว โดยครูคอยเสริมและช่วยนักเรียนสรุปว่าข้อมูลที่สำคัญมีดังนี้ Wer (ใคร), Was (อะไร), Wo (ที่ไหน), Wann (เมื่อไหร่), Wie (อย่างไร) และ Meinung äußern (แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น)

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง der Bericht von der Klassenfahrt. (รายงานประสบการณ์การออกค่ายของชั้นเรียน)

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

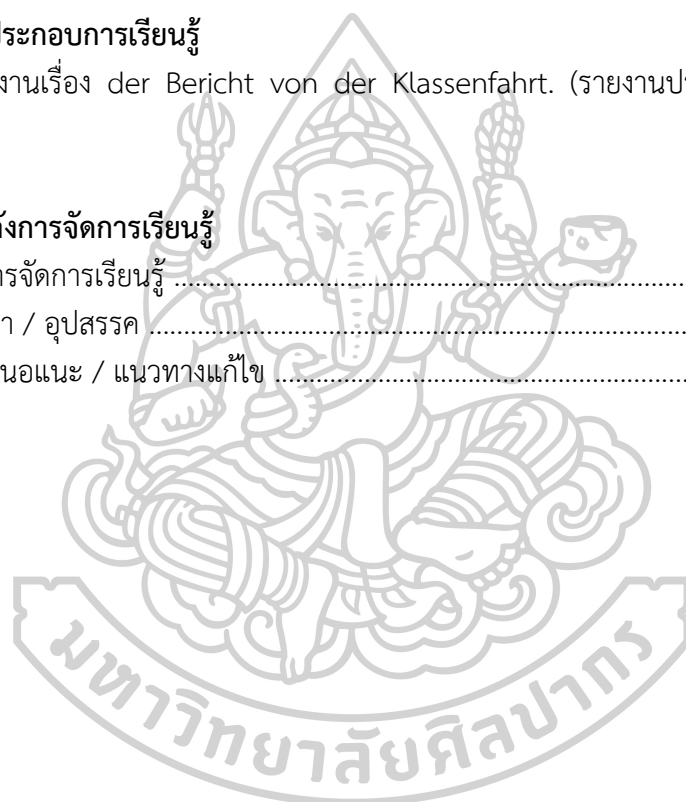
- ใบงานเรื่อง der Bericht von der Klassenfahrt. (รายงานประสบการณ์การออกค่ายของชั้นเรียน)

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ใบงานที่ 1

Lest den Artikel und macht Infografik über die Angaben im Artikel.

der Bericht von der Klassenfahrt

Die 8a unterwegs an der Ostsee

Vom 15. bis 19.5. waren wir mit Frau Tischer und Frau Baum an der Ostsee auf Klassenfahrt. Alle mussten am Montag schon vor sechs aus dem Bett, weil der Zug um 7:10 Uhr gefahren ist. Aber die Zugfahrt war sehr lustig, wir haben gesungen und viel gelacht. In der Jugendherberge konnten wir grillen, Fußball, Tischtennis und Volleyball spielen... Das war cool. Auch das Essen war sehr lecker. Nur der Küchendienst war anstrengend. Alle mussten helfen und den Tisch decken und abräumen.

Wir hatten die ganze Woche Sonne. Aber das Meer war noch kalt. Nur fünf von uns wollten baden und haben sich ins Wasser getraut. Bei der Stadtrallye hatten wir viel Spaß. Alle Teams konnten die schwierigen Aufgaben lösen. Danach durften wir uns allein die Stadt ansehen. Der Tag hat allen besonders gut gefallen. Am letzten Abend sollte die ganze Klasse um 19.30 Uhr im Partyraum sein. Dort hatten die Lehrerinnen eine Überraschung. Sie haben mit Cola, Limo und Chips auf uns gewartet und wir durften eine Party feiern. Die Woche war wirklich toll. Am Freitag wollten wir nicht so gern nach Hause gefahren. Wir freuen uns schon auf die nächste Klassenfahrt. (Melissa und Patricia für die 8a)

ใบงานที่ 1

Lest den Artikel und macht Infografik über die Angaben im Artikel.
(ให้นักเรียนอ่านบทความและทำ Infographic แสดงข้อมูลจากบทความที่นักเรียนได้อ่าน)

der Bericht von der Klassenfahrt

Die 8a unterwegs an der Ostsee

Vom 15. bis 19.5. waren wir mit Frau Tischer und Frau Baum an der Ostsee auf Klassenfahrt. Alle mussten am Montag schon vor sechs aus dem Bett, weil der Zug um 7:10 Uhr gefahren ist. Aber die Zugfahrt war sehr lustig, wir haben gesungen und viel gelacht. In der Jugendherberge konnten wir grillen, Fußball, Tischtennis und Volleyball spielen... Das war cool. Auch das Essen war sehr lecker. Nur der Küchendienst war anstrengend. Alle mussten helfen und den Tisch decken und abräumen.

Wir hatten die ganze Woche Sonne. Aber das Meer war noch kalt. Nur fünf von uns wollten baden und haben sich ins Wasser getraut. Bei der Stadtrallye hatten wir viel Spaß. Alle Teams konnten die schwierigen Aufgaben lösen. Danach durften wir uns allein die Stadt ansehen. Der Tag hat allen besonders gut gefallen. Am letzten Abend sollte die ganze Klasse um 19.30 Uhr im Partyraum sein. Dort hatten die Lehrerinnen eine Überraschung. Sie haben mit Cola, Limo und Chips auf uns gewartet und wir durften eine Party feiern. Die Woche war wirklich toll. Am Freitag wollten wir nicht so gern nach Hause gefahren. Wir freuen uns schon auf die nächste Klassenfahrt.
(Melissa und Patricia für die 8a)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง über einen Ausflug berichten
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Wir sind unterwegs
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนรู้จักคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ
2. นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

2. สาระสำคัญ

การเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ ผู้เขียนจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องชัดเจน และมีความน่าสนใจ รวมถึงต้องรู้จักคำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับการเขียนบอกเล่าประสบการณ์ด้วย

3. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ที่ต้องใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ และประสบการณ์ที่น่าสนใจ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

- ภาระงานเรื่อง über einen Ausflug berichten. (รายงานประสบการณ์การออกค่ายของชั้นเรียน)

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการทำงานกลุ่ม

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นไป

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอผู้อื่น แสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่รวมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

ครูเตรียมความพร้อมนักเรียนโดยการถามว่า Welche Ausflugsziele gefallen euch am besteb? Warum (สถานที่ท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับที่ใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด เพราะอะไร) นักเรียนตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ตามประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(30 นาที)

(ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่ครูจัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคละความสามารถ

2. ครูชี้แจงภาระงานให้นักเรียนทราบ โดยอธิบายว่า “นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับการ์ดข้อความกลุ่มละ 12 ใบ แต่ได้รับกระดาษหัวข้อกลุ่มละ 3 หัวข้อ คือ 1) sagen, wohin ich gefahren bin (การบอกว่าเราไปที่ใดมา) 2. berichten, was ich erlebt habe (การรายงานที่เราได้พบเห็นหรือประสบเหตุการณ์ใดบ้าง อย่างไร) 3. sagen, wie mir etwas gefallen hat (การแสดงความคิดเห็นว่าเราประทับใจสิ่งใด และไม่ประทับใจสิ่งใด) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านข้อความทั้ง 12 ข้อความและจัดเรียงข้อความให้ตรงกับหัวข้อทั้ง 3 หัวข้อ

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติภาระงาน โดยครูคอยให้คำแนะนำตามความเหมาะสม

4. ครูบอกนักเรียนว่า Die Zeit ist um. (หมดเวลาแล้ว) จากนั้นให้นักเรียนนักเรียนดูคำตอบของเพื่อน ๆ แต่ละกลุ่ม และเปรียบเทียบผลกับกลุ่มของตนเอง

ขั้นสรุป

(15 นาที)

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของแต่ละประโยค และร่วมกันเฉลยข้อมูล
ที่ถูกต้อง

2. ครูฉายสไลด์สรุปข้อมูลตามตารางให้นักเรียนดู

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง Über einen Ausflug berichten

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง über einen Ausflug berichten

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Über einen Ausflug berichten

Ordne die Sätze zu! (นำประโยคที่นักเรียนได้รับ วางลงในตารางให้ถูกต้องตามหัวข้อ)

- Die Leute waren nett / sehr freundlich / lustig / nicht so net
- Ich habe viel Sport gemacht:
- ... war sehr interessant / spannend / langweilig / blöd
- Ich habe neue Leute / einen Jungen / ein Mädchen / ... getroffen.
- Wir waren in der Stadt / am See / am Meer / in den Bergen...
- Wir sind mit dem Zug / Auto ... nach ... gefahren
- Im Sommer / April / ... war ich in ...
- wir haben ein / eine / einen ... besucht / gesehen
- ... hat mir (sehr) gut / gar nicht geschmeckt.
- ... hat viele Museen / Parks / Geschäfte...
- ... hat mir super / ganz gut / nicht so gut... gefallen.
- Wir haben eine Wanderung / Shoppingtour / Stadtführung... gemacht

sagen, wohin ich gefahren bin	berichten, was ich erlebt habe	sagen, wie mir etwas gefallen hat

เฉลยใบงาน Über einen Ausflug berichten

Ordne die Sätze zu! (นำประโยคที่นักเรียนได้รับ วางลงในตารางให้ถูกต้องตามหัวข้อ)

- Die Leute waren nett / sehr freundlich / lustig / nicht so net
- Ich habe viel Sport gemacht:
- ... war sehr interessant / spannend / langweilig / blöd
- Ich habe neue Leute / einen Jungen / ein Mädchen / ... getroffen.
- Wir waren in der Stadt / am See / am Meer / in den Bergen...
- Wir sind mit dem Zug / Auto ... nach ... gefahren
- Im Sommer / April / ... war ich in ...
- wir haben ein / eine / einen ... besucht / gesehen
- ... hat mir (sehr) gut / gar nicht geschmeckt.
- ... hat viele Museen / Parks / Geschäfte...
- ... hat mir super / ganz gut / nicht so gut... gefallen.
- Wir haben eine Wanderung / Shoppingtour / Stadtführung... gemacht

sagen, wohin ich gefahren bin	berichten, was ich erlebt habe	sagen, wie mir etwas gefallen hat
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wir waren in der Stadt / am See / am Meer / in den Bergen... ▪ Wir sind mit dem Zug / Auto ... nach ... gefahren ▪ Im Sommer / April / ... war ich in 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ich habe viel Sport gemacht: ▪ Ich habe neue Leute / einen Jungen / ein Mädchen / ... getroffen. ▪ wir haben ein / eine / einen ... besucht / gesehen ▪ ... hat viele Museen / Parks / Geschäfte ▪ Wir haben eine Wanderung / Shoppingtour / Stadtführung... gemacht 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Die Leute waren nett / sehr freundlich / lustig / nicht so net ▪ ... war sehr interessant / spannend / langweilig / blöd ▪... hat mir (sehr) gut / gar nicht geschmeckt ▪ ... hat mir super / ganz gut / nicht so gut... gefallen

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเล่าประสบการณ์
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Unser interessantes Ereignis
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกเขียนเล่าประสบการณ์โดยใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
2. นักเรียนสามารถเขียนเล่าประสบการณ์โดยให้ข้อมูลที่สำคัญได้อย่างครบถ้วน
3. นักเรียนสามารถเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนเล่าประสบการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง มีความน่าสนใจ

2. สาระสำคัญ

การเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ ผู้เขียนจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่องชัดเจน และมีความน่าสนใจ รวมถึงต้องรู้จักคำศัพท์ สำนวนภาษา และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับการเขียนบอกเล่าประสบการณ์ด้วย

3. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค และข้อมูลจำเป็นที่ต้องใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์และประสบการณ์ที่น่าสนใจ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน/ ชิ้นงาน

- ภาระงานเรื่อง Unser interessantes Erlebnis. (รายงานประสบการณ์การออกค่ายของชั้นเรียน)

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินภาระงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินภาระงาน, แบบประเมินการมีส่วนร่วมการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การวัดและประเมิน

ภาระงานมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นไป
การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วน ทั้ง 3 องค์ประกอบ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหา หรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิดไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอบผู้อื่น แสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่รวมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการตั้งคำถามว่า “Was habt ihr gestern nach der Schule gemacht? (เมื่อวานหลังเลิกเรียนนักเรียนทำอะไรกันบ้าง) นักเรียนตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ตามประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(75 นาที)

(ขั้นปฏิบัติการระงาน)

1. ครูแจกการ์ดให้นักเรียนคนละใบ จากนั้นถามนักเรียนว่า Was ist euer schöne Erlebnis? Schreibt in die Karte (ประสบการณ์ที่ดีของนักเรียนคืออะไรและให้นักเรียนเขียนคำตอบสั้น ๆ ลงในการ์ด)

2. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่ครูจัดให้ จากนั้นบอกนักเรียนว่า Erzähle eure schöne Erlebnisse in der Gruppe. (ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองตามที่เขียนลงในการ์ดกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม)

3. ครูชี้แจงกับนักเรียนว่า Jede Gruppe schreibt einen Aufsatz mit 130-150 Wörter über das Thema „unser schönes Erlebnis“ (ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรียงความยาว 130-150 คำ ภายใต้หัวข้อ ประสบการณ์ที่ดีของพวกเรา)

4. ครูย้ำเตือนนักเรียนโดยการถามว่า “การเขียนเล่าประสบการณ์ต้องบอกข้อมูลใดบ้าง” และให้นักเรียนช่วยกันตอบ คำตอบคือ Wer (ใคร), Was (อะไร), Wo (ที่ไหน), Wann (เมื่อไหร่), Wie (อย่างไร) และ Meinung äußern (การแสดงความคิดหรือความรู้สึกต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น)

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเรียงความโดยครูคอยให้คำแนะนำตามความเหมาะสม

6. ครูประกาศว่า Die Zeit ist um (หมดเวลาแล้ว) จากนั้นแจกสติ๊กเกอร์ให้นักเรียนคนละ 1 ใบ และชี้แจงว่า Lest Aufsätze von den anderen Gruppen und danach legt den Aufkleber auf den Aufsatz, der euch am besten gefällt. Die Gruppe, die am meisten Aufkleber bekommt, ist der Gewinne. (ให้นักเรียนอ่านเรียงความของเพื่อน ๆ แต่ละกลุ่ม เมื่ออ่านครบทุกกลุ่มแล้วให้นักเรียนติดสติ๊กเกอร์บน เรียงความที่นักเรียนชอบที่สุด กลุ่มที่ได้รับสติ๊กเกอร์มากที่สุดจะเป็นกลุ่มผู้ชนะ)

ขั้นสรุป

(20 นาที)

(ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน)

1. ครูร่วมอภิปราย ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเป็นรายกลุ่ม

2. ครูยกตัวอย่างประโยคที่น่าสนใจจากแต่ละกลุ่มให้นักเรียนทั้งชั้นได้เรียนรู้ร่วมกัน พร้อมให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในภาพรวมให้แก่ทั้งชั้น

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

-

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

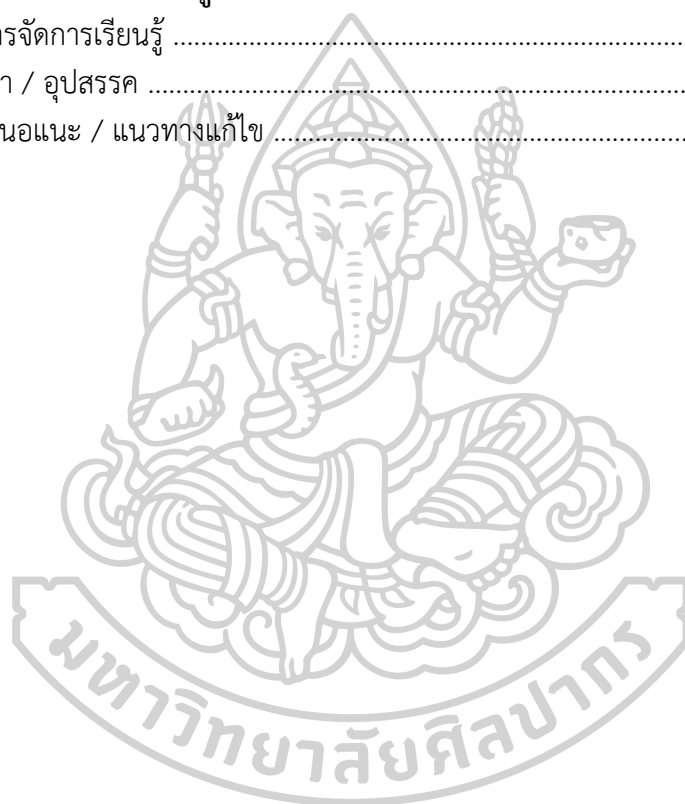
-

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

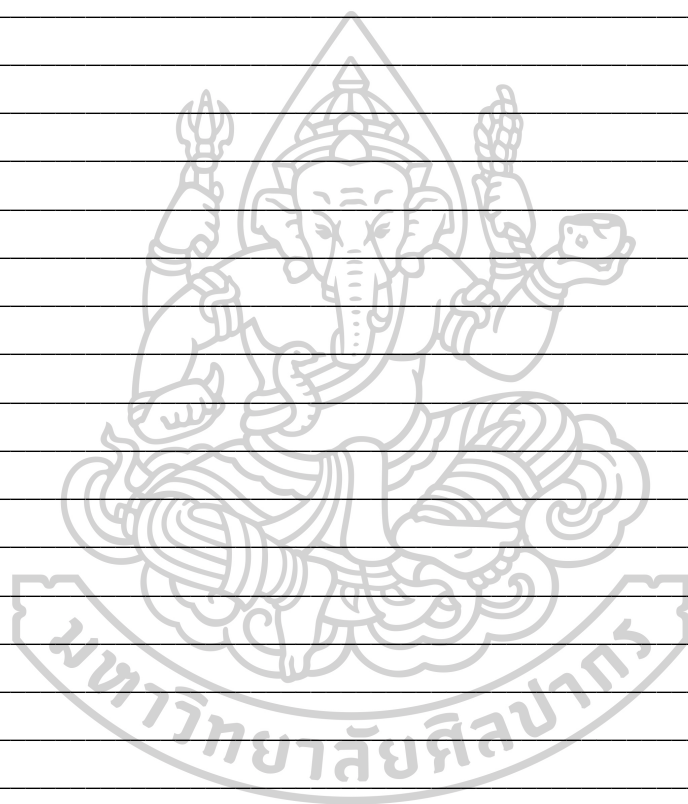
ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Schreibe einen Aufsatz über das Thema „unser schönes Erlebnis“

(ให้นักเรียนร่วมกันเขียนเล่าเรียงความภายใต้หัวข้อ ประสบการณ์ที่น่าสนใจของเรา โดยให้มี
ความยาว 130-150 คำ)

Unser schönes Erlebnis

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Sind die Deutschen Bierweltmeister
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง die andere Kultur kennenlernen
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนรู้จักวิถีชีวิตของชาวเยอรมันเกี่ยวกับเรื่องการผลิต และการบริโภคเบียร์
2. นักเรียนบอกความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตชาวเยอรมันและชาวไทยได้
3. นักเรียนบอกได้ว่าองค์ประกอบในการเขียนมีอะไรบ้าง
4. นักเรียนแยกได้ว่าองค์ประกอบแต่ละส่วนครอบคลุมข้อความใดบ้าง
5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชาวเยอรมัน

2. สาระสำคัญ

วัฒนธรรมการดื่มเบียร์เยอรมันเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เยอรมันเป็นประเทศที่มีสถิติการส่งออกเบียร์มากที่สุดในยุโรป และชาวเยอรมันบริโภคเบียร์มากเป็นอันดับ 3 ของโลก จากบทความเรื่องวัฒนธรรมเบียร์ของชาวเยอรมันนักเรียนจะได้วิเคราะห์องค์ประกอบในการเขียนบทความที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) Einleitung (ส่วนนำ) คือส่วนที่ใช้เกริ่นนำเข้าสู่เนื้อหาที่ผู้เขียนต้องการกล่าวถึง หากส่วนนำน่าสนใจจะช่วยจูงใจให้ผู้อ่านสนใจเนื้อหาที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงในลำดับถัดไป 2) Inhalt (เนื้อหา) คือส่วนใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการจะนำเสนอ โดยเนื้อหาสามารถเขียนได้ไม่จำกัดย่อหน้า และย่อหน้าที่ดีควรมีใจความสำคัญเพียงเรื่องเดียว และ 3) Schluss (ส่วนสรุป) คือส่วนสุดท้ายในการเขียนบทความ เป็นส่วนที่ใช้สรุปใจความสำคัญจากส่วนเนื้อหา การเขียนส่วนสรุปที่ดีจะช่วยเสริมให้บทความมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3. สาระการเรียนรู้

1. วิถีชีวิตของชาวเยอรมันเกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคเบียร์
2. องค์ประกอบในการเขียนบทความ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. ใบงานเรื่อง Übungen zum Text: Sind die Deutschen Bierweltmeister
2. กิจกรรม Wo steht das?

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
 ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
 เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
 เกณฑ์ดีขึ้นไป
 ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้งตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้งตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอผู้อื่น แสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่วมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ

2. ครูถามนักเรียนว่า Was denkt ihr: Sind die Deutschen Bierweltmeister? ให้นักเรียนอภิปรายโดยใช้โครงสร้าง Ich denke, Ich glaube, Ich meine, Ich vermute, (นักเรียนคิดว่าประเทศเยอรมันเป็นผู้นำด้านการบริโภคและการผลิตเบียร์หรือไม่ อภิปราย/บอกเล่าสั้น ๆ)

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(65 นาที)

(ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ)

1. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ Sind die Deutschen Bierweltmeister? และสรุปว่า War eure Vermutung richtig? (การคาดเดาของนักเรียนถูกต้องหรือไม่)

2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ตอบคำถาม 5 ข้อ และแบบฝึกหัดที่ 2 ทหาประโยคที่กำหนดให้อยู่บรรทัดใดในบทความ กลุ่มใดทำเสร็จเร็วที่สุด และคำตอบถูกต้องทั้งหมดจะได้คะแนน 5 คะแนน

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปคำตอบ คำศัพท์สำคัญ และสำนวนภาษาที่เป็นประโยชน์

4. ครูถามนักเรียนว่าองค์ประกอบของการเขียนบทความมีกี่องค์ประกอบ อะไรบ้าง

5. ครูชี้แจงว่าองค์ประกอบในการเขียนบทความมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ส่วนนำ (Einleitung), เนื้อหา (Inhalt), ส่วนสรุป (Schluss) พร้อมทั้งอธิบายหลักการเขียนในแต่ละองค์ประกอบ

6. ครูให้นักเรียนหาข้อมูลจากในบทความว่าประโยคใดบ้างเป็นส่วนนำ, เนื้อหา และสรุป

(ขั้นปฏิบัติภาระงาน)

7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปประเด็นเป็น Mind Map ลงในกระดาษที่แจกให้ว่า ในส่วนเนื้อหาให้ข้อมูลเกี่ยวกับอะไรบ้าง

ขั้นสรุป

(10 นาที)

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากบทความ และสรุปวิธีการเขียนบทความ

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- บทความเรื่อง Sind die Deutschen Bierweltmeister?
- PowerPoint zum Sind die Deutschen Bierweltmeister?

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- บทความเรื่อง Sind die Deutschen Bierweltmeister?
- ใบงานเรื่อง Übungen zum Sind die Deutschen Bierweltmeister?

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Sind die Deutschen Bierweltmeister?

1 Wenn es darum geht, welches Volk am meisten Bier trinkt, bekommen die Deutschen nur die Bronzemedaille. Sie schlucken 108 Liter Gerstensaft pro Einwohner und Jahr. Damit liegen sie knapp hinter den Österreichern, die mit 109 Litern auf Platz zwei kommen, der Meistertitel geht aber an die Tschechische Republik. Mit 158 Litern pro Jahr und Einwohner erreichen die Tschechen bei Bierkonsum den ersten Platz.

2 Mit etwa 10 Milliarden Litern pro Jahr produzieren die Deutschen zwar fast ein Viertel des Biers auf dem Europäischen Kontinent und sind damit mit großem Abstand Europameister. Aber in den USA und in China wird noch viel mehr Bier hergestellt. In der Bier-WM bleibt für Deutschland also auch nur die Bronzemedaille.

3 Unter den zwölf größten Brauereien der Welt ist keine einzige deutsche. Deutsche Brauhäuser sind in der Regel kleine oder mittelständische Betriebe. Kein Wunder also, dass von den insgesamt 1600 europäischen Brauereien etwa 1300 in Deutschland liegen.

4 Ein Gebiet, auf dem die Deutschen tatsächlich Weltmeister sind, ist das Gebiet der Bierkultur. Nirgendwo auf der Welt gibt es eine solche Vielfalt verschiedener Bierorten und Biermarken wie in Deutschland. Und in keinem anderen Land spielen jahrhundertealte Brautraditionen noch immer eine große Rolle.

5 Da gibt es zum Beispiel das „Deutsche Reinheitsgebot“ aus dem Jahr 1516. Nach diesem Gebot sind beim Bierbrauen nur vier Zutaten erlaubt: Wasser, Malz, Hopfen und Hefe. Seit fast 500 Jahren darf keine deutsche Brauerei etwas anderes zur Bierherstellung verwenden.

6 Das hohe Niveau der Braukunst in Deutschland sorgt dafür, dass die deutschen Brauerei-erzeugnisse weltweit einen ausgezeichneten Ruf haben. Deshalb exportiert Deutschland auch dreimal so viel Bier, wie es importiert. Aber Vielfalt und Qualität
7 haben ihren Preis und der Konkurrenzdruck durch billigeres und „charakterloseres“ Bier aus riesigen Industrieanlagen wächst von Jahr zu Jahr. Immer mehr kleine Brauereien werden von den Kosten aufgeessen und müssen mit der Bierproduktion aufhören. Die 15 größten deutsche Betriebe produzieren heute bereits mehr als zwei Drittel das gesamten deutschen Biers.

Dazu kommt, dass Bier im gesamten deutschsprachigen Raum nicht mehr im *Trend* liegt. Während der Verbrauch von alkoholfreien Getränken immer weiter zunimmt, sinkt der Bierkonsum Jahr für Jahr: Trank der Durchschnittsdeutsche vor 20 Jahren noch 142 Liter Bier pro Jahr, so sind es jetzt nur noch 108 Liter. Zum Vergleich: Der Pro-Kopf-Konsum von Mineralwasser stieg in Deutschland von 13 Litern im Jahr 1970 auf heute über 90 Liter.

Für Biertrinker ist Deutschland trotzdem auch heute noch ein echtes Paradies. Ob in Bayern, in Sachsen oder in Friesland, ob in München, Köln, Düsseldorf oder Berlin-
 8 überall findet man viele hervorragende Biere. Bierfreunde aus aller Welt besuchen das Oktoberfest in München. Es ist das größte Bierfest der Welt. Die Deutschen sind eben doch Bierweltmeister! Na dann: Prost!

Bronze:	rotbraune Metallmischung
schlucken:	aus dem Mund in den Magen bringen
Gerste:	Getreidesorte, mit Gerstensaft ist hier Bier gemeint
Brauerei:	dort wird Bier gemacht, gebraut
Vielfalt:	viele unterschiedliche Sorten
Gebot:	etwas, was man tun muss, weil es ein Gesetz bzw. eine feste Regel ist
Malz:	Getreide, das erst ins Wasser gelegt und dann getrocknet wird
Hopfen:	Pflanze, die an hohen Stangen wächst, zum Bierbrauen wird die Frucht verwendet
Hefe:	Organismus, der bewirkt, dass Brot- oder Kuchenteig größer und Flüssigkeit zu
Alkohol wird	erzeugt
erzeugnis:	Produkt, Ware
einen	guten Ruf haben: beliebt sein

เฉลยแบบฝึกหัด

Markiert die Antwort!

- In Welchen Ländern trinkt man am meisten Bier?
 - In Tschechien
- Wo wird das meiste Bier produziert?
 - In den USA und in China.
- Was ist für deutsche Brauereien "typisch"?
 - Es sind kleine und mittelständische Betriebe.
- Wie viele Zutaten darf deutsches Bier haben?
 - Vier Zutaten.
- Die Deutschen trinken ihr Bier. Was machen sie noch damit?
 - Sie exportieren es.

Wo steht das im Text?

- Man sagt, dass Deutschland ein Land mit Bierkultur ist, denn nirgendwo gibt es so viele verschiedene Biersorten und Biermarken wie dort. **(Z.23-27)**
- Alte Brautraditionen sind für die deutschen Bierbrauer immer noch "Brau-Rezepte" von früher. **(Z.27-29)**
- Das "Reinheitsgebot" regelt, welche Zutaten **(Z.31-33)**
- Immer mehr kleine Brauereien in Deutschland müssen schließen, weil sie ihr Bier nicht so billig verkaufen können wie große Bierproduzenten. **(Z.46-48)**
- Wenn der Bierkonsum sinkt, bedeutet das, dass immer weniger Leute Bier trinken? **(Z.55-59)**

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Typisch Thailand
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง die andere Kultur kennenlernen
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวางแผนการเขียนบทความได้
2. นักเรียนสามารถเขียนบทความเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของคนไทยได้

2. สาระสำคัญ

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของไทยมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความหลากหลาย และ น่าสนใจ การเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยให้มีความน่าสนใจผู้เขียนจะต้อง คำนึงถึงองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน คือ 1) Einleitung (ส่วนนำ) 2) Inhalt (เนื้อหา) และ 3) Schluss (ส่วนสรุป) โดยต้องมีการวางแผนในการหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการจะสื่อสาร และลำดับ เนื้อหาให้มีความต่อเนื่องและน่าสนใจ ประกอบกับการเลือกใช้คำศัพท์ กาล และสำนวนที่เหมาะสม กับเนื้อหา จะช่วยให้บทความนั้นมีความน่าสนใจ

3. สาระการเรียนรู้

1. องค์ประกอบในการเขียนบทความ
2. การวางแผนการเขียนบทความ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้
มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. การเขียนบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของคนไทย

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
เกณฑ์การประเมินการเขียน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป
การเขียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้งตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้งตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่วมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

- 17-20 คะแนน หมายถึง ดีมาก
- 14-16 คะแนน หมายถึง ดี
- 11-13 คะแนน หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด มากกว่า 15 คำ ขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนแต่ละประเภท	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหา หรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
การลำดับเนื้อหา	ลำดับเนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอน และร้อยเรียงอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งบทความ	มีการลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอน และมีความต่อเนื่อง แต่ไม่ตลอดทั้งบทความ	ไม่มีการลำดับเนื้อหา และเขียนใจความไม่ต่อเนื่องกันในแต่ละย่อหน้า
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ

2. ครูสอบถามนักเรียนว่าหากจะเขียนบทความเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของคนไทย นักเรียนจะเขียนเรื่องใด ให้นักเรียนอภิปรายในกลุ่มและนำเสนอ

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(80 นาที)

(ขั้นปฏิบัติภาระงาน)

1. ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนประเด็นที่ต้องการนำเสนอ ในหัวข้อที่แต่ละกลุ่มตกลงจะเขียนบทความ โดยยกตัวอย่าง เช่น การเขียนเรื่องอาหารอาจเขียนให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้ ที่มาของอาหาร ส่วนผสม วิธีทำ สาเหตุที่เป็นอาหารประจำชาติ สลิติน่าสนใจเกี่ยวกับอาหารนั้น เป็นต้น โดยครูคอยให้คำแนะนำแต่ละกลุ่ม

2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาข้อมูลเพิ่มเติม และเขียนบทความ โดยครูคอยให้ความช่วยเหลือ และย้ำเตือนถึงแนวทางการเขียนบทความที่นักเรียนได้เรียนไปในคาบก่อนหน้า

3. ครูให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันอ่านงานของกลุ่มอื่น ๆ และโหวตผลงานที่ตนเองชื่นชอบ กลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะได้รับคะแนน 5 คะแนน

ขั้นสรุป

(10 นาที)

(ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน)

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปปัญหาและยกตัวอย่างประโยคที่น่าสนใจของแต่ละกลุ่ม

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- พจนานุกรมออนไลน์ www.dict.cc

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

-

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง dem Himmel entgegen
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Musik Musik Musik
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกวลีที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงได้
2. นักเรียนสามารถใช้วลีในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลง และศิลปินได้
3. นักเรียนบอกโครงสร้างของประโยคที่ใช้ขยายความได้ (dass-Satz)
4. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงหรือศิลปินโดยใช้โครงสร้างประโยคแบบ dass-Satz ได้
5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมเยอรมัน

2. สาระสำคัญ

วัฒนธรรมการฟังเพลงเป็นวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างแพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก การฟังเพลงและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงเป็นหัวข้อสนทนาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการรู้จักวลี หรือโครงสร้างภาษาเยอรมันที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลง จะช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงหรือศิลปินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

1. วลีภาษาเยอรมันที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงและศิลปิน
2. โครงสร้างภาษาที่ใช้ในการขยายความคิดเห็นในชัดเจนขึ้น (dass-Satz)

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้
มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. แบบฝึกหัดเรื่อง Einhoch6 am 3. Juni in der Muffathalle
2. กิจกรรม Wie findest du das Lied
3. ใบงานเรื่อง Musik Musik Musik

7. การวัดและการประเมินผล**วิธีวัดและประเมิน**

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
ตรวจความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป
ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่รวมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ
2. ครูถามนักเรียนว่า Kennt ihr deutschsprachige Lieder oder Bands und Sänger/in aus Deutschland, Österreich oder der deutschsprachigen Schweiz? Erzählt. (นักเรียนรู้จักบทเพลงภาษาเยอรมัน หรือวงดนตรี นักร้อง จากประเทศเยอรมัน ออสเตรีย หรือ สวิสเซอร์แลนด์ บ้างหรือไม่ อภิปราย/ บอกเล่าสั้น ๆ)

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(80 นาที)

(ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ)

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ภายในกลุ่มเป็นกลุ่มละ 2 คู่ จากนั้นให้อ่านบทความเรื่อง Einhoch 6 am 3. Juni in der Muffathalle จากในหนังสือ Klasse A2 (Kursbuch, Seite 50) พร้อมทั้งตอบคำถามจำนวน 7 ข้อ และให้สมาชิกทั้ง 4 คนนำคำตอบมาเปรียบเทียบกับ จากนั้นให้เขียนคำตอบของกลุ่มลงใน Google Form โดยจะคิดคะแนนข้อละ 1 คะแนน และกลุ่มที่ส่งคำตอบเร็วที่สุด และตอบถูกต้องจะได้คะแนนความเร็วเพิ่ม 3 คะแนน และลดหลั่นลงตามลำดับ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทความ ตอบคำถาม เปรียบเทียบคำตอบภายในกลุ่ม และส่งคำตอบของกลุ่ม
3. ครูสรุปคะแนนให้แต่ละกลุ่มทราบ
4. ครูแจกบัตรเปล่าให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ใบ ชี้แจงนักเรียนให้ฟังเพลง Dem Himmel entgegen และให้เขียนคำตอบลงในบัตรว่า Welches Thema hat das Lied? Wetter, Sport oder Freiheit? (บทเพลงที่ได้ฟังมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร) เมื่อเพลงจบลงให้ทุกกลุ่มยกบัตรเพื่อแสดงคำตอบของกลุ่มตนเอง
5. ครูอธิบายเนื้อหาสำคัญของบทเพลงและเฉลยว่าเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ Freiheit
6. ครูให้นักเรียนจัดเรียงข้อมูลลิสต์ที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น โดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อคือ ชอบ, ไม่ชอบ และเฉย ๆ โดยครูเดินให้คำแนะนำขณะนักเรียนทำกิจกรรม และบันทึกคะแนนกลุ่ม จากนั้นเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบบนกระดาน
7. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ในใบงาน และแจ้งให้นักเรียนทราบว่าคะแนนใบงานของแต่ละคนจะถูกนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

(ขั้นปฏิบัติการงาน)

8. ครูแจกเนื้อเพลง และให้นักเรียนฟังเพลงอีกครั้ง และเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงโดยใช้วลีตัวอย่างจากกิจกรรมก่อนหน้าในการแสดงความคิดเห็น
9. ครูแจกบัตรเปล่าให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ใบ และให้ฟังบทสนทนาระหว่าง Sophie และแม่ ให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบลงในบัตรว่า Was möchte Sophie? (โซฟีต้องการอะไร) และยกบัตรเพื่อแสดงคำตอบของกลุ่มตนเอง

10. ครูให้นักเรียนฟังบทสนทนาอีกครั้ง และตอบคำถามว่าใครเป็นคนพูดประโยคต่อไปนี้อยู่ในแบบฝึกหัดที่ 3 จากนั้นนักเรียนตรวจสอบคำตอบภายในกลุ่ม และเฉลย

11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตประโยคจากแบบฝึกหัดที่ 3 และช่วยกันสรุปการเรียงประโยค จากนั้นครูอธิบายสรุปการใช้ประโยค dass-Satz เพื่อขยายความอีกครั้ง

12. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 และ 5 เรื่องการใช้ dass-Satz

ขั้นสรุป

(10 นาที)

ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียน Zusammenfassung สรุปบทเรียนที่ได้เรียนในวันนี้

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน Klasse A2 บทที่ 5
- PowerPoint เรื่อง über ein Lied sprechen und schreiben
- ใบงานเรื่อง Musik Musik Musik

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

dass-Satz เป็นประโยคขยายความแบบ Nebensatz จึงต้องวางคำกริยาไว้ท้ายสุดของประโยคเสมอ

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- หนังสือเรียน Klasse A2 บทที่ 5
- ใบงานเรื่อง Musik Musik Musik

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

กิจกรรม Wie findest du das Lied?

Mir gefällt das Lied sehr gut.
Ich finde es super.
Das ist echt toll.
Die Melodie / Der Text / Der Rhythmus ist wirklich schön.
Die Stimme ist wirklich schön.
Ich verstehe den Text gut.
Ich finde es ganz gut.
Es geht so.

Na ja...
Die Melodie / Der Text / Der Rhythmus ist ganz okay.
Die Stimme ist ganz okay.
Aber Einige Wörter kann ich nicht verstehen.
Mir gefällt das Lied überhaupt nicht.
Das ist echt furchtbar.
Ich finde die Melodie / den Text / den Rythmus schrecklich.
Ich finde die Stimme schrecklich.
Leider verstehe ich den Text nicht.

เนื้อเพลง„Dem Himmel entgegen“

Ich stoße den König vom Thron,
 lauf mit Lichtgeschwindigkeit über die Dächer davon.
 Die Funken fliegen, haben Feuer entfacht.
 Und mit glühenden Strahlen
 renn ich raus aus der Nacht.
 Und ich... lasse los, bin umgossen von Licht und...
 umarm den Tod, bis der Mauern der Burg,
 steig aus Trümmern empor, erleb die Wiedergeburt.

Und ich lauf, lauf, lauf, so weit ich kann,
 dem Himmel entgegen, die Sonne entlang...
 Und ich lauf, lauf, lauf, so schnell ich kann.
 Ich halte nicht an.

Und ich lauf, lauf, lauf, so weit ich kann,
 dem Himmel entgegen, die Sonne entlang...
 Und ich lauf, lauf, lauf, so weit es geht.
 Ich bin aufm Weg.

Ich breche aus aus meinem Käfig,
 pack meine Träume in die Tasche und ich erhebe mich,
 steig mit Rauch auf, das Feuer in mir brennt, schweb über Stadt, Land und Fluss, hab
 alle Ängste versenkt.

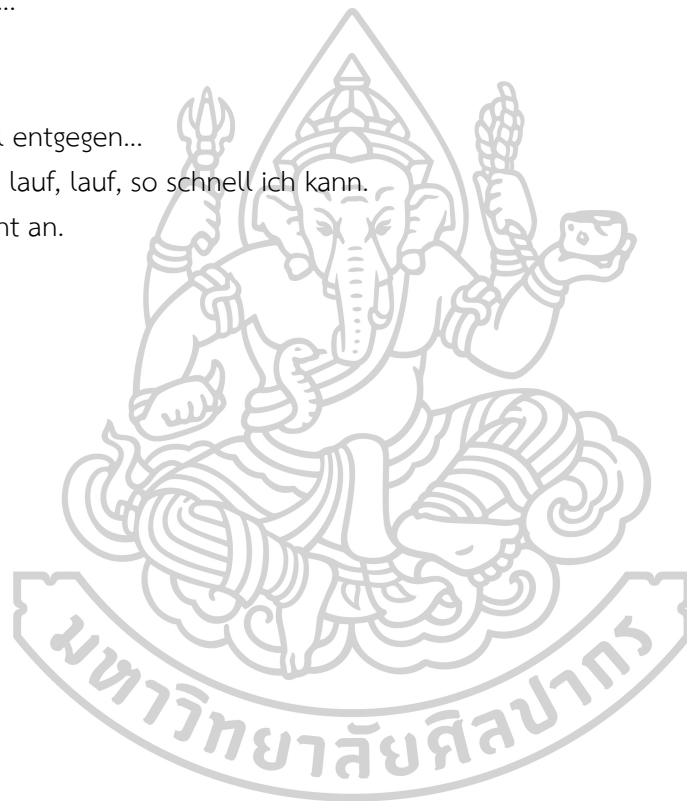
Die Letzte Häutung hat schon längst begonnen.
 Mein neues Licht strahlt stärker als einhunderttausend Sonnen.
 Meine Siebenmeilenstiefel wachsen wie angegossen.
 Alle Zweifel verrotten.
 Hab alle Ängste durchbrochen.

Und ich lauf, lauf, lauf, so weit ich kann,
 dem Himmel entgegen, die Sonne entlang...
 Und ich lauf, lauf, lauf, so schnell ich kann.
 Ich halte nicht an.

Und ich lauf, lauf, lauf, so weit ich kann,
dem Himmel entgegen, die Sonne entlang...
Und ich lauf, lauf, lauf, so weit es geht.
Ich bin aufm Weg.

Endlich angekommen.
Hier fühl ich mich wohl.
Hier will ich bleiben, mich erholen.
Kopf leer, Beine taub,
ich atme ein...

Und ich lauf
dem Himmel entgegen...
Und ich lauf, lauf, lauf, so schnell ich kann.
Ich halte nicht an.

Name _____

Klasse _____ Nr. _____

Arbeitsblatt Musik Musik Musik

Übungs 1: Über ein Lied sprechen

Schreib die Antwort.

1. Wie findest du das Lied? Die Melodie ist ganz okay.
okay / ist / Die Melodie / ganz /.
2. Wie gefällt ihr der Text? _____
nicht / verstehen / ich / Einige Wörter / kann /.
3. Die Stimme ist super, oder?
) finde / ich / schrecklich / die Stimme / .
4. Und das Lied von Mike Singer? _____
sehr / gefällt / Mir / das Lied / gut /.
5. Gefällt dir auch der Text? _____
nicht / Leider / verstehe / den Text / ich

Übung 2: Wie findest du das Lied „Dem Himmel entgegen“

Schreibe bitte deine Meinung über das Lied, der Text und die Stimme.

Übung 3: Wer sagt das?

Schreibe Sophie oder ihre Mutter

1. _____ sagt, dass sie die Band toll findet.
2. _____ sagt, dass sie zu dem Konzert gehen möchte.
3. _____ sagt, dass am nächsten Tag Schule ist.
4. _____ sagt, dass alle Freunde zu dem Konzert gehen dürfen.
5. _____ sagt, dass die Schüler zu jung sind.
6. _____ sagt, dass die Klassenlehrerin das Konzert empfohlen hat.
7. _____ sagt, dass die Jugendlichen abholt.
8. _____ sagt, dass die Tickets teuer sind.

Übung 4 : Was sagen die Jugendlichen?

Schreib dass- Sätze

Sophie: ich darf am Donnerstag zu dem Konzert gehen

Mia: Clara kann echt gut singen

Sinan: Ich war am Wochenende zum ersten Mal auf einem Konzert.

Clara: Mein Bruder ist auch in der Schulband.

Florian: Ich spiele seit drei Jahren Gitarre.

1. Sophie sagt, dass sie

_____.

2. Mia findet,

_____.

3. Sinan berichtet,

_____.

4. Clara erzählt,

_____.

5. Florian sagt,

_____.

Übung 5: Was denkst du?

Wähl aus und schreib dann fünf Sätze mit „dass“

Ich finde, ... Ich glaube, ... Ich denke, ...	Mit Musik geht alles besser.
	Ohne Musik kann man nicht leben
	Musik ist nicht so wichtig.
	Auf Konzerten sind zu viele Menschen.
	Die Musik im Radio ist langweilig.
	Die Konzerte von berühmten Band sind zu teuer.
	Ein tolles Konzert vergisst man nie.
	Musiker brauchen auch gute Musikvideos.

เฉลยกิจกรรมและใบงาน

😊	😞	😬
<p>Mir gefällt das Lied sehr gut.</p> <p>Ich finde es super.</p> <p>Das ist echt toll.</p> <p>Die Melodie / Der Text / Der Rhythmus ist wirklich schön.</p> <p>Die Stimme ist wirklich schön.</p> <p>Ich verstehe den Text gut.</p> <p>Ich finde es ganz gut.</p>	<p>Es geht so.</p> <p>Na ja...</p> <p>Die Melodie / Der Text / Der Rhythmus ist ganz okay.</p> <p>Die Stimme ist ganz okay.</p> <p>Aber Einige Wörter kann ich nicht verstehen.</p>	<p>Mir gefällt das Lied überhaupt nicht.</p> <p>Das ist echt furchtbar.</p> <p>Ich finde die Melodie / den Text / den Rhythmus schrecklich.</p> <p>Ich finde die Stimme schrecklich.</p> <p>Leider verstehe ich den Text nicht.</p>

เฉลยกิจกรรม Wie findest du das Lied?

เฉลยใบงาน Arbeitsblatt Musik Musik Musik

Übungs 1: Über ein Lied sprechen

Schreib die Antwort.

- Wie findest du das Lied? **Die Melodie ist ganz okay.**
okay / ist / Die Melodie / ganz / .
- Wie gefällt ihr der Text? **Einige Wörter kann ich nicht verstehen.**
nicht / verstehen / ich / Einige Wörter / kann / .
- Die Stimme ist super, oder? **Die Stimme finde ich schrecklich.**
finde / ich / schrecklich / die Stimme / .
- Und das Lied von Mike Singer? **Mir gefällt das Lied sehr gut.**
sehr / gefällt / Mir / das Lied / gut / .
- Gefällt dir auch der Text? **Leider verstehe ich den Text nicht.**
nicht / Leider / verstehe / den Text / ich / .

Übung 2: Wie findest du das Lied „Dem Himmel entgegen“

Schreibe bitte deine Meinung über das Lied, der Text und die Stimme.

Mir gefällt das Lied sehr gut. Ich finde die Melodie sehr schön und Die Stimme von dem Sänger ist wirklich schön. Aber ich kann lieder einige Wörter nicht verstehen.

Übung 3: Wer sagt das?

Schreibe Sophie oder ihre Mutter

1. Sophie sagt, dass sie die Band toll findet.
2. Sophie sagt, dass sie zu dem Konzert gehen möchte.
3. ihre Mutter sagt, dass am nächsten Tag Schule ist.
4. Sophie sagt, dass alle Freunde zu dem Konzert gehen dürfen.
5. ihre Mutter sagt, dass die Schüler zu jung sind.
6. Sophie sagt, dass die Klassenlehrerin das Konzert empfohlen hat.
7. ihre Mutter sagt, dass die Jugendlichen abholt.
8. ihre Mutter sagt, dass die Tickets teuer sind.

Übung 4 : Was sagen die Jugendlichen?

Schreib dass- Sätze

Sophie: ich darf am Donnerstag zu dem Konzert gehen

Mia: Clara kann echt gut singen

Sinan: Ich war am Wochenende zum esrten Mal auf einem Konzert.

Clara: Mein Bruder ist auch in der Schulband.

Florian:Ich spiele seit drei Jahren Gitarre.

1. Sophie sagt, dass sie ich am Donnerstag zu dem Konzert gehen darf.
2. Mia findet, dass Clara echt gut singen kann.
3. Sinan berichtet, dass er am Wochenende zum esrten Mal auf einem Konzert war.
4. Clara erzählt, dass ihr Bruder auch in der Schulband ist.
5. Florian sagt, dass er seit drei Jahren Gitarre spielt.

Übung 5: Was denkst du?

Wähl aus und schreib dann fünf Sätze mit „dass“

Ich finde, ... Ich glaube, ... Ich denke, ...	Mit Musik geht alles besser.
	Ohne Musik kann man nicht leben
	Musik ist nicht so wichtig.
	Auf Konzerten sind zu viele Menschen.
	Die Musik im Radio ist langweilig.
	Die Konzerte von berühmten Band sind zu teuer.
	Ein tolles Konzert vergisst man nie.
	Musiker brauchen auch gute Musikvideos.

1. Ich finde, dass mit Musik alles besser geht.
2. Ich finde, dass ich ohne Musik nicht leben kann.
3. Ich denke, dass Musik nicht so wichtig ist.
4. Ich denke, dass zu viele Menschen auf Konzerte sind.
5. Ich finde, dass die Musik im Radio langweilig ist.
6. Ich glaube, dass die Konzerte von berühmten Band zu teuer sind.
7. Ich glaube, dass ein tolles Konzert man nie vergisst.
8. Ich glaube, dass Musiker auch gute Musikvideos brauchen.

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Musik Interview หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Musik Musik Musik
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนรู้จักหัวข้อที่นำมาใช้ในการสนทนาเกี่ยวกับดนตรี
2. นักเรียนสามารถบอกถึงความสำคัญของดนตรีที่มีต่อตนเอง และบอกลักษณะนิสัยในการฟังดนตรีของตนเองได้
3. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยในการฟังดนตรีของตนเองกับบุคคลอื่นได้
4. นักเรียนสามารถให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้
5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเยอรมัน

2. สาระสำคัญ

วัฒนธรรมการฟังเพลงเป็นวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างแพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก การฟังเพลงและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงเป็นหัวข้อสนทนาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน การทำความรู้จักหัวข้อที่นำมาใช้ในการสนทนา และการฝึกสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน จะช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

1. คำถามที่สามารถพบได้ในการสนทนาเกี่ยวกับดนตรี

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. ใบงานเรื่อง Musik Interview

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป
ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยออกพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่วมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ

2. ครูถามนักเรียนว่า Wie oft und wann hörst du Musik?. (นักเรียนฟังเพลงบ่อยเพียงใด และมักฟังเพลงในช่วงเวลาใด อภิปราย/ บอกเล่าสั้น ๆ)

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(30 นาที)

(ขั้นปฏิบัติภาระงาน)

1. ครูแจกใบงานเรื่อง Musik Interview ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม และชี้แจงให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยให้เติมคำตอบลงในตาราง โดยเริ่มจากการตอบโดยใช้ข้อมูลของตนเอง จากนั้นให้สัมภาษณ์เพื่อนในกลุ่มให้ครบทุกคน และนำข้อมูลที่ได้จากเพื่อนมาเขียนสรุปสั้น ๆ

2. ครูอธิบายคำถาม

3. ครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม โดยครูคอยตรวจสอบ และให้ความช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

(15 นาที)

1. ครูสรุปประโยคที่ใช้ในการตอบคำถามที่ได้จากกลุ่มต่าง ๆ ให้นักเรียน อธิบายวิธีการตอบที่แตกต่างกัน รวมถึงสรุปข้อความที่นักเรียนจะได้พบในการสนทนาเรื่องดนตรี

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิดว่าจะมีคำถามใดอีกบ้างที่สามารถนำมาใช้ในการสนทนาเกี่ยวกับความชอบในการฟังดนตรี

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน Klasse A2 บทที่ 5
- ใบงานเรื่อง Musik Interview

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- หนังสือเรียน Klasse A2 บทที่ 5
- ใบงานเรื่อง Musik Interview

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Name _____

Klasse _____ Nr. _____

Musik Interview

1. Interview deine Freunde in der Gruppe und mach Notiz?

Frage \ Name	ich			
1. Wie wichtig ist Musik für dich?				
2. Bei welcher Musik hast du gute Laune?				
3. Wann hörst du Musik?				
4. Wie heißt dein/e Lieblingsänger/in/ oder deine Lieblingsband?				
5. Zu welchem Konzert möchtest du gern gehen?				
6. Welcher Musikstil hörst du am liebsten?				

2. Beschreib die Antworten von deinen Freunden.

1) _____

2) _____

3) _____

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Mein Lieblingsänger
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Musik Musik Musik
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องหรือวงดนตรีที่ตนเองชอบได้
2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนักร้องหรือวงดนตรีที่ชอบได้

2. สาระสำคัญ

บุคคลทั่วไปในสังคมย่อมมีนักร้องหรือวงดนตรีที่ตนเองชื่นชอบ การเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องหรือวงดนตรีที่ตนเองชื่นชอบ โดยแสดงความคิดเห็นของตนเองประกอบจะทำให้งานเขียนมีความน่าสนใจมากขึ้นกว่าการเขียนให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเพราะเหตุใดผู้เขียนถึงชื่นชอบนักร้องหรือวงดนตรีนี้

3. สาระการเรียนรู้

1. การเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องหรือวงดนตรี โดยแสดงความคิดเห็นประกอบ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

6. ภาระงาน

1. ใบงานเรื่อง Mein Lieblings...

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน	ตรวจความถูกต้องของผลงาน
เครื่องมือวัดและประเมิน	แบบประเมินการเขียน
เกณฑ์การวัดและประเมิน	ผลงานอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

1. ครูถามนักเรียนว่า Wie heißt euer Lieblingsänger/eure Lieblingsängerin oder eure Lieblingsband? (ใครคือศิลปินที่นักเรียนชื่นชอบ) และให้นักเรียนตอบคำถามโดยการพิมพ์ชื่อศิลปินทางแอปพลิเคชัน Mentimeter

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(35 นาที)

(ขั้นปฏิบัติการระงาน)

1. ครูแจกใบงานเรื่อง Mein Lieblings... ให้นักเรียน และชี้แจงภาระงาน ให้นักเรียนทราบว่าให้นักเรียนหาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินที่ตนเองชื่นชอบประกอบด้วย ชื่อ อายุ แนวเพลง ผลงานสร้างชื่อเสียง และเพลงยอดนิยมของศิลปิน จากนั้นให้นักเรียนนำข้อมูลมาเขียนเป็นบทความเรื่องศิลปินที่ฉันชื่นชอบ โดยต้องเขียนไม่น้อยกว่า 80 คำ และต้องแสดงความคิดเห็นที่มีต่อศิลปินไม่น้อยกว่า 3 ประโยค

2. ครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม โดยครูคอยตรวจสอบ และให้ความช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

(10 นาที)

(ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน)

1. ครูและนักเรียนอภิปรายปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติการระงานร่วมกัน โดยสอบถามปัญหาที่นักเรียนพบ และยกตัวอย่างประโยคที่ดีที่ครูพบจากงานเขียนของเพื่อนในชั้น รวมถึงยกตัวอย่างประโยคที่นักเรียนมักเขียนผิด เพื่อแก้ไขความเข้าใจให้แก่นักเรียน

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง Mein Liebling...

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

-

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- ใบงานเรื่อง Mein Lieblings...

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วน ทั้ง 3 องค์ประกอบ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหาหรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิดไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง die Umweltschutz หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Gut für uns
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมได้
2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำนามและคำกริยาที่มีความสัมพันธ์กันได้
3. นักเรียนแต่งประโยคเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ได้
4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้

2. สาระสำคัญ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่มีความสำคัญระดับโลก ทั่วโลกได้ตระหนักถึงการรักษาและป้องกันสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและการรักษาสิ่งแวดล้อม จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสามารถอ่านบทความเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และสื่อสารเกี่ยวกับแนวทางในการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการรักษาสิ่งแวดล้อม

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

มุ่งมั่นในการทำงาน

6. ภาระงาน

1. แบบสอบถามเรื่อง Umwelttest
2. กิจกรรมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์
3. กิจกรรมเรื่อง Schulprojekt
4. บทความเรื่อง Wie war dein Tag?
5. กิจกรรม Was macht ihr für die Umwelt.

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป
ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบจากพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติตามภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติตามภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติตามภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่วมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(15 นาที)

(ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ)

1. ครูแจกแบบสอบถามเรื่อง Umwelttest (แบบประเมินว่านักเรียนเป็นผู้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพียงใด) ให้นักเรียนทำเพื่อประเมินตนเอง

2. ครูแจก Auswertung zum Test (ตารางคะแนนและผลการประเมิน) และให้นักเรียนรวมคะแนนของตนเอง

3. ครูให้นักเรียนอ่านผลการประเมินว่าตนเองเป็นผู้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากเพียงใด

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(70 นาที)

(ขั้นปฏิบัติภาระงาน)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ

2. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพบนสไลด์และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันจับคู่รูปภาพและวลีที่สัมพันธ์กัน (Welches erhalten ist gut für dich und für die Umwelt? Verbinde Die Ausdrücke mit den Bildern)

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ประโยคที่สัมพันธ์กัน (Jeder kann etwas tun. Was passt zusammen) กลุ่มใดเสร็จก่อนจะได้คะแนน 5 คะแนน

4. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ Schulprojekte อ่านข้อความจากบนรูปภาพ จากนั้นฟังบทพูดและตอบคำถามว่าใครทำโปรเจกต์ใด (Wer hat welches Thema bearbeiten?) กลุ่มใดตอบเร็วที่สุดและถูกต้องทั้งหมดจะได้รับคะแนน 5 คะแนน

5. ครูแจกประโยคเกี่ยวกับการรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนจับคู่วลีกับรูปภาพ Schulprojekte ในกิจกรรมก่อนหน้า กลุ่มใดตอบเร็วที่สุดและถูกต้องทั้งหมดจะได้รับคะแนน 5 คะแนน

6. ครูแจกใบงาน Sind die Aussagen richtig oder falsch ให้นักเรียนทุกคนให้นักเรียนอ่านประโยคทั้ง 6 ประโยค จากนั้นให้นักเรียนฟังบทพูด และเขียนว่าประโยคใดถูก ประโยคใดผิด โดยให้แก้ไขข้อมูลในประโยคที่ผิดด้วย พร้อมทั้งชี้แจงนักเรียนว่าให้หลังจากนักเรียนได้ฟังบทพูดครบ 2 ครั้งแล้วครูจะเก็บใบงานของทุกคนทันที และนำคะแนนแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม โดยการสลับกลุ่มกันตรวจ

7. ครูให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง Aktiv für die Umwelt และนำคำที่กำหนดให้ไปเติมให้ถูกต้อง

8. ครูให้นักเรียนอ่านบทความ Wie war dein Tag และหาประโยคเกี่ยวกับการกระทำที่ส่งผลดี และผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามทาง Padlet กลุ่มใดส่งคำตอบเร็วที่สุดและถูกต้องทั้งหมดจะได้รับคะแนน 5 คะแนน

ขั้นสรุป

(15 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์ และสำนวนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2. ให้นักเรียนเขียนประโยคคนละหนึ่งประโยคผ่านทาง Mentimeter ว่านักเรียนจะทำอะไรเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียนและแบบฝึกหัด Klasse A2 บทที่ 6 Gut für uns
- PowerPoint เรื่อง Für die Umwelt
- แบบสอบถามเรื่อง Umwelttest

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

คำศัพท์

die Umwelt	das Klima	der Müll	die Plastiktüte	das Papier
das Meer	das Glas	die Energie	die Taschen	die Sachen
die Dinge	die Verpackung	das Wasser	die Dusche	das Licht
die Pflanze	das Verhalten	der Strom	umweltfreundlich	recyclen
sparen	leihen	trennen	wegwerfen	tauschen
kaputt	reparieren	teilen	verbrauchen	

สำนวน

- Bleib nur kurz unter der Dusche.
- Mach das Licht aus, wenn du aus dem Haus geht.
- Kauf nicht immer neue Sachen.
- Wirf nicht alles gleich weg.
- Lauf zur Schule oder fahr mit dem Rad.
- Nimm zum Einkaufen eine Tasche mit.
- Ich fahre mit dem Bus/Zug/U-Bahn zu...
- Ich schenke den Freunden/der Schwester/ dem Bruder die alten Kleider
- Ich fahre Fahrrad/ mit dem Skateboard

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- หนังสือเรียน Klasse A2 บทที่ 6

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Umwelttest

1. Du gehst aus dem Haus Welches Bild passt zu dir?

2. Bücher, Comics, Zeitschriften...- Was magst du?

Ich kaufe alles.

Ich leihe Dinge in der
Bücherei.

Ich tauche mit anderen

3. Beim Einkaufen - Welches passt zu dir?

4. Handy kaputt – Was machst du?

5. Wie kommst du zur Schule?

A. Mit dem Bus / Mit der Bahn.

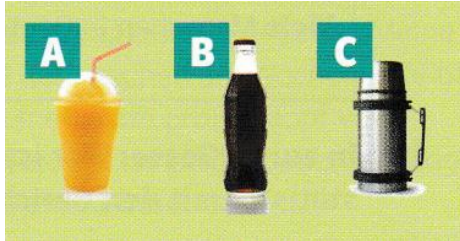
B. Zu Fuß / Mit dem Fahrrad.

C. Mit dem Auto.

6. Wie lange duschst du?

- A. 3 Minuten B. 10 Minuten. C. 30 Minuten.

7. Getränke unterwegs – Welches Bild passt zu dir?

8. Wie oft kaufst du neue Kleidung?

- A. Zweimal im Monat.
B. Alle zwei Monate.
C. Dreimal im Jahr.

9. Was isst du oft?

Auswertung zum Test

1.	A 0 Punkte	B 3 Punkte	C 2 Punkte
2.	A 0 Punkte	B 3 Punkte	C 3 Punkte
3.	A 1 Punkte	B 0 Punkte	C 3 Punkte
4.	A 0 Punkte	B 3 Punkte	C 1 Punkte
5.	A 2 Punkte	B 3 Punkte	C 0 Punkte
6.	A 3 Punkte	B 1 Punkte	C 0 Punkte
7.	A 0 Punkte	B 2 Punkte	C 3 Punkte
8.	A 0 Punkte	B 2 Punkte	C 3 Punkte
9.	A 3 Punkte	B 0 Punkte	C 3 Punkte

0 bis 8 Punkte

Na, über Umwelt und gesundes Leben denkst du nicht so viel nach, oder? Aber vielleicht kannst einmal überlegen, was du in Zukunft tun kannst: weniger Müll machen, Energie sparen, dich mehr bewegen, gesund essen, weniger kaufen ... Es gibt viele Möglichkeiten und es muss ja nicht gleich alles sein.

9 bis 19 Punkte

Schon ganz gut. Du weißt, was gesund und gut für dich und die Umwelt. Aber du tust es nicht immer. Wo kannst du noch etwas besser werden: Energie, Ernährung, Müll, Verkehr?

20 bis 27 Punkte

Du weißt ganz genau, was gut für die Umwelt ist, lebst gesund und ökologisch. Du machst wenig Müll, sparst Energie und Wasser und musst nicht immer alles kaufen. Mach unbedingt weiter so! Dein Verhalten ist gut für dich und hilft der Umwelt.

Jeder kann etwas tun? Was passt zusammen?

1. Bleib nur kurz unter der Dusche.
2. Mach das Licht aus, wenn du aus dem Haus gehst.
3. Kauf nicht immer neue Sachen
4. Wirf nicht alles gleich weg.
5. Lauf zur Schule oder fahr mit dem Rad.
6. Nimm zum Einkaufen eine Tasche mit.
A. So kannst du Energie sparen.
B. Du kannst viele Dinge auch leihen oder mit anderen tauschen.
C. So brauchst du weniger Wasser.
D. Bewegung ist gesund und gut für die Umwelt.
E. Dann musst du im Laden keine Tüte aus Plastik nehmen.
F. Viele Sachen kann man reparieren, wenn sie kaputt sind.

Arbeitsblatt: Gut für uns

Name _____

Klasse _____ Nr. _____

Hör noch einmal. Sind die Aussagen richtig oder falsch. Wenn falsch – Korrigiert.

_____ Kim sagt, dass sie Glasflaschen gut findet. (คิมคิดว่าขวดแก้วดี)

_____ Henri isst kein Fleisch mehr. (เฮนรีไม่รับประทานเนื้อสัตว์อีกต่อไป)

_____ Henri denkt, dass man nichts gegen den Müll auf der Welt machen kann.
(เฮนรีคิดว่าเราไม่สามารถลดการผลิตขยะได้)

_____ Lukas findet, dass man leicht Energie sparen kann.

(ลีซ่าคิดว่า การประหยัดพลังงานทำได้ง่าย)

_____ Jenny will in Zukunft etwas ändern und mit dem Bus fahren.

(เจนนี่ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเอง และจะเดินทางโดยรถเมล์)

_____ Henri ist sauer, weil keiner an die Tiere denkt (เฮนรีรู้สึกโกรธที่ไม่มีใครนึกถึงสัตว์)

Aktiv für die Umwelt

Glas	Taschen	Energie	Umwelt	Klima
Müll	Plastiktüte	Papier	Meer	

Viele Menschen denken heute an die _____ (1). Im Supermarkt kaufen immer Kunden keine _____ (2) und nehmen lieber mehrere _____ (3) für den Einkauf mit.

Viele wollen kein Plastik verwenden und wegwerfen. Sie kaufen lieber Flaschen aus _____ (4). So schützen sie das _____ (5) und die Fische, weil es dann im Wasser weniger Plastik gibt. Viele Menschen in Europa trennen ihren _____ (6). Glas, _____ (7) oder Metall kann man dann rycyclen und noch einmal verwenden.

Immer mehr Menschen sparen Strom. So verbrauchen sie weniger _____ (8) und schützen unser _____ (9).

เฉลยกิจกรรมและแบบฝึกหัด

Jeder kann etwas tun? Was passt zusammen?

1. Bleib nur kurz unter der Dusche. - C. So brauchst du weniger Wasser.
2. Mach das Licht aus, wenn du aus dem Haus gehst.- A. So kannst du Energie sparen.
3. Kauf nicht immer neue Sachen- B. Du kannst viele Dinge auch leihen oder mit anderen tauschen.
4. Wirf nicht alles gleich weg. - F. Viele Sachen kann man reparieren, wenn sie kaputt sind.
5. Lauf zur Schule oder fahr mit dem Rad. - D. Bewegung ist gesund und gut für die Umwelt.
6. Nimm zum Einkaufen eine Tasche mit. - E. Dann musst du im Laden keine Tüte aus Plastik nehmen.

Welche Aussagen oder Aufforderungen passen zu welchem Projekt?

Licht aus! Für die Umwelt! / Unser Klima – eine Katastrophe!

Esst mehr Gemüse – Tiere wollen leben! / Keine Pflanzen ohne Bienen!

Immer nur shoppen? Tausch lieber Klamotten! / Teilen macht Freu(n)de.

Rettet die Meere – Leben ohne Plastik.

Arbeitsblatt: Gut für uns

Hör noch einmal. Sind die Aussagen richtig oder falsch. Wenn falsch – Korrigiert.

richtig Kim sagt, dass sie Glasflaschen gut findet.

falsch Henri isst kein Fleisch mehr.

falsch Henri denkt, dass man nichts gegen den Müll auf der Welt machen kann.

richtig Lukas findet, dass man leicht Energie sparen kann.

falsch Jenny will in Zukunft etwas ändern und mit dem Bus fahren.

richtig Henri ist sauer, weil keiner an die Tiere denkt

Aktiv für die Umwelt

Glas	Taschen	Energie	Umwelt	Klima
Müll	Plastiktüte	Papier	Meer	

Viele Menschen denken heute an die Umwelt (1). Im Supermarkt kaufen immer Kunden keine Plastiktüte (2) und nehmen lieber mehrere Taschen (3) für den Einkauf mit.

Viele wollen kein Plastik verwenden und wegwerfen. Sie kaufen lieber Flaschen aus Glas(4). So schützen sie das Meer(5) und die Fische, weil es dann im Wasser weniger Plastik gibt. Viele Menschen in Europa trennen ihren Müll (6). Glas, Papier (7) oder Metall kann man dann rycyclen und noch einmal verwenden.

Immer mehr Menschen sparen Strom. So verbrauchen sie weniger Energie (8) und schützen unser Klima (9).

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Projekt für die Umweltschutz
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Gut für uns
รหัสวิชา ย32202 รายวิชา ภาษาเยอรมัน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 คาบ

1. ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างของ Konjunktiv II ได้
2. นักเรียนสามารถใช้ Konjunktiv II เพื่อให้คำแนะนำได้
3. นักเรียนสามารถเสนอแนะ และให้ข้อแนะนำในการปฏิบัติตนเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมได้

2. สาระสำคัญ

Konjunktiv II เป็นโครงสร้างภาษาที่สำคัญในภาษาเยอรมัน ใช้ในการให้คำแนะนำ การชักชวน และการร้องขออย่างสุภาพ การรู้จัก Konjunktiv II จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเยอรมันในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สาระการเรียนรู้

1. Konjunktiv II von können

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีจิตสาธารณะ

6. ภาระงาน

1. แบบฝึกหัด Konjunktiv II von können
2. โปสเตอร์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดและประเมิน

ประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
ตรวจความถูกต้องของภาระงานและใบงาน

เครื่องมือวัดและประเมิน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
เฉลยภาระงาน เฉลยใบงาน
แบบประเมินโปสเตอร์

เกณฑ์การวัดและประเมิน

การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ใน
เกณฑ์ดีขึ้นไป
ใบงานมีความถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
โปสเตอร์อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
ความร่วมมือ	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา	นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนมาก ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาไม่เกิน 20 นาที ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือมากกว่า 20 นาที ตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ มากกว่า 8 ครั้ง ตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง ตั้งแต่ 6-8 ครั้งตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนแสดงความคิดเห็นบางเป็นบางครั้ง ตั้งแต่ 3-5 ครั้งตลอดการทำกิจกรรม	นักเรียนไม่แสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นน้อยกว่า 3 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบคนอื่นได้ แสดงความคิดเห็นโดยไม่พูดแทรกหรือขัดจังหวะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มโดยรอบจากพูดแทรกหรือขัดจังหวะบ้าง แต่ไม่เกิน 3 ครั้ง	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่รอให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นจนจบ มีการพูดแทรกหรือขัดจังหวะ 4-5 ครั้ง	นักเรียนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มมักพูดแทรกหรือขัดจังหวะขณะผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มากกว่า 5 ครั้ง
ความตั้งใจปฏิบัติภาระงาน	นักเรียนปฏิบัติตามภาระงานด้วยความกระตือรือร้น มีสมาธิจดจอกับภาระงานที่ปฏิบัติ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติตามภาระงาน แต่มีบางขณะนักเรียนไม่มีสมาธิหรือไปสนใจสิ่งอื่น ไม่เกิน 2 ครั้ง	นักเรียนสนใจสิ่งอื่น หรือเสียสมาธิขณะปฏิบัติตามภาระงาน ตั้งแต่ 3-5 ครั้ง	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะปฏิบัติภาระงาน สนใจสิ่งอื่นหรือไม่วมทำกิจกรรมมากกว่า 5 ครั้ง
การร่วมปรับปรุงผลงาน	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด บันทึกเพื่อนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ ชักถามข้อสงสัย และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด แต่ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนร่วมรับฟังผลสะท้อนกลับ แต่ไม่ชักถาม และทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกและนำไปปรับปรุง	นักเรียนไม่สนใจฟังผลสะท้อนกลับ ไม่ชักถามและทำความเข้าใจข้อผิดพลาด ไม่บันทึกเพื่อปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินผล

17-20 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
14-16 คะแนน	หมายถึง	ดี
11-13 คะแนน	หมายถึง	พอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วน ทั้ง 3 องค์ประกอบ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหา หรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	ภาษาไม่เหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิดไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

8. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

(5 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนคำนามและคำกริยาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม โดยให้นักเรียนพิมพ์คำตอบคนละ 2 คำตอบทาง Padlet

ขั้นพัฒนาการเรียนรู้

(80 นาที)

(ขั้นปฏิบัติการระงาน)

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดไว้ให้ โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน แบบคณะกรรมการ
2. ครูแจกการ์ดประโยคให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนเพื่อช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวน 8 ประโยคให้นักเรียนทุกกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละกลุ่มสนทนากันว่าการกระทำใดนักเรียนในกลุ่ม เห็นด้วย จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน
3. ครูแจกตาราง Konjunktiv II von können ให้นักเรียนแต่ละคน จากนั้น ให้นักเรียนเติมข้อมูลที่ขาดหายไป โดยใช้ข้อมูลจากการ์ดประโยคที่แจกไปก่อนหน้านี้
4. ครูอธิบายหลักการในการใช้ Konjunktiv II von können ให้นักเรียนฟัง พร้อมยกตัวอย่างประโยคที่สามารถใช้ในการแนะนำเพิ่มเติมให้นักเรียนทราบ
5. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง Konjunktiv II von können เพื่อเสริมความเข้าใจ โดยชี้แจงว่าครูจะสุ่มเรียนสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้เฉลยคำตอบ พร้อมอธิบาย หากสมาชิกกลุ่มใดอธิบายไม่ได้จะถูกตัดคะแนนกลุ่ม
6. ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน 5 สถานการณ์ และให้นักเรียน ฝึกให้คำแนะนำในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำโปรเจกต์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ระบุ ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สมาชิกในกลุ่มสนใจ และนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา โดยจัดทำในรูปแบบของโปสเตอร์
8. ให้นักเรียนไหว้ทผลงานที่นักเรียนชื่นชอบ

ขั้นสรุป

(15 นาที)

(ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการรักษาสิ่งแวดล้อม ประโยคที่ใช้ แนะนำในการปฏิบัติตนเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และประกาศผลไหว้

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียนและแบบฝึกหัด Klasse A2 บทที่ 6 Gut für uns
- PowerPoint เรื่อง Für die Umwelt
- แบบฝึกหัดเรื่อง Konjunktiv II von können

10. กิจกรรมเสนอแนะ

-

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

könnten เป็นรูป Konjunktiv II ของ können ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ใช้ในการเสนอแนะความคิดเห็น ให้คำแนะนำ หรือร้องขออย่างสุภาพ โดยต้องใช้ร่วมกับคำกริยาแบบ Infinitiv และมีวิธีการผันตามประธานแต่ละตัว ดังนี้ ich könnte, du könntest, er/es/sie könnte, wir könnten, ihr könntet, Sie/sie könnten

12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

- หนังสือเรียน Klasse A2 บทที่ 6

13. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

Name _____

Klasse _____ Nr. _____

Arbeitsblatt: Konjunktiv II

	Konjunktiv II von können
ich	könnte
du	
er/es/sie	
wir	
ihr	könntet
Sie/sie	könnten

könnte, könntest,... – Was passt? Markiere.

- o Du, Ella, wollen wir in der Umwelt-AG mitmachen?
- ◇ Ja, das finde ich gut. Und was (1) **könnte/könnten** wir da machen?
- o Im Moment ist das Thema „Energie sparen“.
- ◇ Hm, Energie (2) **könnten/könnte** jeder sparen, oder?
- o Und in der Schule?
- ◇ Die Lehrer fahren immer mit dem Auto. Sie (3) **könnte/könnten** auch den Bus nehmen.
- o Gute Idee. In der Mensa ist immer das Licht an. Das (4) **könnte/könntet** man nachts ausmachen.
- ◇ Hallo ihr zwei! Licht ausmachen? Wollt ihr Energie sparen? Ihr (5) **könnten/könnte** in der Umwelt-AG mitmachen.
- o Ah, hallo Frau Berger. Ja, dürfen wir noch mitmachen?
- ◇ Ich (6) **könnte/könntest** ja mal fragen...Ähm...nein, ich habe eine bessere Idee. Ella, du (7) **könntest/könntet** Herrn Meier fragen. Er macht die AG und er ist euer Klassenlehrer.
- o Okay

Schreib die Vorschläge mit könnten.

1. Wir – Auto fahren – weniger

Wir könnten weniger Auto fahren.

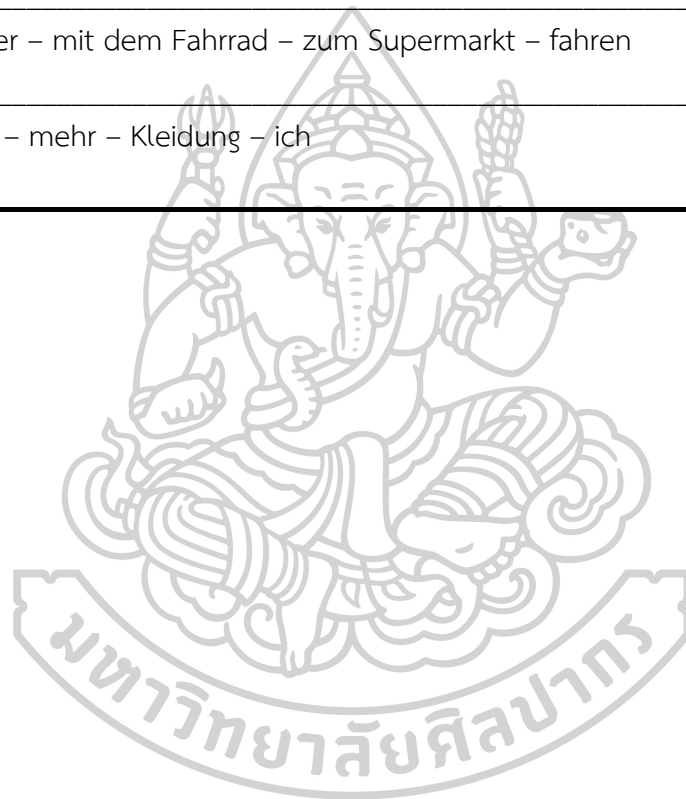
2. die Mensa – anbieten – vegetarisches Essen

3. weniger – du – Flaschen aus Plastik – kaufen

4. Strom sparen – ihr- zu Hause

5. mein Vater – mit dem Fahrrad – zum Supermarkt – fahren

6. tauschen – mehr – Kleidung – ich

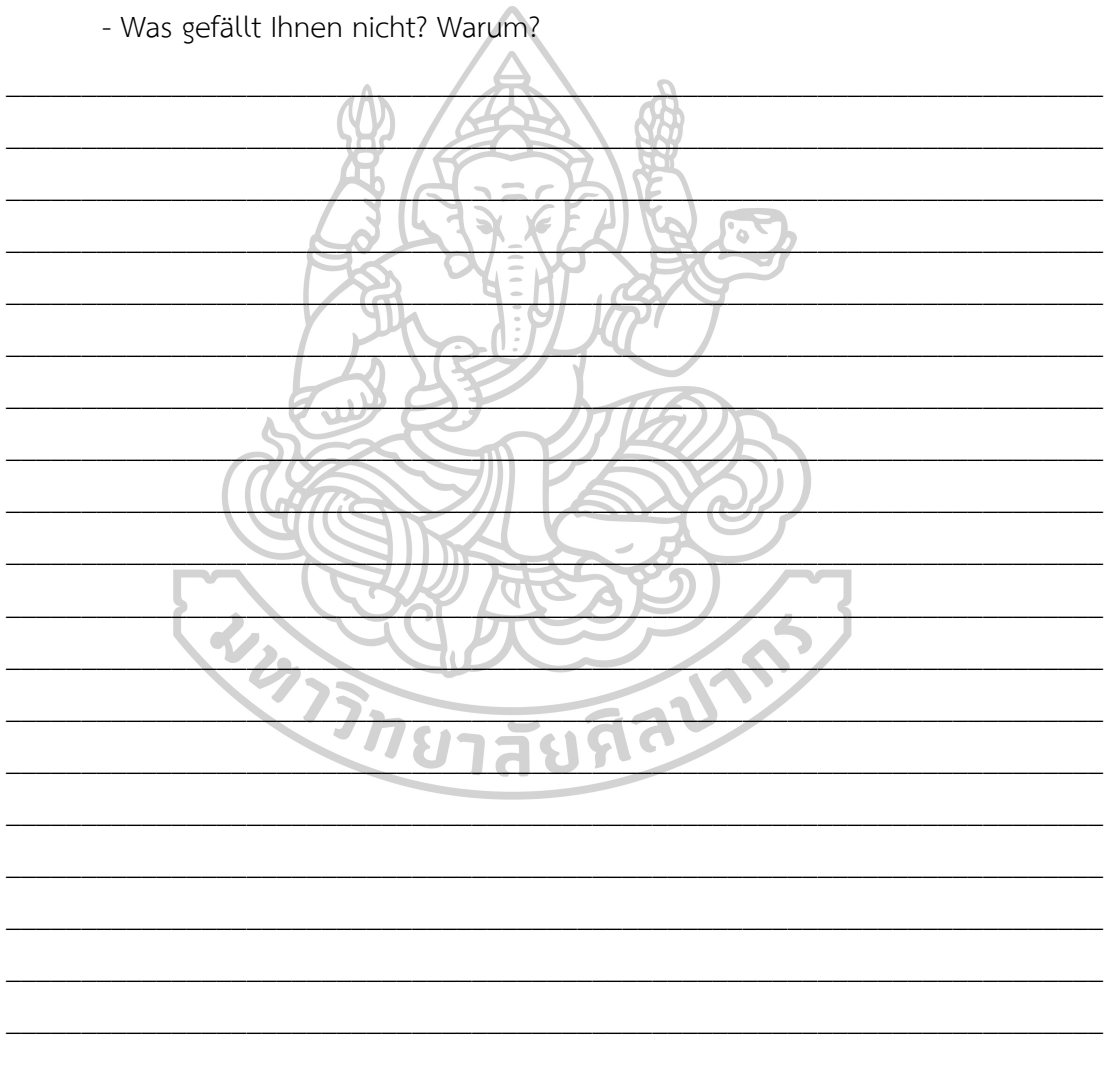

Schreibtest**M.5**

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

1. Sie machen eine Reise in anderen Stadt. Erzählen Sie Ihrem Freund ihr Erlebnis mit den folgenden Punkte. (100 Wörter)

- die Stadt
- Was haben Sie erlebt?
- Was gefällt Ihnen? Warum?
- Was gefällt Ihnen nicht? Warum?

Schreibtest

M.5

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

2. Was machen Sie in den Ferien gemacht? Erzählen Sie Ihrem Freund ihr Erlebnis mit den folgenden Punkte. (100 Wörter)

- Wie verbringen Sie die Ferien?
- Was war dein schönstes Erlebnis? Wie?
- Was war dein schlimmstes Erlebnis? Wie?

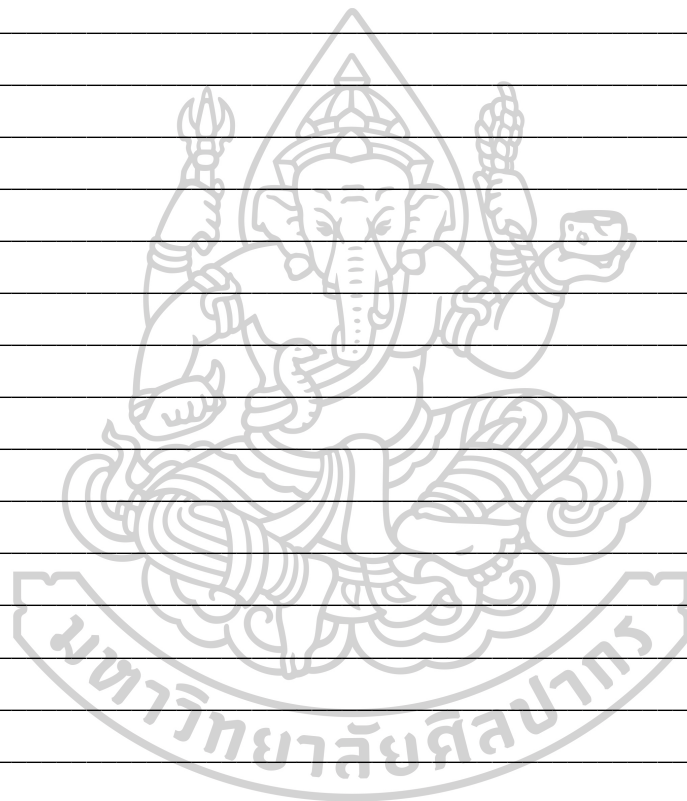

Schreibtest**M.5**

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

3. Erzählen Sie Ihr unvergessliches Erlebnis mit folgenden Punkte.

- Was ist passiert?
- Wann ist das passiert?
- Warum können sie dieses Erlebnis nicht vergessen?

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนแต่ละประเภท	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหาหรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่องที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวเรื่องที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิดไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

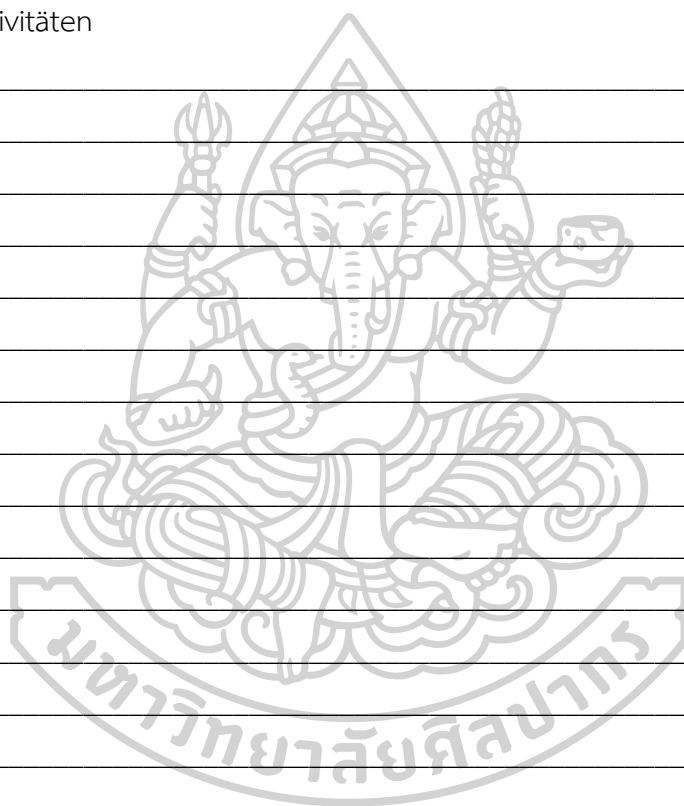
Schreibtest**M.5**

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

5. Sie möchten Informationen über den jährliches Schulausflug bekommen.

Schreiben Sie E-Mail an Ihrem Lehrer mit folgenden Punkte.

- Teilnehmer
- Wohin
- Abflug und Ankunft
- Aktivitäten

Schreibtest**M.5**

Name _____ Klasse _____ Nr. _____

6. Gottfrieds Eltern machen Überraschungsparty, denn Gottfried hat am Samstag Geburtstag. Seine Eltern laden Sie ein. Antworten Sie Gottfrieds Eltern mit folgenden Punkte.

- Danken
- um Informationen bitten
- Wann beginnt der Party?
- Was sollen Sie mitnehmen?
- Hilfe anbieten
- sagen, dass Sie später kommen müssen
- Ihre Schwester mitbringen?

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน		
	3	2	1
จำนวนคำ	มีจำนวนคำครบตามที่กำหนด	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนด แต่ไม่น้อยเกินกว่า 15 คำ	จำนวนคำไม่ครบตามที่กำหนดมากกว่า 15 คำขึ้นไป
องค์ประกอบของงานเขียน	มีองค์ประกอบของการเขียนครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนแต่ละประเภท	ขาดองค์ประกอบของการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง	ขาดองค์ประกอบของการเขียน มีแต่ส่วนของเนื้อหาหรือไม่สามารถแยกองค์ประกอบของการเขียนได้
เนื้อหา	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด มีประเด็นหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าสนใจ	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด มีประเด็นและข้อมูลสนับสนุน	เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด
การใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด แต่มีบางข้อความไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน (ระหว่าง 1-3 ประโยค)	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาไม่เหมาะสมกับหัวข้อที่กำหนด และข้อความส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน
ไวยากรณ์และกาล	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และกาลได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์โดยมีข้อผิดพลาดระหว่าง 4-6 แห่ง	เลือกใช้ไวยากรณ์และกาลไม่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร เขียนประโยคผิดไวยากรณ์ตั้งแต่ 7 แห่งขึ้นไป
อักขรวิธี	สะกดคำผิดไม่เกิน 4 แห่ง	สะกดคำผิดระหว่าง 5-8 แห่ง	สะกดคำผิด 9 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินผล

16-18 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
13-15 คะแนน	หมายถึง	ดี
10-12 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
6-9 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละข้อ
ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้					
1. นักเรียนมีความสุขสบายใจในการเรียน					
2. นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น					
3. นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในกลุ่ม					
4. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม					
5. อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน มีความเหมาะสม และเพียงพอต่อการใช้งาน					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1. นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้					
2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติภาระงาน					
3. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด สร้างสรรค์					
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็น รับฟัง และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม					
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเขียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้					
1. นักเรียนได้รับความรู้จากการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม					
2. นักเรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติภาระงาน					
3. นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม					
4. นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนที่หลากหลาย จากการปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม					
5. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. การวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียน มีความเหมาะสม					
2. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้					
3. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนอีเมล

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ผลการเรียนรู้					
1.1 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.2 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.3 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.4 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.5 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.6 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. สาระสำคัญ					
2.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.3 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.4 สาระสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.5 สาระสำคัญสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.4 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.2 เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าประสบการณ์

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ผลการเรียนรู้					
1.1 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.2 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.3 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.4 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.5 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.6 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. สาระสำคัญ					
2.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.3 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.4 สาระสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.5 สาระสำคัญสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.4 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.2 เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรม

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ผลการเรียนรู้					
1.1 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.2 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.3 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.4 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.5 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.6 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. สาระสำคัญ					
2.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.3 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.4 สาระสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.5 สาระสำคัญสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.4 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.2 เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ผลการเรียนรู้					
1.1 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.2 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.3 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.4 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.5 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.6 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. สาระสำคัญ					
2.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.3 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.4 สาระสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.5 สาระสำคัญสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.4 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.2 เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การให้แนะนำเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ผลการเรียนรู้					
1.1 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.2 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.3 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.4 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.5 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.6 ผลการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. สาระสำคัญ					
2.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.2 สาระสำคัญสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.3 สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.4 สาระสำคัญสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.5 สาระสำคัญสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.3 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.4 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.2 เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	0	1	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 คำศัพท์ที่มีความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาเยอรมันจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

แบบประเมิน	วัตถุประสงค์	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>ข้อที่ 1 Sie machen eine Reise in anderen Stadt. Erzählen Sie Ihrem Freund ihr Erlebnis mit den folgenden Punkte. (100 Wörter) คุณไปเที่ยวต่างจังหวัดในช่วงปิดเทอม เขียนเล่าประสบการณ์การท่องเที่ยวของคุณให้เพื่อนทราบ โดยต้องมีข้อมูลดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - die Stadt (คุณไปเที่ยวที่ไหน) - Was haben Sie erlebt? (คุณพบเจออะไรบ้าง) - Was gefällt Ihnen? Warum? (คุณประทับใจอะไร เพราะเหตุใด) - Was gefällt Ihnen nicht? Warum? (คุณไม่ประทับใจอะไร เพราะเหตุใด) 	<p>นักเรียนรู้จักคำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม</p> <p>นักเรียนสามารถเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจได้ถูกต้องตามองค์ประกอบของการเขียน</p> <p>นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวหรือเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้น และมีความน่าสนใจ</p>	1	2	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แบบประเมิน	วัตถุประสงค์	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>ข้อที่ 2 Was machen Sie in den Ferien gemacht? Erzählen Sie Ihrem Freund ihr Erlebnis mit den folgenden Punkte. (80-100 Wörter) คุณทำอะไรในช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา เล่าประสบการณ์ของคุณให้เพื่อนทราบ โดยต้องมีส่วนต่อต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wie verbringen Sie die Ferien? (คุณทำอะไรบ้างในช่วงปิดเทอม) - Was war dein schönstes Erlebnis? Wie? (ประสบการณ์ที่ดีที่สุดที่เกิดขึ้นคืออะไร) - Was war dein schlimmstes Erlebnis? Wie? (ประสบการณ์ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นคืออะไร) 	<p>นักเรียนรู้จักคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม</p> <p>นักเรียนสามารถเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจได้ถูกต้องตามองค์ประกอบของการเขียน</p> <p>นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวหรือเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้น และมีความน่าสนใจ</p> <p>นักเรียนรู้จักคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม</p> <p>นักเรียนสามารถเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจได้ถูกต้องตามองค์ประกอบของการเขียน</p> <p>นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวหรือเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้น และมีความน่าสนใจ</p>	1	1	1	1	สอดคล้อง
<p>ข้อที่ 3 Erzählen Sie Ihr unvergessliches Erlebnis mit folgenden Punkte. (เขียนเล่าประสบการณ์ที่คุณไม่สามารถลืมได้ลง ตามหัวข้อต่อไปนี้)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Was ist passiert? (มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น) - Wann ist das passiert? (เวลาที่เกิดเหตุการณ์) - Warum können sie dieses Erlebnis nicht vergessen? (สาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถลืมได้) 	<p>นักเรียนรู้จักคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม</p> <p>นักเรียนสามารถเขียนบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจได้ถูกต้องตามองค์ประกอบของการเขียน</p> <p>นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวหรือเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้น และมีความน่าสนใจ</p>	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แบบประเมิน	วัตถุประสงค์	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>ข้อที่ 4 Ihre Lehrerin macht eine Schulparty und lädt sie ein. Antworten Sie Ihrer Lehrerin mit folgenden Punkte. (คุณครูของคุณเชิญคุณไปร่วมงานเลี้ยงของชั้นเรียน เขียนตอบอีเมลคุณครูตามหัวข้อต่อไปนี้)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Danken (ขอบคุณสำหรับคำเชิญ) - um Informationen bitten (ขอข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้) - Standort (สถานที่จัดงาน) - Wann endet der Party? (งานเลิกกี่โมง) - Was sollen Sie mitnehmen? (สิ่งที่ต้องเตรียมไปด้วย) - Hilfe anbieten (เสนอความช่วยเหลือ) - sagen, dass Sie früher zurückkommen müssen (ขออนุญาตกลับก่อนเวลา) 	<p>นักเรียนรู้จัก คำศัพท์ จำนวนที่ใช้ในการกล่าวทักทาย คำลงท้าย และโครงสร้างของการเขียนอีเมลแบบสุภาพ</p> <p>นักเรียนนักเรียนรู้จักคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนเพื่อตีความ และขอข้อมูล</p> <p>นักเรียนสามารถเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอน มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด</p>	1	1	1	1	สอดคล้อง
		1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แบบประเมิน	วัตถุประสงค์	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>ข้อที่ 5. Sie möchten Informationen über den jährliches Schulausflug bekommen. Schreiben Sie E-Mail an Ihrem Lehrer mit folgenden Punkte. คุณต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทัศนศึกษาประจำปีของเรียน จึงเขียนอีเมลหาคุณครูเพื่อขอข้อมูลดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - Teilnehmer (ใครสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนี้ได้) - Wohin (สถานที่ทัศนศึกษา) - Abflug und Ankunft (เวลาเดินทางและเวลากลับ) - Aktivitäten (กิจกรรมที่ต้องทำระหว่างทัศนศึกษา) 	<p>นักเรียนรู้จัก คำศัพท์ จำนวนที่ใช้ในการกล่าว ทักทาย คำลงท้าย และโครงสร้างของกรวยเขียนอีเมลแบบสุภาพ</p> <p>นักเรียนนักเรียนรู้จักคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเขียนที่แน่นัด ทหมาย และขอข้อมูล</p> <p>นักเรียนสามารถเรียงเนื้อหาอย่างงเป็น ขั้นตอน มีความสนใจ และสอดคล้องกับ สถานการณ์ที่กำหนด</p>	1	1	1	1	สอดคล้อง
		1	1	1	1	สอดคล้อง
		1	1	1	1	สอดคล้อง

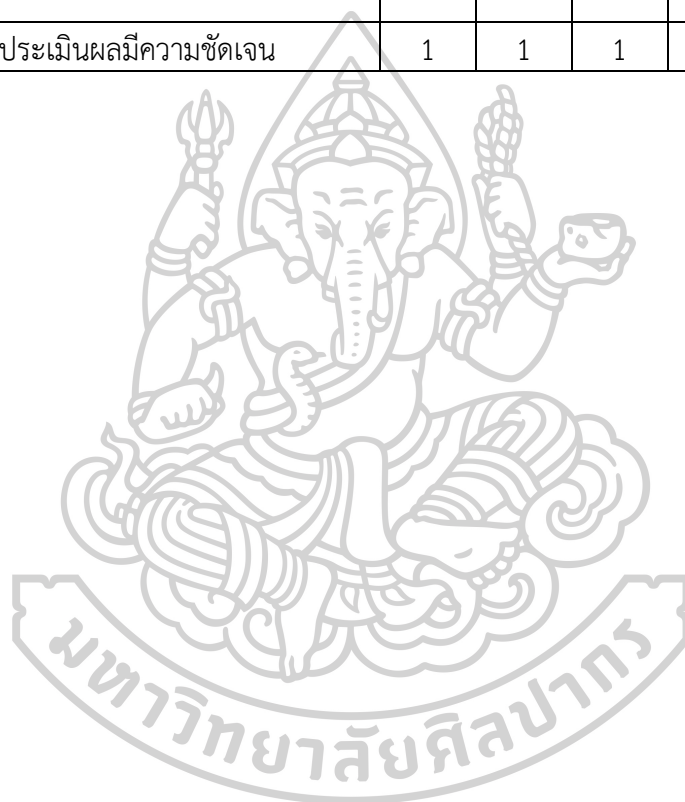
ตารางที่ 17 (ต่อ)

แบบประเมิน	วัตถุประสงค์	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>ข้อที่ 6 Gottfrieds Eltern machen überraschungsparty machen, denn Gottfried hat am Samstag Geburtstag. Seine Eltern laden Sie ein. Antworten Sie Gottfrieds Eltern mit folgenden Punkte. พ่อและแม่ของก็อตฟรีดจัดงานเซอร์ไพรส์วันเกิดให้ก็อตฟรีดในวันเสาร์ และท่านได้ส่งอีเมลมาเชิญคุณร่วมงาน ตอบกลับอีเมลของท่านตั้งหัวข้อต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - Danken (ขอบคุณสำหรับคำเชิญ) - um Informationen bitten (ขอข้อมูลเพิ่มเติม) - Wann beginnt der Party? (เวลาเริ่มงาน) - Was sollen Sie mitnehmen? (สิ่งที่ต้องเตรียมไปด้วย) - Hilfe anbieten (เสนอความช่วยเหลือ) - sagen, dass Sie später kommen müssen (ขออนุญาตมาช้ากว่าเวลาเริ่มงาน) - Ihre Schwester mitbringen? (ขออนุญาตพาน้องสาวไปร่วมงานด้วย) 	<p>นักเรียนรู้จัก คำศัพท์ จำนวนที่ใช้ในการกล่าว ทักทาย คำลงท้าย และโครงสร้างของการเขียนอีเมลแบบสุภาพ</p> <p>นักเรียนรู้จักคำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง ประโยคที่ใช้ในการเขียนเพื่อนัดหมาย และขอข้อมูล</p> <p>นักเรียนสามารถเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นขั้นตอน มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด</p>	1	1	1	1	สอดคล้อง
		1	1	1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้					
1. นักเรียนมีความสบายใจในการเรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความเหมาะสม และเพียงพอต่อการใช้งาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1. นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติภาระงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รับฟัง และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้					
1. นักเรียนได้รับความรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. นักเรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติภาระงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนที่หลากหลายจากการปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. การวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนมีความเหมาะสม	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	1	1	1	1	สอดคล้อง

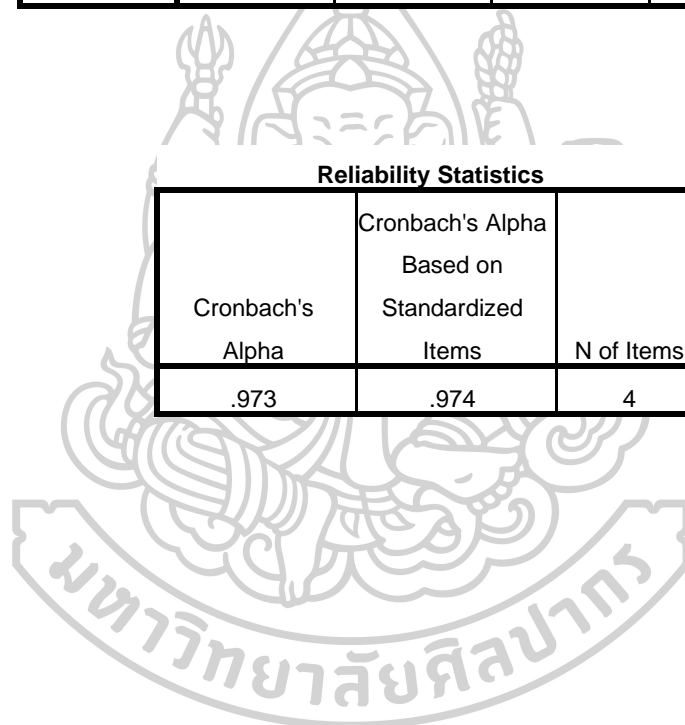
ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ cronbach
 (Cronbach's Alpha Coefficient) วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

Inter-Item Correlation Matrix

	VAR00001	VAR00002	VAR00003	VAR00004
VAR00001	1.000	.950	.861	.880
VAR00002	.950	1.000	.906	.888
VAR00003	.861	.906	1.000	.937
VAR00004	.880	.888	.937	1.000

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.973	.974	4

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างผลงานของนักเรียน

Schreibtest

Name _____ Klasse _____ N _____

Ihre Lehrerin macht eine Schulparty und lädt sie ein. Antworten Sie Ihrer Lehrerin mit folgenden Punkte.

- Danken ✓
- um Informationen bitten ✓
- Standort ✓
- Wann endet der Party? ✓
- Was sollen Sie mitnehmen? ✓
- Hilfe anbieten
- sagen, dass Sie früher zurückkommen müssen

Sehr geehrte Frau Tukta,
 ich bedanke mich für die Einladung. Können Sie mir
 die Informationen über dieser Party erklären? Wo steht
 die Schulparty, ist es im Schulhof? Wie lang^e wird
 der Party dauern? Kann ich etwas mitbringen? Ich
 kann Saft oder Brot mitnehmen. Ich habe eine Termin
 mit mein Onkel, ^{gegen} dagegen muss ich früher zurückkommen.
 Freue mich sehr zur Party zu gehen. → d. du. 90.

Mit freundlichen Grüßen

- 11.11.2020

$$1 + 2 + 2 + 2 + 2 + 2 = 11$$

Schreibtest

Name _____ Klass _____ Nr _____

Gottfrieds Eltern machen Überraschungsparty, denn Gottfried hat am Samstag Geburtstag. Seine Eltern laden Sie ein. Antworten Sie Gottfrieds Eltern mit folgenden Punkte.

- Danken
- um Informationen bitten
- Wann beginnt der Party?
- Was sollen Sie mitnehmen?
- Hilfe anbieten
- sagen, dass Sie später kommen müssen
- Ihre Schwester mitbringen?

Sehr geehrte Gottfrieds Eltern,

Ich möchte mich für die Einladung bedanken. Es hat mich ja sehr gefreut. Ich komme gern zu der Geburtstagsparty.

Könnten Sie mir bitte Informationen schicken? Wann fängt die Party an? Soll ich etwas mitbringen? Gibt es schon Getränke? Ich kann Cola, Orangensaft mitbringen. Und Gibt es schon Sänger?

Miya und ich können singen und Gitarre spielen, wenn Sie möchten.

Am Samstag habe ich den Klavierunterricht. Vielleicht komme ich spät. Und falls ich meine Schwester mitbringe, ist das okay?

Sie möchten auch kommen. Ich warte auf Ihre Antwort.

Mit freundlichen Grüßen

3+2+3+3+3+2 = 17

Schreibtest

Name _____ Klass _____ Nr. _____

Gottfrieds Eltern machen Überraschungsparty, denn Gottfried hat am Samstag Geburtstag. Seine Eltern laden Sie ein. Antworten Sie Gottfrieds Eltern mit folgenden Punkte.

- Danken
- um Informationen bitten
- Wann beginnt der Party?
- Was sollen Sie mitnehmen?
- Hilfe anbieten
- sagen, dass Sie später kommen müssen
- Ihre Schwester mitbringen?

Sehr geehrte Gottfrieds Eltern,

ich möchte mich für die Einladung bedanken. Es hat mich ja sehr gefreut. Ich komme gern zu der Geburtstagsparty.

Könnten Sie mir bitte Informationen schicken? Wann fängt die Party an? Soll ich etwas mitbringen? Gibt es schon Getränke? Ich kann Cola, Orangensaft mitbringen. Und gibt es schon Sänger?

Miya und ich können singen und Gitarre spielen, wenn Sie möchten.

Am Samstag habe ich den Klavierunterricht. Vielleicht komme ich spät. Und falls ich meine Schwester mitbringe, ist das okay?

Sie möchten auch kommen. Ich warte auf Ihre Antwort.

Mit freundlichen Grüßen

$$3 + 2 + 3 + 3 + 3 + 3 = 17$$

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวมานิตา ยืนยง
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2554 ศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2561
ผลงานตีพิมพ์	มานิตา ยืนยง และอธิมาศ มากจ้อย. (2566). “การพัฒนาความสามารถ การเขียนภาษาเยอรมัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” Journal of Roi Kaensarn Academi 8(10).
รางวัลที่ได้รับ	-

